

ISKİ direnişi, önüne koyduğu hedeflerle yoluna devam ediyor

11 Mart tarihinde işten atılan ve direnişe geçen İSKİ işçileri, direnişlerinin 105. gününe ulaştı. Bu süreç içerisinde birçok eylem yapan İSKİ işçileri, aynı zamanda sınıf dayanışmasının en güzel örneklerini sergileyerek direnişte olan birçok işyerini ziyaret edip sınıf dostlarına destek vermişlerdi. Direnişlerinin 105. gününde ziyaret ettiğimiz işçiler, önlerine koydukları hedefleri ve direnişi nasıl sürdüreceklerini anlattılar.

□ Sayfa 2

“Dışarıdan baktım yeşil türbe, içine girdim estagfur tövbe”

Birçoğumuz “kalite” olarak duymuşuzdur Yeşil Kumdura’yı ve bir mağazadan ayakkabı aldığımızda hiç aklımıza ayakkabıda alınteri olan bu işçiler gelmemiştir. Oysa bu işçiler şimdi kölece çalışma koşullarına karşı sendikali olmayı seçerek Deri-İş’te örgütlendikleri için işten atıldılar ve direnişe geçtiler.

İşten çıkarılan 3 kadın işçinin fabrika önündeki direnişlerini gazetemiz İşçi köylü olarak 14. gününde ve ardından Yeni Demokrat Kadınlar ve DDSB olarak 20. gününde ziyaret ederek yaşadıklarını dinledik. Bundan sonra da yarılarında olacağımızı ifade ettik. □ Sayfa 4

DESA Deri, işçilerinin sabrını taşıyor!

DESA patronu, Deri-İş Sendikası ile yaptığı anlaşmaya uymayarak iki işçiyi işten çıkardı. 2008 yılında Deri-İş Sendikası’nın örgütlenme çalışmalarına başlaması ile birlikte geniş kesimler tarafından tanınmaya başlanan DESA patronunun sendika düşmanlığı bugün de sürüyor.

Deri-İş Sendikası ile yapılan anlaşmada verdiği sözlerin hiçbirini tutmayan DESA patronunun iki işçiyi işten çıkarması üzerine, DESA’nın en temel mal alıcısı durumundaki Prada önünde bir eylem gerçekleştirildi.

19 Haziran günü Prada’nın Nişantaşı’nda bulunan mağazası önüne kadar sloganlarla yürüyen deri işçileri DESA’dan mal alan Mark&Spencer’ı da protesto etti.

□ Sayfa 4

Kadıköy Belediye işçileri greve hazırlanıyor!

DİSK Genel-İş’te örgütlü olan Kadıköy Belediyesi işçileri sözleşmedeki bazı maddeler üzerinde anlaşılmaması sonucu grev kararı astı. 60 günlük grev sürecine girmesi üzerine kendisiyle görüştüğümüz Genel-İş Sendikası İstanbul Anadolu 1 Nolu Şube Başkanı Şahan İlseven, “Sadece biz değil taşerondan gelen ve özelde çalışan arkadaşlarımızın da bize destek vermesi ile buradan başarıyla, zaferle sonuçlandıracağımızı umut ediyoruz” dedi.

11 Haziran günü Kadıköy İskele’de bir araya gelen sendika üyeleri, buradan belediye önüne yürüyerek bir basın açıklaması gerçekleştirdiler. Yapılan açıklamanın ardından grev kararını astılar.

□ Sayfa 5

YAZILAN SENARYOLARDA BİZE BİÇİLEN ROL FİGÜRANLIKTAN ÖTE GİTMİYOR!

ROLLERİ YAŞAMI YARATANLAR DEĞİŞTİRECEK!

Yaşamımızın her alanında saldırılar hız kesmeden devam ederken, iç politikada çatışmalı ortama ağırlık verilmesi, aslında egemen sınıfların, dış politikada çizmeye çalıştıkları güçlü imaja karşın, içerde düşükleri acizlik ve güçsüzlüğün ifadesidir. İzlenen siyasal-sosyal-ekonomik politikaların iflasıdır. Bu iflasın geniş yığınlar da yönetici sınıflara karşı artan tepkisidir.

Yoksulluğun, işsizliğin, açlığın pençesindeki geniş yığınların hedefini, ırkçı-şoven dalga ile şaşırtma ve birbirine çatıştırma politikaları devam etmektedir. Bu politikaları boşa çıkaracak olan ise, onların sınıfsal mücadelesidir.

Ezilenlerle dalga geçercesine ülkenin “gül bahçesi” olduğunu iddia eden egemen sınıfların bu iddialarını gerçeğe dönüştürecek olan bu mücadeleler olacaktır. Bu bahçede ise onlara yer olmayacaktır.

Egemenler sahneledikleri mizansende son perdeyi ezilenlere, hayatın gerçek oyuncularına bırakıp kaçmak zorunda kalacaklardır. Ancak bunu kendiliğinden yapmayacaklar. Ezilen sınıfların birleşik güçlü mücadelesi sonucu en temel hakkımız olan “onurlu bir yaşam” bizlerin olacak!

İşsizliğe Efes Pilsen’den çözüm: “Kölem olur musun?”

Efes Pilsen One Love Festivali İletişim Komitesi, bu seneki festival programını açıkladı. Ağzının kenarından alkol köpüğü akarken bir türlü mana veremediğimiz vücut hareketleri eşliğinde sözüm ona eğlenen binlerce insana ev sahipliği yapan festival komitesi, yeterince zıvanadan çıkılmadığı düşünmüş olacak ki, bu sene programa daha önce hiç bilinmemiş/denenmemiş/aklın ucundan geçmemiş uygulamalar da eklemiş. Projenin adı; “Hayati”. Bildiğimiz, hep kullandığımız anlamda; yaşamın idamesi için gerekli olan şey/durum/kişi vs.

Festival ışığında; esnek çalışma saatleriyle para kazanmaya çalışarak öğrenimini devam ettirmeye çalışan üniversite öğrencilerine ya da mezun olup da diplomalı işsizler kervanına çoktan katılmış işsiz gençlerden oluşan işçilere verilen isim **Hayati**. Festivalde yapılacak olan maratonlarda kazananlara “köle” olarak verilecek olan gençler; “Hayati”ler...

□ Sayfa 14

15 yıldır, kayıpların peşinde, yılmadan...

Cumartesi Anneleri 15 yıldır Galatasaray Meydanı’nda sordukları “Kayıplarımız nerede?” sorusunu Ankara sokaklarında haykırmak için 272. haftada gerçekleştirdikleri eylemin ardından Ankara’ya doğru yola çıktılar. Oturma eyleminin ardından yola çıkan kayıp yakınları; “Bizler yakınları devletin güvenlik güçlerince gözaltında kaybedilen insanların aileleri olarak, kayıpların akubetinin açıklanması, sorumluların yargılanması için Meclisi ve hükümeti siyasi irade göstermeye çağırıyoruz... İnsanlığa karşı işlenmiş suçlar açığa çıkartılmadan, failer yargılanmadan, mağdurların talepleri dikkate alınmadan demokratikleşmeden söz edilemeyeceğini biliyoruz” dediler.

7 gün süren yürüyüş boyunca uğradıkları duraklarda kitlesel karşılanan kayıp yakınları buralarda yaptıkları açıklamaların ardından yollarına devam ederek 18 Haziran günü Ankara’ya ulaştılar.

□ Sayfa 7

Kürt çocukları taş atmıyor, taşları yerinden oynatıyorlar

Besili kolluk kuvvetlerinin kimi zaman işkence ederek kimi zaman da TV’lere şov yaparak gözaltına aldığı ve tutuklanarak hapsedilerek konulan binlerce çocuk için bugünlerde bir yasa tasarı gündeme getirildi. “Kadın da olsa çocuk da olsa gerekeni yapılacaktır” talimatıyla, azılı kolluklarını ortalığa pervasızca salan “merhamet dolu” AKP, çocuklarla ilgili bir yasal düzenleme hazırladı.

Bu yasa tasarısı da artık her kesimden tepki toplayan ve çeşitli eylemlerle sürekli gündemde olan tutsak çocuklar konusunda bir manevra hareketidir! Bir çocuğu sokağından, evinden ayırarak kadar merhametsiz bir sistemin çocuklara böylesi saldırması ve ardından merhamete gelmesi inanılır değil!

“Açılım” ile beraber Kürt halkına ve ulusal harekete yönelik saldırılarını yoğunlaştıran sistem, bu saldırıların en önemli ayağı olarak çocuk ve kadınları hedef seçerken hiç de bilinçsiz değildi. □ Sayfa 6

İşçi-köylü’den

Örgütlü yığınların savaşımlı zorlukları aşmanın teminatıdır!

□ Sayfa 2

Sınıfsal Yaklaşım

Güzel şeyler oluyor, daha da güzel şeyler olacak!

Sayfa 3

Emekçinin Gündemi

Sendikalar örgütlülüğe saldırı, işçi sınıfına saldırıdır

Sayfa 4

Dusula

Yapıcı eleştiri ve özeleştir, yetkin militanlıkla mümkündür

Sayfa 11

Evrensel Bakış

BP, bu felaketin de üstesinden gelir(!)

Sayfa 13

İSKİ Direnişi Önüne Koyduğu Hedeflerle Devam Ediyor...

Ülkede müthiş bir sözleşmeli işçi ve taşeronlaştırma var. İnsanlar bir umut arıyor ve sendikalar bu umuda yanıt olmuyor. Sendikacıların çoğu kendi koltuklarını koruma derdindedir.

11 Mart tarihinde işten atılan ve direnişe geçen İSKİ işçileri direnişlerinin 105. gününe ulaştı. Bu süreç içerisinde birçok eylem yapan İSKİ işçileri aynı zamanda sınıf dayanışmasının en güzel örneklerini sergileyerek direnişte olan birçok işyerini ziyaret edip sınıf dostlarına destek vermişlerdi. Uzun zamanın beri gündemde pek yer almayan İSKİ işçilerinin direnişlerinin 105. gününde ziyaret ettik ve hem bu süreç içinde neler yaşadıklarını, hem de önümüzdeki süreçte neler yapacaklarını bizlerle paylaşmalarını istedik.

İSKİ işçilerinin işten atıldıktan sonra açtıkları davalar devam etmekte. Yaklaşık 400 işçinin dava açtığını söyleyen işçiler, hukuki süreç devam ederken de direnişlerine (sayılarının oldukça düşmesine rağmen) devam etme kararlılığını sergiliyor. Maddi anlamda oldukça zorluk çeken işçiler, kalem satışı, dergi dağıtımı ve karşılıklı dayanışma ile kendilerine maddi olarak yaratmaya çalışıyorlar.

İSKİ işçileri önümüzdeki günlerde "Taşeron işçilerle dayanışma ve Taşerona hayır" şiarı doğrultusunda bir etkinlik düzenleyecekler. Bu geceden elde edecekleri gelirle hem kendi direnişlerinin devamını sağlamayı hem de ileriki günlerde kurmayı düşündükleri **Taşeron İşçi Derneği**ni faaliyete geçirebilmek için gerekli zemini oluşturmayı planlıyorlar. Lafı fazla uzatmadan sözü İSKİ işçilerine bırakalım...

Hasan Basri Özveri: 105 gündür bu

rada direniyoruz. Bu süre içerisinde çok fazla şey yaptık. Son olarak 1 Mayıs'taki kürsü işgalinden sonra sendikalar bize karşı cephe aldı. Bu güne kadar bizleri örgütlemeye çalışmayan sendikalar onlara karşı tepkimizi dile getirince bizleri 3-5 çapılcu olarak değerlendirdiler. Bu durumda suçlu kim? Ben onun kapısına sendikacı olmak istiyorum diye gittiğimde sen taşeronsun demeyi biliyorlar, sonra da tepki gösteren işçiyi suçluyorlar. Bundan sonra kendi örgütümüzü biz kendimiz yaratacağız. Belediye işçileri, İGDAŞ-doğalgaz, BEDAŞ (elektrik idaresi) ilk önce belediyenin bu kadrolarıyla beraber kendi derneğimizi kuracağız. Sonrası eğer bu derneği kurmayı başarabilirsek işçilerin bizzat yönetiminde olduğu bir yapılanmaya gideceğiz. Böylece bu sorunları daha kitlesel bir şekilde dile getirme olanağı yakalayacağız.

Ali Rıza İlhan: Bu süreç içinde çok şey öğrendik; işçi bilincini, sınıf dayanışmasını... Belki işimizi kaybettik ama umutlarımız arttı. Ayrıca bizim burada yaptığımız eylemler bir noktada kazanım sağladı. Mesela İSKİ yeni taşeron şirketlerde işçilerin maaşlarını kendisi yatırmaya başladı. İSKİ yaklaşık 16-17 senedir taşeron işçi çalıştırıyor ve bu aydan itibaren ilk defa işçilerin sigortasını kendisi yatıracak.

Ülkede müthiş bir sözleşmeli işçi ve taşeronlaştırma var. İnsanlar bir umut arıyor ve sendikalar bu umuda yanıt olmuyor. Sendikacıların

çoğu kendi koltuklarını koruma derdindedir. Şu an 1960'lardaki haklardan çok daha azına sahip haklarımız elimizden alınmış. Eğer derneğimizi kurabilirsek binlerce arkadaşımızın arayışına yanıt verecek. Birçok taşeron işçisi arkadaşımızı bir araya getirerek onları hakları ve özgürlükleri konusunda örgütlemek istiyoruz.

Ali Taştan: Ben iki yıllık okulu 5 yılda bitirdim. Ancak bu beş sene içinde öğrenemediklerimi burada 105 günde öğrendim. Biz direnişe geçtiğimizde sınıf kelimesini hiç duymayan bir topluluk olarak birleştik ve dolayısıyla birçok şeyi bilmiyorduk. Ancak bu zor günümüzde tam da umudumuzu kaybettığımız bir dönemde sınıf dostlarımızı yanımızda gördük. Bu süreç bizde büyük bir bilinç sıçraması yarattı. Önceden devrimci veya sendikacı deyince geri kaçan arkadaşlarımız sendikacılarla ve devrimcilerle kol kola yürümeyi öğrendi. Bu süreçte edindiğimiz bilgi birikimi ve tecrübe, olayları ve sistemi kavramamıza yaradı. Bu sayede 105 gün yorucu yıpratıcı ancak bir o kadar da öğretici bir süreç oldu bizler açısından.

Direniş 105 gün sürünce maddi sorunların yanında insanların ruhsal yapılarında med-cezir'ler oluyor. Maddi sorunlar öncelikli bir hal alıyor. İnsanların hareket kapasitesini çok fazla zorlayan değişiklikler bunlar. 150 kişiye 12 kişi kaldık. Bu nedenle bel-

li bir durgunluk dönemi yaşadık. Ancak şu an kendimizi toparladık ve eylem takvimimizi belirledik.

Bu süreci yaşadıkdan sonra normal yaşantımıza devam etmek yani kafamızı kuma gömmek mümkün değildi. Bu nedenle elimizden geldiği kadar diğer işçilere de faydamız olsun, öğrendiklerimizi olumlu ve olumsuz taraflarıyla diğer işçilere anlatılmak istedik. Bunu da en iyi şekilde dernek çatısı altında yapabileceğimizi düşünüyoruz. İlk etapta enerji sektöründe çalışan arkadaşlarımızla görüşeceğiz çünkü hali hazırda mevcut ilişkilerimiz var. Sonrasında diğer sektörlerdeki çalışan arkadaşlarımızla da görüşmeyi istiyoruz. Bu anlamda atık kâğıt işçisi de Kent AŞ işçisi de, Mersin Liman işçisi de bizim kardeşimizdir. Nihayetinde aynı hayatı yaşıyoruz, sorunlarımız ortak. Etkinliğimizi, bir eylem havası içerisinde gerçekleştirilmeyi ve dernekleşme çalışmamız için de bir başlangıç noktası haline getirmeyi düşünüyoruz.

Mehmet Sarı: Direnişe başladıktan sonra taşeronların nasıl çalıştığını daha iyi anladık. Taşeronun işçileri kölece çalıştırdığını, patronun tek derdinin kâr elde etmek olduğunu anladık. Bu nedenle mücadelemize devam ederek bu mücadeleyi bütün Türkiye'ye yaymak istiyoruz. Çünkü sorun her yerde. Zonguldak'ta ölen madenciler, Tuzla tersanelerinde ölen işçiler ve son olarak da selde yaşamını yitiren Belediye işçisi Mevlüt Coşkun! Bunların hepsi taşeron sistemin kurbanı. Bu nedenle tüm taşeron işçilerini bir araya getirerek bir örgütlenme yaratmayı ve taşeronlaşmayı önlemeyi amaçlıyoruz. Etkinlik bizim için sadece bir araç, amacımız haksızlığa uğrayan taşeron işçilerinin sorunlarına eğilebilmek, taşeron şirketleri, taşeron sistemi ve buna prim veren kurumları da teşhir etmek.

İSKİ işçilerinin devam eden direnişi ve önümüzdeki süreçte önlerine koydukları hedefler sınıf hareketi açısından önemli bir yerde duruyor. Bu nedenle son olarak "Direniş dayanışma ile büyür" diyerek bitiriyor ve herkesi İSKİ işçileri ile dayanışmaya

İşçi-köylü'den

Örgütlü yığınların savaşımlı zorlukları aşmanın teminatıdır!

TEKEL ve diğer lokal düzeyde yaşanan direnişler işçi ve emekçiler cephesinde yeni sürecin genel gidişatına dair mesajlar içerdiğini söylemek abartılı bir durum tespiti sayılmaz. Nitekim 1 Mayıs kutlamalarının yaygınlığı ve kitleselliği sömürücü ve zulüm düzenine karşı biriken öfkelerin sokaklarda buluşmasıydı. Ve ezilenler çoğunluğunda farklı düzeyde de olsa açığa çıkan bu tepkiler egemen sınıfları da belli düzeyde kaygılandırıyor. Bundan dolayıdır ki, açığa çıkan bu devrimci potansiyele sistem içine hapseden yolları aramaktadır.

İşçi ve emekçilerin ve Kürt ulusunun tarihsel belgeli düşmanı **CHP** gibi bir partinin yeniden "sol" söylemler kullanması, yokluk ve yoksulluktan dem vurması, **dipten gelişebilecek olan dalgaya karşı dalga kırma rolüne** soyunmaktan başka bir şey değildir. Geçmişte de CHP bu temelde roller üstlendi. Daha doğrusu geniş emekçi yığınlar, işsizlik, yoksulluk rüzgarıyla sarılıp sarmalandıkları her dönemde "sol" maskeli faşist partiler, reformist güçler hemen harekete geçerler. Ya da geçirirler. Böylesi dönemlerde eğer devrimci ve komünist güçler, sınıf savaşımlı için oluşan bu nesnel zeminden yararlanabilecek önderlik kapasitesinden, örgütlenme gücünden yoksunlarsa, ortaya çıkan bu boşluktan bu güçlerin yararlanması kaçınılmaz hale gelir. Nitekim tarihte ve tarihimizde bunun onlarca örneği vardır.

Bugün açısından da var olan nesnel durum yukarıda altını çizdiğimiz tehlikeli noktaları barındırıyor. Yani devrimci ve komünist hareketin sahip olduğu subjektif güç böylesi tehlikelerin varlığına neden olmaktadır. Dolayısıyla geline aşamada tüm enerji ve gücümüzü bu somut durumdan nasıl yararlanacağımız noktası üzerine yoğunlaştırmamız gerekir. Bunun için öncelikle somut durumu doğru bir tarzda çözmek ve buna uygun olarak devrimci bir pratik içinde yoğunlaşmak önemlidir. Bu pratiklerin hem iç ve hem de dış görevleri kapsayacak nitelikte olması gerekir.

İç örgütlenme hareket tarzında ve hedeflerin belirlenmesinde problemler yaşanır, bunun başta kitle çalışması olmak üzere diğer tüm faaliyetlere yansımaları düşünülmez. **Dolayısıyla içte yürütülen tüm çalışmalar büyük bir ciddiyet ve yüksek bir sorumluluk bilinciyle ele alınmak zorundadır.** Çünkü bir iç hazırlık sürecinde, örgütlenmesinde, gereken duyarlılığı göstermeyenler dışa dönük kitle toplantılarında veya temsil düzeyinde gereken etkili, duyarlı çalışmaları ortaya koymaları tartışılır hale gelir. Çünkü sorun sınıf mücadelesinde yüklenen misyon ve bu misyona uygun olarak gereken duruşu sergileme noktasında düşümleniyor. Yine tüm çalışmalar bir dü-tünse, yani her alandaki çalışma bir bütünü parçası ise -ki öyledir- o halde bir alanda iyi diğer alanda kötü olunamaz. Hiç şüphesiz her faaliyetçinin özgün nitelikleri olabilir. Ama tüm bu mezyetlerin yaratıcı bir tarzda uygulanması için halkın davası karşısında devrimci dürüstlük, samimiyet ve özverili çalışma şarttır. Ve eğer bir militan asgari düzeyde bu mezyetlere sahipse, o tüm geriliklerini, yetmezliklerini aşacak bir potansiyele sahip demektir.

Aslında sınıf mücadelesi içinde kolay faaliyet yoktur. Her faaliyetin zorlukları vardır. Koşulların ağırlaşması zorlukların daha da artması mücadelede duyan ihtiyaçların gerekliliğini ortadan kaldırmaz. Bilakis başarı elde etmek için daha çok emek, daha çok fedakarlığın yapılması gerektiği gerçeğini ortaya çıkarır.

Sınıf mücadelesinde hedeflerin daraltılması-küçültülmesi yalnız bir özgüvensizliğin işaretlerini değil, aynı zamanda siyasal iktidar bilincindeki zayıflıkları da içeriyor. Bu zayıf duruş çoğu zaman nesnel koşullarlanaksızlıklarla-imkansızlıklarla perdelenmeye çalışılıyor. Oysa tarihte hiçbir devrim hazır olanaklara-imkanlara sahip olmamıştır. Bilakis tüm olanaklar-değerler bin bir zorlukla yaratılmıştır. En ufak değer başarının temelinde büyük emekler vardır. Her kim ki ilerici insanlık için iyi ve güzel şeylerin olmasını istiyorsa, bu uğurda emek vermeye bedel ödemeye hazır olmak zorundadır. Bunun için örgütlü olmak, yığınları örgütlemeye çalışmak gerekir. Bunun için var olanla yetinme felsefesini yadsamak, sürekli daha fazlasını yapma anlayışına sahip olmak gerekir. Durağanlık, var olanla yetinmek, karamsarlığa, çürümeye davetiye çıkarmaktır. Zorluklara, koşullara teslim olmaktır. Bu olumsuz tablonun yaratıcısı olmamak, sürekli hedefleri büyüten bir devrim kurmayı yaratmak için güçlü bir önderlik ve kadro hareketinin yaratılması olmazsa olmazdır.

Yukarıda dikkat çektiğimiz sorunların yanı sıra bugün pratik çalışmalarımızda karşı karşıya kaldığımız diğer bazı sorunlar ve çözümleri üzerinde durmak istiyoruz. **Bunlardan birincisi; kitlelerin yakın çeperimizin öneri ve eleştirilerini can kulağıyla dinleme ve onları somut sorunlar üzerinde tartışma süreçlerine dahil etme. İkincisi, her alandaki örgütlü güçlerin kendi faaliyetlerini değerlendirecek çalışma sisteminin, denetim mekanizmasının oturtulmasını sağlamak.**

Elbette ki tüm bunlar bizim için yeni sorunlar değildir. Ve yeni de tartışmıyoruz. Ama ortaya çıkan sonuçlara baktığımızda henüz oldukça yetersiz bir noktadayız. Bu da döne döne bu görevlerin hatırlatılmasını zorunlu kılıyor. Faaliyetçilerin öneri ve eleştirilere açık olması; denetim, sorgulama, başkalarından öğrenme eylemlerinin somutlaşması anlamına gelir. Bu eylemlerin daha ileri düzeyde eylemlerle taçlandırılması, tüm bu güçleri sürece dahil etme, yürütülen tartışmaların bir parçası haline getirme perspektifine uygun olarak hareket etmeyi gerektirir. Bu tarz bir yaklaşım sorumluluk alma eylemlerini etkiler. İnsanların sorumluluk alma, kolektif mekanizmanın bir parçası olma pratiklerinden geri durmaya çalıştığı bir dönemde, bu tarz çalışma yöntemiyle belli gerilikleri aşmak mümkün olabilir. Tabi ki bunun için **çalışma yöntemlerini zenginleştirmek** gerekir. Belli yöntemlere takılıp kalmak, her türlü yaratıcılığı öldürür.

Pratik çalışmalarımızı sorgulama, pratik çalışmalarımızı değerlendirme konusunda da benzer tarzda olumsuzluklar yaşanmaktadır. Oysa birebir yaşadığımız süreçleri sorgulama, yapılması veya yapılmaması gerekenler sorununun çok somut öğrenme eylemine sahip oluruz. Dolayısıyla bu fırsatları iyi değerlendirmeliyiz. Bu fırsatları değerlendirmenin yolu öğrenme eylemine kilitlenmiş sorgulayıcı bir pratikten geçer. Derinlikten yoksun yüzeysel yaklaşımlar her zaman öğrenme eylemini sakatlar.

Okuma ihtiyacı barut gibidir, bir kez tutuşunca bir daha sönmez!

-Victor Hugo-

KİTAPLARIMIZA UMUT YAYIMCILIK İRTİBAT BÜROLARINDAN VE KİTAPÇILARDAN ULAŞABİLİRSİNİZ

Posta Çeki Hesabı:

Selma Şahin
5956385

Ziraat Bankası
İstanbul Aksaray Şube

TR45 0001 0007 5148 2098 4950 02

Mizansenin son perdesinde ezilenler, hayatın gerçek oyuncularını rol alacak!

Ülke egemen sınıflarının günümüz temsilcisi AKP, bir yandan "mağduriyet" (daha çok içe dönük) diğer yandan da "kahramanlık" edebiyatı ve buna denk düşen-denik düşmesine özen gösterilen pratiklerle, ömrünü uzatma çabalarına hız vermiş görünür. Bir sonraki "mağdur" olma pozisyonunun ne zaman ortaya çıkacağı-çıkartılacağı kesin olarak bilinmesi de seçimlerin gündemde olması, mağduriyet senaryosunun yeni bir versiyonla ortaya sürülme ihtimalini güçlendiriyor.

CHP'nin Kılıçdaroğlu maskesi takınarak, kitlere umut olarak aşılana, hem partide hem de ülkenin gündemlerinde ciddi bir "değişim" yaratacağının pohpohlandığı günlerde, AKP cephesi de elbette boş durmayacaktı. Bunun (CHP özgünlüğündeki gelişmelerin) kendine alternatif yaratılması çabası olduğunu anlamakta gecikmeyen AKP'nin her düzeyde kurmayı amaçlayan arkalarındaki gizli-açık güçlerle baş başa ve rerek –belki de önceden planlanarak- yeni bir senaryo yazmakta gecikmediler. Hem bu senaryo sadece ülkedeki yığınları değil dünya kamuoyunu da hedefliyordu.

Batı karşıtlığı törpülenmek isteniyor

Türk egemen sınıfların bu oyunu oynamaya yeni başlamadığı biliniyor. "Adriyatik'ten Çin Denizi'ne" olarak adlandırılan projeler çeşitli dönemlerde dillendiriliyor. Bu projenin ağırlığı bugün daha ziyade Ortadoğu'ya kaymış bulunuyor. ABD emperyalizmi öncülüğündeki emperyalistlerin BOP vb. projelerinin ürünü olarak gerçekleştirilen Afganistan ve Irak işgalleri sürecinde, Türk egemen sınıflarına Ortadoğu'da –on yıllardır- biçilen rol de artmış durumda. İran hedefinin açıkça dillendirilmeye başlamasıyla birlikte, rolün niteliği de iyice netlik kazandı.

Irak işgalinin başlangıç döneminde 1 Mart tezkeresi ile gerilmiş izlenimi verilen ilişkilerde, sonraki süreçte işgallere şu veya bu biçimde katılım oranının artmasıyla birlikte eskiye oranla daha da güçlendi. Bu güçlenme durumu ise öзде açıklık ilişkilerinin-pozisyonunun üst seviyelere çıkarılmasından başka bir şey değildi. Efendi-üşak ilişkisi, Bush döneminde "stratejik ortaklık", Obama döneminde ise "model ortaklık" olarak tanımlandı. "Stratejik ortaklık" işgallere katılımın artması anlamına geliyordu. Oynanacak misyon

da bu temelde olmalıydı. Bu misyon gereği Türkiye'nin İslam dünyasına öncülük etmesi, İslam dünyası içindeki batı hegemonyacılığına karşı duruşlar-direnışler, kısacası tüm batı karşıtlığı törpülenmek, engeller ortadan kaldırılmak isteniyordu. Bu projede Türkiye'ye biçilen misyonun başarı şansının yüksek olması için bir dizi mizansen de yine bu süreçte devreye sokuldu.

İlk mizansen iki yıl kadar önce Davos'ta yapılan zirve sırasında "one minute" krizi ile birlikte sahnelendi denebilir. Çünkü Ortadoğu'da popüler olmanın-prim yapmanın yolunu İsrail karşıtı tutum ve söylemler olduğu çok iyi hesaplanmıştı. Nitekim "Davos çıkışı" sonrası Türkiye'ye "çıkışın" sahibi Erdoğan'a karşı, Ortadoğu'dan bir sempati yaratılmıştı. Oysa Davos'un bir mizansen, birçok yoruma göre "danişıklı dövüş" olduğu, sonraki saatlerde ortaya çıkmıştı. Davos, İsrail ile Türkiye arasındaki ilişkilerde de hiçbir bozulma yaratmamış, örneğin İsrail ile tek bir anlaşma bile iptal edilmemişti. Tıpkı bu dönem yaşanan gelişmeler sonrasında olduğu gibi...

ABD-İsrail "karşıtlığı" mizansenin bir parçasıdır

Türkiye'nin Mavi Marmara olayının önceki günlerinde, İran'la uranyum takas anlaşması özgünlüğünde sanki sadece İsrail'e değil ABD'ye de karşı bir tutuma girmiş izlenimi yaratma peşinde olduğu hayli belirgin gözlemleniyordu. Ancak yapılan anlaşmanın ABD'nin talebini karşılamaya dönük olduğunun ortaya çıkması, bu izlenimi boşa çıkarmış gibiydi.

İşte Mavi Marmara olayı da tam da bugünlerde yaşanıyor. Türkiye bir kez daha İsrail'e "meydan okuyor"du. Bunun da yine ne kadar kof olduğu, onca yaygaraya karşın İsrail ile ilişkilerde en küçük değişimin yaşanmadığı/yasayanmayacağı da aynı yaygara sürecinde açığa çıktı.

Türkiye ile İsrail arasında yaşananın –tıpkı ABD ile olduğu gibi bir gerginlik değil, yine başka bir danişıklı dövüşün parçası olduğu getiriliyor. İslam aleminin Türkiye'ye ve Erdoğan üzerinden AKP'ye sempatisini artırma oyunu dahilinde oynandığı söyleniyor. Bu da yine olasılık dışı görünmüyor.

Hedefe giden yolda her şey mubah

Ölümlerin olması, bunun böyle olmayacağı

anlamına gelmiyor. Unutulmasını ki 5-10 ölümlerin egemen sınıflar nezdinde hiçbir değeri yoktur, hesabı bile tutulmaz. Hedefe varmak için her yol mubah anlayışı ile hareket eden egemen güçlerin, haksız savaşlarda, işgallerde vb. saldırılarda her gün binlerce insanı öldürmelerini bir yana bırakalım, toplumda hedef kesimlere dönük infial yaratmak için benzer pratikler-kontra faaliyetler sıkça, bunlar tarafından gerçekleştirilmektedir.

İsrail ile "gerginliğin" sürdüğü günlerde, Türkiye BM Güvenlik Konseyi toplantısında, İran'da karşı yaptırım oylamasına da –yanına yine Brezilya'yı alarak- "hayır" oyu verdi. Bu da yine Türkiye'nin ABD'ye "meydan okuması" olarak getirilmeye çalışıldı. Ancak bu "hayır" oyunun aslında bir anlam ifade etmediği, konseyin kuraları gereği Türkiye'nin yaptırım kararına uyma zorunluluğu bulunduğu ortaya çıktı.

Oysa, çok değil, biraz dikkatli bir yaklaşımla bile, emperyalizme, özellikle de ABD emperyalizmine bağlılığın en üst seviyelerde seyrettiği bir dönemde Türkiye'nin hem ABD'ye hem de onun hamiliğindeki İsrail'e ciddi bir "kafa tutması"nın olamayacağı görülecektir.

Kuklalar-üşaklar da denetimden çıkabilir

Evet, hele de hedefteki ülke İran'ın nükleer silah programının tartışıldığı, bu bahane üzerinden uzunca zamandır saldırı hazırlıkları da dahil çok sayıda projenin geliştirildiği bir dönemde, bu durum, Türkiye'ye bölgede biçilen misyon gereği, prim yaptırım hedefli ele alınabilir. Başta Filistin olmak üzere, Lübnan, Suriye gibi ülkelerde kitelerin Türk bayrağı ve Erdoğan resimleri taşıması, doğan çocuklarına Erdoğan adı verilmesi vb. gelişmeler, hedefin pek de şkalamadığı göstermektedir. Böylelikle de sadece Türkiye'nin yıldızı parlamamış aynı zamanda Ortadoğu halkları nezdinde Erdoğan bir "kahraman" a dönüştürülerek, ılımlı İslam projesinin model oluşumu AKP'ye karşı sempati de "model ortaklık" tanımlamasına uygun olarak yükseltilmiş oluyor.

Ancak emperyalistlerin, kendi hegemonyalarını pekiştirmek/genişletmek amaçlı çizdikleri projelerde, çeşitli bölgelerde önemli roller biçtikleri kimi rejimlerin ve bunların başına getirdikleri kukla-üşak yönetimlerin de denetimden çık-

ma-çıkabilme riski vardır. Bu rejimlerin temsilcileri, üstlendikleri rolleri gereği yaratılan suni güç imajını zamanla gerçek sanabilirler. Kendilerine, bağımlı oldukları güçlere rağmen, hegemonya alanları yaratmaya kalkabilirler. Bunun en somut ve yakın örneği Saddam Hüseyin'in akıbeti ortadadır.

Uranyum meselesi özgünlüğünde ABD emperyalizmi karşısında tüm çıkışlarına rağmen bir sıkışma yaşayan İran, uranyum takasını kabul etmiş, ancak arabuluculuk için de Türkiye'yi tercih etmiştir. İran'ın bir manevra olarak da adlandırılabilir bu tutumunun ardında, karşı cepheyi zayıflatma hamlesi de yatmaktadır.

ABD, AKP'nin "ılımlı İslam" kimliğini kullanarak İran'ı denetim altına almaya çalışırken, İran da ortak İslam kimliği üzerinden Türkiye'yi adeta bir tercihe zorlamakta, böylelikle de ABD ile karşı karşıya getirmeye çalışmaktadır. AKP'nin bu süreçteki bazı söylemlerine yansıyan tereddüt, kimi denetim dışı-kendiliğinden gibi görünen, ticari-ekonomik girişimleri, ABD tarafından da sanki rahatsızlıkla karşılanmaktadır.

Bunu, AKP'nin rolünü gerçek sanmaya başlaması olarak yorumlamak da mümkün tabi eğer tüm bu gelişmeler de oynanan mizansenin bir parçası değilse. O vakit ABD'nin bunu tehlike olarak addettiği AKP'yi ve onun üzerinden de Türkiye'yi daha fazla denetim altına alacak mekanizmaları harekete geçirmekte tereddüt etmeyeceği düşünülebilir. AKP'ye karşı bir alternatif oluşturmak da bu mekanizmalardan biri olabilir.

CHP aldatmacası ilk günlerde açığa çıktı

CHP cephesinde yaşananlar, AKP'ye alternatif yaratma fikriyle de örtünen bir gelişmeyi as-

lında. Bu alternatif yaratma girişimi bir yandan da AKP'nin kendine çekidüzen vermesi için bir uyarı niteliği de taşımakta. Önümüzdeki dönemin siyasal gelişmelerinin gündemünde AKP'nin bu uyarı karşısında alacağı tutum kadar, CHP'nin kendine sunulan "fırsatı" ne kadar değerlendireceği de belirleyici olacaktır.

Ancak CHP'de yaşanan Gürsel Tekin krizi, Kılıçdaroğlu üzerinden yaratılmaya çalışılan "değişim coşkusunu" belli oranda düşürmüştür. Bu henüz yeterli bir düşüş değildir elbette. Kılıçdaroğlu maskesinin düşmesi için daha çok teşhire ihtiyaç vardır.

Kürt halkına saldırılar gemi azya aldı

Öcalan'ın 31 Mayıs tarihi itibarıyla "aradan çekileceğini" ilan etmesi ve KCK'nin saldırılarını artırmasıyla birlikte yeni bir dönemece girildi. Devletin meclisiyle, sokağıyla, polisi ve askeriyeye Kürt halkına ve hareketine yönelik saldırısı ise zaten hiç azalmamıştı. Ancak tüm saldırılar daha bir pervasızlaşmış, operasyonlar artırılmıştır.

Kürt halkının demokratik örgütlenmelerine ve bunların temsilcilerine dönük saldırılar son tutuklamalarla yeniden gözler önüne serilmiştir. Kürt halkı, yaşamın her alanında resmi-sivil faşistlerin linç girişimlerinin ve türlü saldırıların hedefinde olmayı sürdürmekte. Ulusal harekete bir bütün olarak da Kürt ulusuna dönük imha vd. saldırılar, ulusal hareketin arkasında İsrail'in olduğu yönlü, kitelerin İsrail'e olan öfkesi-kini Kürt halkına yöneltilmeye çalışılarak- bölücülük vb. gerekçelere ek olarak- gerçekleştirilmeye, bu süreçteki saldırılar böylelikle meşrulaştırılmaya çalışılmaktadır.

İç politikada çatışmalı ortama ağırlık verilmesi, aslında ülke egemen sınıflarının, dış politikada çizmeye çalıştıkları güçlü imaja karşın, içerde düşütkleri acizlik ve güçsüzlüğün ifadesidir. İzlenen siyasal-sosyal-ekonomik politikaların iflasıdır bu. Bu iflasın geniş yığınlarda yönetici sınıflara karşı artan tepkisidir. Yoksulluğun, işsizliğin, açlığın pençesindeki geniş yığınların hedefini, ırkçı-şoven dalga ile şarttırma ve birbirine çatıştırmaya politikaları devam etmektedir. Bu politikaları boşa çıkaracak olanlar ise, onların ortak sınıfsal mücadelesidir. Egemenler sahneledikleri mizansenin de son perdeyi ezilenlere, hayatın gerçek oyuncularına bırakıp, kaçmak zorunda kalacaktır!

Sınıfsal Yaklaşım

GÜZEL ŞEYLER OLUYOR, DAHA DA GÜZEL ŞEYLER OLACAK

Daha bir yıl önce "güzel şeyler olacak" diye "açılım" sürecinin startını verenler bir büyük sahtekârlığa daha imza atmaya kalkıştıklarının farkındaydılar ama hiç kuşkusuz **daha kötü** bir duruma geleceklerini düşünemiyorlardı. Eğer böyle bir öngörülerini olsaydı sürecin daha farklı yönetilmesi gerekirdi. Onları bu politikalara angaje edenler, teşvik edip destek sunanların da "geçici" bir politikası olduğunu söyleyemeyiz. Hesap Kürt Ulusal Hareketi'nin tasfiyesi olduğuna göre, "açılım"ın amacına ulaşması için bütün adımlar doğru biçimde atılmalıydı...

Ama meclis özel oturumlu açılış töreni ve ürkek biçimde atılan bir iki adımın gerisi gelmediği gibi daha ilk anlardan itibaren **klasik refleks** terk edilmedi. Böyle kalsa yine iyiydi ancak süreç birlikte örülmesi gereken Kürt dinamiklerine kabaca yönelmenin kısa zamanda makyajı dökeceği dahi düşünüleliyordu. Nitekim "gönüllü" bir yazılma konumu alan Ulusal Hareket dahi bütün yalpalamalara karşın engin bir sabır gösterdi. Her ne kadar kısa bir süre sonra "açılım" aleyhine konuşular da **pratik uyumu** uzatmakla çok geç kalmış oldular. Bunun pek fazla sonucu vardır ve bundan kendilerini de sorumlu tutmak yanlış olmayacaktır. Öyle ki Öcalan'ın daha iki hafta önce Tayıp'ten bekletildi içeren sözlerinin altı çizilmelidir.

Artık en iyimser geçinenler, AKP'ye "reformist" misyon biçen-

lerin dahi havlu attığı bir aşamadan bahsetmeliyiz. Gazze şovunu bozan Iskenderun ve ardından Şemdinli'nin verdiği sıra sıra tabut fotoğrafları büyüü fena bozmuş, **aczin ve açmazın** yeni belgeleri olmuştur. Açık savaş koşullarına uygun bir dilin bütünüyle hâkim olduğu ve inisiyatifin silahlı kuvvetler üzerinden kullanılmaya çalışıldığı bu aşamanın pek çok öneri ve "çözüm" formülüne açık olduğu bilinmektedir. Bunların başında yeniden büyük çaplı (İran ve Irak'la ortak) bir sınır ötesi harekât gelmekte, sınır içinde alabildiğine yoğun bir saldırı kampanyasının geliştirilmesi hedeflenmektedir. Var olan saldırı ve yönelimin mevcut durumu ve sürecin akan yönünü karşılaması düşünülemez. Zira erken seçimi de kapsayan bir parantezde, yalnızca AKP'yi değil rejimi etkileyen bir **kaos ve karmaşaya** doğru yol almaktadır.

Böylece bölgedeki tasarruflar ile İsrail'e ilişkilerdeki durumu ve klik çatışmasının taşıdığı noktayı daha iyi anlama fırsatı ortaya çıkmıştı. Bütün sorunların, çelişki ve çatışmaların merkezine Kürt sorununu koymak değil ama ortak **bileşen** ve etkileyici **değişken** olduğunu saptamak gerekir. Bu şekilde "öncelikli sorun" diyenlerin derdi daha iyi anlaşılacak, AB'den ABD'ye, İsrail'den İran'a bütün ilişkilerde, anlaşmazlık ve ittifaklarda sorunun taşıdığı ağırlığı doğru biçimde algılamak mümkün olabilecektir.

Gelişmeleri doğru biçimde algılamamanın, doğru politikalar üretmek, doğru ittifaklar kurmak ve bu yönde gelişme sağlamak ile doğrudan ilişkisi vardır. Sınıf mücadelesinin bu sıcak temas noktası etrafında kazandığı bir **değer ve çekim alanı** vardır. Dolayısıyla daha önce de belirttiğimiz gibi bu soruna yönelik gelişmelerden değil soyutlanmak, tali biçimde bağlantılı olmak dahi düşünülemez. Yine bütün saldırı mekanizmaları tam randımanlı bir tarzda harekete geçirilmiş ve ortak kampanyanın gereklerine tam bir vakıf olma **heyecanı** yaratılmıştır. Bunun 90'lı yıllardaki **"topyekûn saldırı"** konseptine açıldığını söylemek kötümser ya da özenli bir yorum olarak görülmemelidir. Yeniden **"ruhen kopuş"** çerçevesinde sivil halkın dahil edildiği **"iç savaş"** senaryosu yazılmaya başlanmıştır.

Yalnızca kendi aralarındaki dalaşın geldiği aşamada asil düşmana yönelmenin belli zafiyetlerinden söz edilebilir ki bunu aşmanın çeşitli yolları vardır ve bu yönde ellerini çabuk tutacakları mutlaktır. Bunun için Bahçeli'nin önerdiği OHAL, gayri-resmi olarak Türkiye Kürdistanı'nda süren **"olağan"** halden farksızdır ama bunun dizgin-sizliğinde sınırsız olmanın "resmiyete" duyduğu ihtiyaç tartışılmaz. Ama bahsettiğimiz konu daha çok seçimlerle yeni/taze bir **"kan"** üretilmesinin hedeflenmesi bağlamında ilgi çekici olmaktadır. Erken seçimin, Anayasa Mahkemesi'nin değişikliği ile ilgili vereceği karar göre devreye sokulacağına dair yazılıp çizilenler gerçeği yansıtmış olmalıdır. Darbe, seçim gibi yöntemler, tıkanan ve deşifre olan

oyunun **"yönünü"** değiştirmeye esaslıdır.

Ne Baykal'ın tasfiyesi ne de Gazze'ye yönelik kahramanlık gösterisi gelişmiş gerçekleştirmiştir. Bunların tesadüfî adım ve operasyonlar olmadığını görmek gerekir. Ha keza İran konusunda alınan tutumların (takas anlaşması ve BM'deki oylama) da belli bir **karşılık ve hesap** içerdiğine kuşku duyulmamalıdır. Burada sorun genel olarak emperyalizmin ihtiyaçlarının hangi konu başlıklarını kapsadığı ve ne kadar yoğunluk taşıdığıdır. Bunlar arasındaki **kademelenmenin**, öncelikleri belirlemek ve hatta belli ittifaklar oluşturmak bakımından çok büyük önem taşıdığı da açıktır.

Obama'nın ilk ziyareti Ortadoğu ve Türkiye'ye yapmış olduğu çabuk unutulmuştur. Meclis konuşmasında altını çizdiği hususlar dikkat çekicidir. Nitekim diğer ABD'li yetkililer ve çeşitli akıl hocalarının bölgedeki hesaplara yönelik açıklamaları da hatırlardadır. Afganistan işgali adeta yeniden başlamış, stabil hale geldiği düşünülen İran cephesinde kara bulutlar dolaşmaya başlamıştır. Irak'tan çıkılacağına dair en azından yakın vadeli bir plandan söz eden de yoktur. O halde büyük bir kriz vartasını henüz atlatamayan egemenlerin hamle üstünlüğünü yitirmemek için **"yeni"** ataklara ihtiyacı bulunmaktadır. Buna Türk devletinin ne kadar uyum sağlayıp sağlayamayacağına dair tespitleri yapacak olan da onlardır. Burada kimsenin kafası karışmasın ki emperyalistlerin sürekli yeni hedefleri, yeni planları (b, c...) vardır, dolayısıyla yeni (ve eski) dostları da olsa gerektir...

Kürt sorununun bölgedeki bü-

tün aktörlerle **yapısal** düzeyde kurduğu ilişkinin boyutları her geçen gün daha etkin sonuçlar doğurmaktadır. Bunun farkında olmak başka bir şey, buna uygun bir pozisyon almak farklı bir şeydir. Nitekim Türk devletinin mevcut politikalarını belirlemede sekiz senedir rol üstlenen AKP'nin çektiği **sancı** ve ürettiği sonuçlar bu kapsamda değerlendirilmelidir. Bunların Kemalist **karakterine/kodlarına** uygun bir hareket tarzı tutturduğuna şaşırarak, yeni aymaz ve hesapsız durumlara kapı aralar ki bir dizi çevrenin başını döndüren de budur. Reformizmin sistem içi ekseninde uygun adım tutturmak olduğu gerçeğini kanıtlayan bu durumu tersine çevirmek için sınıf mücadelesinin yükselttiği/yükselteceği tansiyon yeterli değildir. **Müdahalede** bulunmanın gereği vardır. Geniş anlamda devrimci tavır bunu gerektirmektedir.

Eksen kaymasına dair yorum ve tespitleri de manipülasyondan başka bu yanılsama bağlamında okumak gerekir. Kendi başına **eksen kaydırma** kabiliyeti, değil Türk devleti, emperyalist-kapitalist dünyaya kulübünün has üyelerinin de kolay kolay harcı değildir. Uzağa gitmeye gerek yok. AB'nin değişiklik Portekiz, İspanya ve Yunanistan'da yaşananlar ortadadır. Sistemden kopmanın "iflasla" başı belada olanı hangi kuyuya hapsedeceği belli değildir. Bu ülkelerde **"askeri darbe"** olasılığına dair yorumlar belli bir değer kazanmışsa Türkiye'de yolunda gitmeyenlerin ağırlığı daha sıcak bir koridora yol açmayacak mıdır?

Bu yüzden dün hesapta olmayan –zayıf- bir olasılık hızla güçlen-

meye ve tehdit düzleminde dahi sonuçlar doğurmaya başlar ki TSK'daki emekli ya da muvazzaf gediklilerin ellerini ovuşturarak beklediği de budur. Yargı alanındaki kapışmanın geldiği aşamada İlhan Cihaner ve Çetin Doğan ekibinin tahliyesi çok önemli bir **dönemecin** habercisidir. Bunun bütün Ergenekon sürecine yönelik etkiler doğuracağını öngörmek için kâhin olmaya gerek yoktur. Nitekim Mehmet Haberal ile ilgili 9 yargıca Yargıtay tarafından verilen tazyimat cezası en az bunlar kadar önemlidir. Açık savaş halinin yeniden prestij tazeleme şansı bulan ve sahnede öne geçen Ordu tarafından kullanılmasıyla gerçekleşecek **"nöbet"** değişiminin, AKP'yi meclis ve hükümette de gerileteceği düşünülebilir. Bunun için beklenen ilk durak –referandum olmasa-erken ya da olağan seçimlerdir.

Bunu da kapsayacak ufukla, ulusal sorun eksenli tırmanışa geçen gündeme müdahalenin, saldırıları **ön saflarda** göğüslemekten başka yolu yoktur ve bunun düşmana **yönelimsiz** ağırlık yaratmayacağı bilinmelidir. Buna endekli bir zemin ve perspektifle politika izleyen ve konulan komünistlerin bütün gücüyle misyona uygun **hareket tarzı** tutturacağına şüphe yoktur. Demokratik platformdaki görevlerin de bu temelde örgütlenmesi gerekir. Ulusal sorunun taşıdığı önem ve ağırlık bütün bünyeyi sarmış olmalıdır. O halde yerel seçimler döneminde belli bir **çıkış, sarsıntı ve uyanış** yaratıldığı muhakkak olan politikaların daha üst perdeden pratikle buluşması sağlanmalıdır.

“Dışarıdan baktım yeşil türbe, içine girdim estağfur tövbe!”

Böyle anlatıyordu, Yeşil Kundura işçileri, fabrikada yaşadıkları insanlık dışı çalışma koşullarını... Birçoğumuz “kalite” olarak duymuşuzdur Yeşil Kundura’ya ve bir mağazadan ayakkabı aldığımızda hiç aklımıza ayakkabıda alınteri olan bu işçiler gelmemiştir. Oysa bu işçiler şimdi kölece çalışma koşullarına karşı sendikali olmayı seçerek Deri-İş te örgütlendikleri için işten atıldılar ve direnişe geçtiler. İşten çıkarılan 3 kadın işçinin fabrika önündeki bekleyişleri sürerken direnişlerinin 14. gününde onların yanındaydık.

Çorlu’ya doğru yol alırken işçilerin “kaldırım işgal etmek, emre itaatsizlik ve fabrikaya gelen müşterileri

rahatsız ettikleri” gerekçesi ile jandarma tarafından gözaltına alındıkları haberi geldi. 14 günlük direnişte ikinci kez gözaltına alınan işçiler, Deri-İş Genel Başkanının karakola gitmesi ile serbest bırakıldı. İşçilerin fabrika önüne gelmesi ile birlikte sendika tarafından basın açıklaması yapıldı.

Açıklamanın ardından işçilerle sohbet etmeye başladık. Sohbetimiz sırasında işçiler “patron asıl sendika çalışması yürütenleri değil bizleri işten attı. Çünkü ‘nasıl olsa bunlar kadın, seslerini çıkaramazlar ve herkesin gözünü korkutmuş olurum” diye bakıyordu. Ancak bizler

patrona hiç de beklemediği bir şekilde direnişimizle yanıt verdik” diyor. Dilek isimli işçinin “biz sendikayı hiç bilmiyorduk” demesi üzerine “sendikayı bilmemenize rağmen nasıl sendikali olmaya karar verdiniz?” diye sorduk ve verdikleri cevap bize küçükük bir ayrıntının insan yaşamında neleri değiştirebileceğini, yaşadığı çelişkileri nasıl ortaya çıkarabileceğini gösterdi. “Sendikayı bize arkadaşlar anlattı, sonra toplantıya çağırıldık. Orada mola-larda içtiğimiz çayın ücretsiz olması gerektiğini öğrendik” şeklinde cevap verdi. O gün o toplantıdan daha birçok şey öğrendiğinden kaynaklı sendikali olmaya karar verdiğini söyleyen Dilek, artık kararlı bir şekilde Yeşil’e sen-

dika girene kadar direnişe devam edeceklerini dile getiriyor. Uzun bir sohbetin ardından işçilere en kısa zamanda yine geleceğimizi söyleyerek yanlarından ayrılıyoruz.

16 Haziran’da Yeşil Kundura’daydık!

15-16 Haziran direnişinin 40. yıldönümünde, 16 Haziran’da, DDSB ve Yeni Demokrat Kadınlar (YDK) olarak, Çorlu’daki Yeşil Kundura direnişisi kadın işçileri ziyaret ettik. Direnişi işçiler, Kezban ve Dilek, bizi dostça karşıladılar. Bir DDSB’linin ziyaret amacımızı anlattığı konuşmasının ardından, YDK’dan bir arkadaşımızı da, bugünü bilinçli olarak seçtiğimizden ve 15-16 Haziran direnişinden bahsetti. İşçilerle hem fabrikada yaşananlar hem de kadın işçilerin çevrelerinde yaşadıkları sorunlar üzerine sohbet ettik. Eniştesi cami imamı olan Kezban, eniştesinin belediye başkanı ile birlikte kendilerini evlerinden attırmaya çalıştığını; Dilek de sendikaya çok yabancı olan ailesinin ve çevresinin bir kadın olarak direnişte olmasını yadırgadığını ve kendisine engel olmaya çalıştıklarını anlattı.

Sohbet ettiğimiz sırada molaya çıkan fabrikadaki işçiler bahçede otururken, “Sendika hakkımız, direnerek alırız!”, “Yeşil’e sendika girecek, başka yolu yok!”, “Birlik, mücadele, zafer!” sloganlarını attık. İşçiler de alkışlarla bize ve direnişteki arkadaşlarına destek verdiler. Yaklaşık 3 saatin sonunda yine sloganlarla işçilerin yanından ayrıldık. (İstanbul YDK)

DESA Deri, işçilerinin sabrını taşıyor!

DESA patronu Deri-İş Sendikası ile yaptığı anlaşmaya uymayarak iki işçiyi işten çıkardı. 2008 yılında Deri-İş Sendikası’nın örgütlenme çalışmalarına başlaması ile birlikte geniş kesimler tarafından tanınmaya başlanan DESA patronunun sendika düşmanlığı bugün de sürüyor. Sendikalaşma mücadelesi veren 41 işçiyi Düzce ve Sefaköy’deki fabrikalarından işten çıkararak DESA patronu, böylelikle sorunu çözdüğünü düşünmüştü. Ne var ki Düzce işçilerinin ve özellikle Sefaköy’de

Emine Arslan’ın direnişi ile iyice köşeye sıkışmış, Deri-İş Sendikası tarafından uluslararası alana da taşınan direniş sonucunda DESA iş yaptığı markalarla imzaladığı davranış kurallarını ihlal ettiği gerekçesiyle birçok firma tarafından uyarılmıştı. DESA patronunun büyük zarar etmesine ve satışlarının düşmesine neden olan uluslararası kampanya ve Türkiye’deki ayağı ile devam eden direniş sonucunda sendika ile masaya oturmayı kabul etmişti ve bir protokol imzalanmıştı. Buna göre DESA patronu işten çıkardığı işçileri parça parça işe geri alacak ve sendika üzerindeki baskıları kaldıracaktı.

Ancak DESA patronu geçen süre içinde verdiği sözlerin hiçbirini tutmadığı gibi geçtiğimiz günlerde iki işçiyi daha işten çıkardı. İmzaladığı protokolleri ihlal eden DESA’nın emel malı alıcısı durumunda ki Prada önünde bir eylem gerçekleştirildi.

19 Haziran Cumartesi günü saat 15.00’te Prada’nın Nişantaşı’nda bulunan mağazası önüne kadar sloganlarla yürüyen deri işçileri DESA’dan mal alan Marks&Spencer’i da protesto etti.

Deri işçilerinin eylemine direnişlerini sürdüren UPS işçileri de katılarak destek verdi. Nişantaşı sakinlerinin şaşkın bakışları altında gerçekleşen eylem oldukça çoşkuluydu. (İstanbul)

TEKEL İŞÇİLERİNE DAVA...

78 gün boyunca Ankara sokaklarında kölelik koşullarına karşı eylem yapan TEKEL işçileri, burada ayrılmalarının ardından buldukları şehirlerde de eylemlerine devam ediyorlar. Ankara’da kaldıkları süre boyunca biber gazı, cop, tazyikli su ve gözaltına alınmayla mücadele eden işçiler, şimdi de haklarında açılan soruşturmalara karşı karşıya. Buldukları şehirlere gelen AKP milletvekilli ve bakanlarını protesto eden işçilere açılan soruşturmaların ardı arkası kesilmiyor. Bunların bir yenisi ise Muş TEKEL işçilerine yönelik oldu.

TEKEL işçileri Nesim Buldu, Gıyasettin Taşçı, Metin Kaya ve Ayaç Kuyumcu’ya Abdülkadir Aksu’yu protesto ettikleri gerekçesiyle dava açıldı. AKP Muş milletvekilleri Seracettin Karayağz ve Medeni Yılmaz’la birlikte Muş Belediyesi’ni ziyarete giderken, Aksu’yu yumurta atarak protesto eden işçiler hakkında “2911 sayılı yasaya muhalefet ve memura görevinden dolayı alenen hakaret” suçlamasıyla Muş Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından dava açıldı.

Ayrıca Buldu, Taşçı, Kaya ve Kuyumcu hakkında, 2911 sayılı yasanın 20, 22 ve 23. maddelerindeki ‘Yöntem ve şartlara uymadan, kanunun suç saydığı maksatlar için ve yasak yerler ve önlemlere uymadan kanuna aykırı gösteri düzenledikleri gerekçesiyle’ kamu davası da açıldı. İşçiler, savunmalarında toplantı haklarını kullandıklarını dile getirdiler. Başsavcılık Ankara Nöbetçi Asliye Ceza Mahkemesi’ne yazılan talimat cevabının bek-

lenilmesine karar vererek, duruşmanın 21 Temmuz’a bırakılmasına karar verdi.

TEKEL’E DESTEK DE “SUÇ”!

Devlet tahammülsüzlüğünü TEKEL’e destek verenlere de saldırmak ve soruşturma açmakla gösteriyor. Eylemin başından bu güne onlarca sayabileceğimiz örneğe bir yenisi daha eklendi; TEKEL işçilerine destek amacı ile 26 Mayıs tarihinde yapılan genel grev ile ilgili olarak Batman’da çalışma yürüten 27 sendikacı hakkında, Batman Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından soruşturma açıldı. Konuyla ilgili bir basın açıklaması yapan Batman Eğitim-Sen Şube Başkanı Salih Erol: Batman’da genel grev çalışmalarını yürüten TEKEL işçilerine destek veren 27 sendikacıya, “Türk Ceza Kanununun 217. maddesi ve Anayasanın 54. maddelerine muhalefet” iddiasıyla soruşturma açıldığını söyledi.

Erol şöyle dedi: “Türkiye’nin hiçbir yerinde yapılmayan uygulama Batman’da yapıldı. Biz, bu soruşturmayı bir talihsizlik olarak gördüğümüzü buradan bir kez daha belirtiyoruz” (H. Merkezi)

Büyük İşçi Direnişi selamlandı

Ankara

16 Haziran Çarşamba günü Yüksel Caddesi’nden Olgunlar Caddesi’nde yer alan Madenci Anıtı’na bir yürüyüş gerçekleştirildi. “Kader değil katliam, katil devlet hesap verecek!”, “Yaşasın 15-16 Haziran direnişimiz!” , “15-16 Haziran ruhuyla mücadeleye” gibi sloganlar atılarak sürmekte olan direnişler de selamlandı.

di. Anıtın önünde gerçekleştirilen basın açıklamasının ardından eylem sonlandırıldı.

Bursa

Büyük işçi direnişinin 40. yılında Bursa’da yürüyüş ve basın açıklaması yapıldı.

16 Haziran akşamı Partizan, BDSP, ESP, SDP, SP ve BDP Forum Meydanında toplanarak Kent Meydanına sloganlarla yürüdüler.

Kurumlar adına yapılan açıklamada saldırılara karşı 15-16 Haziran ruhuyla mücadele çağrısı yapıldı.

15 Haziran günü ise DİSK Marmara Bölge Temsilciliği, Birleşik Metal-İş Sendikası salonunda basın toplantısı düzenledi.

UPS’de direniş büyüyor!

Sendikalarından istifa etmemeleri üzerine işten çıkarılan UPS işçileri İstanbul Mahmutbey, Kurtköy ve İzmir’de direniş sürdürüyor. Direnişlerinin 50. gününü geride bırakan işçiler, baskılara ve patronun yeni işçi alım girişimlerine karşı mücadele ediyor.

TÜMTİS’e üye UPS işçilerin sendikal çalışma adına yükselttikleri bu direniş sınıf kardeşleri bir dayanışma ziyareti gerçekleştirdi.

17 Haziran günü UPS Kargo işçilerinin İstanbul Mahmutbey’de devam eden direniş yerini ziyaret eden Türk-İş şubeleri UPS patronuna seslenerek TÜMTİS sendikası ile masaya oturma çağrısı yaptı.

Direnin 43. gününde gerçekleşen dayanışma ziyaretinde konuşan Türk-İş 1. Bölge Başkanı Faruk Büyükkucak, 15-16 Haziran’ın yıldönümünde yapılan ziyaretin sınıf dayanışması açısından önemli olduğunu dile getirdi. TÜMTİS sendikası adına konuşan genel sekreter Gürel Yılmaz da dayanışmanın direnişler için büyük önem taşıdığını ifade etti. (İstanbul)

Emekçinin gündemi

Sendikal örgütlülüğe saldırı, işçi sınıfına saldırdır

2008’le başlayan ve şu anda Avrupa’ya da etkisi altına alan küresel mali ve ekonomik krizin istihdam üzerindeki yıkıcı etkilerine değinilen Uluslararası Sendikalar Konfederasyonu’nun (ITUC) 2010 yılı Sendikal Hak İhlalleri Raporu’nda, 10 milyon iş kaybının olduğunu ve milyonlarca işçinin daha işsizlik korkusuyla yaşadığı kaydedildi. Rapor, kamu otoritelerinin ve şirketlerin krizi sendikal hakları zayıflatmak ve yok etmek için bahane olarak öne sürdüğü bu ortamda, işçilerin haklarını korumak ve geliştirmek ve insanca çalışma ortamını tesis etmek konusunda sendikaların işlerinin giderik zorlaşmakta olduğunu altı çizildi.

Bu yıl 140 ülkedeki sendikal hak ihlallerinin ele alındığı raporda, işlerini ve hatta yaşamlarını kaybetme korkusu nedeniyle seslerini duyuramayan emekçilerin raporda görünmeseler de, yok sayılmayacakları kaydedildi.

Rapor, sendikacılara yönelik taciz, yıldırma, zulüm ve en uç noktada sendikaların öldürülmesine kadar giden ihlallerin ayrıntılı bir dökümü sunulmuştur. Verilere göre, geçen yıla göre, öldürülen sendikacıların oranı % 30 artmıştır. 48’i Kolombiya, 16’sı Guatemala, 12’si Honduras, 6’sı Meksika, 6’sı Bangladeş, 4’ü Brezilya, 3’ü Dominik Cumhuriyeti, 3’ü Filipinler, 1’i Hindistan, 1’i Irak

ve 1’i Nijerya olmak üzere toplam 101 hak mücadelesi veren sendikacı katledilmiştir.

Guatemala ve Honduras’taki gelişmeleri endişe verici bulan ITUC, Kolombiya ve Guatemala’da 10 sendikacıyı öldürme girişimini olduğunu ve 35 sendikacının yaşamını riske sokacak derecede yaralandığını ekledi.

Diğer taraftan, başta Türkiye, Honduras, Güney Kore, İran, Zimbabve ve Pakistan’daki birçok sendikacının tutuklandığı ve özellikle Türkiye, Mısır, Rusya ve Güney Kore’deki sendikal haklara ilişkin gelişmelerin giderek kötüleştiği kaydedildi.

Raporunda hükümetlerin sendikal haklara saygı duyulması ve hak savunucularını koruması yönündeki sorumluluklarını yerine getirmekten uzak olduğunu kaydeden ITUC, birçok ülkedeki hükümetin sendikaları baskı altında tutarak kontrol etme

kayısında olduğunu ifade etti.

Demokrasinin önde gelen savunucuları olarak sendikalara yönelik antidemokratik uygulamaların kınandığı raporda, Türkiye de dahil olmak üzere düşük ücretlere, insanlık dışı çalışma koşullarına ya da küresel krizin yıkıcı etkilerine karşı gösteriler düzenleyen ve greve giden emekçilere yönelik şiddet, tutuklama ve gözaltıların kabul edilemeyeceği kaydedildi.

Sendikal faaliyetlerinden dolayı işten atılan emekçilerin, patronlar tarafından da tehdit edildiği eklendi. İLO verilerine göre, küresel işgücünün % 50’si güvencesiz istihdam biçimlerinde çalışmaktadır. Kadınların, göçmenlerin, tarım işçilerinin bu durumdan en fazla zarar gören toplumsal grupları oluşturduğunun ifade edildiği raporda, dayatılmaya çalışılan esnek ve güvencesiz çalışma biçimlerinin sendikal örgütlenme zeminini giderek aşındırıyor

bildirildi.

Sendikal hakları korumaya yönelik yasal düzenlemelerin ise, çoğunlukla sınırlamalarla birlikte geldiğinin eklendiği raporda, grev hakkı da dahil olmak üzere temel sendikal hakların birçok ülkede başta kamu çalışanları olmak üzere birçok emekçi açısından engellendiğinin altı çizildi. Rapor, sendikal haklar önündeki engellerin kaldırılmasının demokratik bir toplumun özünü oluşturduğu tekrarlandı.

Küresel saldırıların sadece bir boyutunu yansıtan bu tabloda gelecekte saldırıların da boyutunu göstermektedir. Demokratikleşme teranelerinin atıldığı günümüzde “mantık her geçen gün ilerlemesi gereken demokrasinin anlayışının” söz konusu emekçi halkların emek mücadelesi olunca, nasıl faşist yüzünü çıkardığı gün geçtikçe nasıl saldırganlaştığını açıkça yukarıdaki tablo anlatmıştır.

Anlaşılması gereken diğer bir noktada da sorunun çözümüdür. İşçi sınıfının kurtuluş mücadelesini veren, ilerici, devrimci iddialar taşıyan herkes şunu çok iyi bilmelidir ki, acil ve güncel görev son derece açık ve nettir. Sınıfın karşı karşıya kaldığı ağır sosyal yıkım saldırılarına karşı gittikçe artan, örgütlenme ihtiyacı duyan, politikleşen ve militanlaşan bir sınıf hareketi yaratmak için başta var olan ilerici sendikalarına sahip çıkarak, devrimci işçilerin sendika yönetimine hazırlanarak hem iç (sendikal bürokrasi) hem de dış (sermaye saldırılarına) karşı tabana dayalı örgütlülükler oluşturmak, ortak bir hareket planı etrafında bu planı hayata geçirebilecek örgütsel merkezler yaratmak gerekmektedir. Devrimci güçler, ilerici iddialar taşıyanlar, en başta da bizler bu görevi layıkıyla yerine getirmekte birinci elden sorumlu(durlar) yuz.

KADIKÖY BELEDİYE İŞÇİLERİ GREVE HAZIRLANIYOR!

DİSK Genel-İş'te örgütlü olan Kadıköy Belediyesi işçileri sözleşmedeki bazı maddeler üzerinde anlaşılmasını sonucu grev kararı aldı. 60 günlük grev sürecine girmesi üzerine biz de İşçi-köylü gazetesi olarak DİSK/Genel-İş Sendikası İstanbul Anadolu 1 Nolu Şube Başkanı Şahan İlseven ile görüştük;

- Kartal ve Ataşehir toplu iş sözleşme sürecini kazanımlarla bitirdiniz. Şu an yeni bir sürece başladınız. Bu sürece ilgili bilgi biraz bilgilendirir misiniz?

- Kartal, Ataşehir, Kadıköy çalışmaları vardı; Kartal ve Ataşehir bitti. Türkiye koşullarına göre fena değil ancak Kadıköy bizle o dü-

zeyde bir sözleşmeye gitme niyetinde değil. 4 madde kalmıştı. Ücret maddeleri, yemek ve yol sosyal paketti. Onlarda anlaşacağımızı düşünüyorduk. Ancak ücret konusunda başkan son geldiğinde "bitireceğiz arkadaşlar" dedi. Ama maalesef bitirmedi. % 2'lik bir zam oranı sundu. Biz, 2 yıl içinde enflasyon +2 puan diye düşünmüştük. Başkan ise 0 puan dedi. 2. yıl için tabi bizi şaşırttı doğrusu. Elbette bizim beklentimizi biraz erteledi. O yüzden hemen kalktık sözleşmeden, işçi arkadaşlarımızla toplantı aldık. Bu konuda kararlı olduğumuzu, gerekirse greve gideceğimizi ve geri adım atmayacağımızı, kararımızın arkasında işçinin de

duracağını söyledik. Biz grev kararını açıkladıktan sonra buradaki kitleye de açıklamamızı yaptık. Ve 60 günü beklemeyeceğimizi işçilerle yine yönetim toplantıları yaparak bir an önce kararlaşdırıp greve çıkacağımızı, patronlara göstereceğiz dedik. Üretimden gelen gücümüzü sadece biz değil taşeronlardan gelen ve özellikle çalışan arkadaşlarımızın da bize destek vermesi ile buradan başarıyla zaferle sonuçlandıracağımızı umut ediyoruz. Ve çalışmalarımıza devam ediyoruz.

- İşçilerin bu sürece yaklaşımları ve tutumları nasıl?

- İşçiler bize sendika olarak aldığımız kararların kesinlikle arkasındayız diyorlar. Bunu da biz grev kararı asılırken gördük. Bizim bulunduğumuz alanda işçi arkadaşlarımıza güvenimiz sonsuz. Bu işi başarısız onlarla başaramayız. Çünkü bu işin mil taşı onlardır. Sendika-

larına bu güveni verdiklerinden dolayı, şube olarak işçi arkadaşlarımıza güveniyoruz, güvenle birlikte bu işi başaracağımıza inanıyorum. Bu toplu sözleşmeyi iyi bir şekilde sonuçlandıracağına da.

- Patronun işçilerle grev oylamasına gitme gibi bir hakkı var. Oylamaya gidilirse tutum nasıl olur?

- Grev oylamasına gitseler de ben inanıyorum ki hiçbir işçi % 2'lik zammı evet demeyecektir. Her ne kadar orada çalışsalar da, korksalar da, işçi de olsalar önce emeklerinden yana tavır takınacaklarından dolayı sendikadan yana bir tutum alacaklardır. Ve sendikanın onların hakları için mücadele ettiğinin çok iyi bilincindedir. Yani Kadıköy işçilerinin bilinçli mücadeleden uzak bir duruşu yok. Bunu da yaptığımız eylemlerde, yürüyüşlerde gördük. (Kartal)

Yine sel+yine taşeron= Bir işçi öldü!

Geçtiğimiz günlerde İstanbul'da 3 gün süren sağanak yağışın ardından dereler taşmış, birçok kişinin evi sular altında kalmıştı. Ataşehir'de bulunan Kurbağalidere de taşanlardan biri... Buradaki asma köprüden geçenleri uyarmak için belediyeden bir ekip geldi ve bu ekipten Mevlüt Coşkun adlı işçi dengisini yitirerek sel sularına kapıldı. Coşkun hala bulunamadı!

Dere, doğal akış yeri toprakla dolduruldu-

ğu için her zaman tehlike altındaydı zaten, çünkü toprakla doldurulan bu kısım ve dere çevresinde bulunan kilometrelerce karelik alan rant uğruna satılmıştı. Ve buradaki köprü uzun zamandır yenilenme çalışması yapılacağı söylenen bir yerdi.

Diğer bir nokta da bu işçinin güvencesiz çalıştırılan bir taşeron işçisi olması geçeceği idi. Konu ile ilgili bilgi aldığımız İstanbul 3 No'lu Şube Başkanı Şahan İlseven, Coş-

Grev kararı asıldı

11 Haziran günü Kadıköy İskele'de biraraya gelen sendika üyeleri, buradan Belediye önüne yürüyerek bir basın açıklaması gerçekleştirdi. Açıklamayı okuyan Şube Başkanı Şahan İlseven, "Biz işçiler; son dönemlerde giderek yükselen enflasyonun ücretlerimiz üzerinde yarattığı kayıpların karşılanmasını istiyoruz. Bu nedenle insanca yaşayacak bir ücret talebimiz vardır. Çalışanlar olarak bizler de çocuklarımızın iyi yerlerde okumasını, sağlığınıza iyi yerlerde tedavi edilmeyi hak ettiğimizi düşünüyoruz" diyerek, 60 günlük sürenin bugün itibarıyla başladığını ancak bu süreye içerisinde de sessiz kalmayacaklarını ve çeşitli eylemler yapacaklarını vurguladı.

kun'un belediye taşeronu Altaş şirketinde çalışıyor olduğunu ve konu ile ilgili belediye başkan yardımcısı ile görüştüğünü söyledi. İlseven; iş güvenliği ve işçi sağlığına dikkat edilmediğini söylediğinde, başkan yardımcısından böyle bir şey söz konusu olmadığı, işçinin ölümünün kendi ihmalkarlığından kaynaklandığını cevabını aldığını belirtti. İlseven, ne olursa olsun bu olaydan Ataşehir Belediyesi ve taşeronun sorumlu olduğunun altını çizdi.

(İstanbul)

HES'LERE KARŞI TEPKİLER SÜRÜYOR!

Ülkenin dört bir köşesinde yapılmaya çalışılan HES'lere karşı tepkiler devam ediyor. Son olarak geçtiğimiz günlerde Trabzon'un Tonya ilçesinde Fol Deresi üzerine kurulması planlanan hidroelektrik santraline (HES) karşı düzenlenen miting de bunlardan biri. Derelerin Kardeşliği Platformu'nun örgütlediği mitingde, platform bileşenlerinin yanı sıra birçok Tonyalı da katılıp HES'lere olan tepkilerini dile getirdi.

Mitingde konuşan Derelerin Kardeşliği Platformu adına konuşan Remzi Kazmaz, halkın HES'lere olan tepkisini hükümetin de görmesi gerektiğini belirtti. Sonrasında söz alan Dönem Sözcüsü Hasan Kalyoncu bugüne kadar 65 HES'le ilgili İdari Mahkemelerle davalar açıldığını ifade ederek, "30 dava sonuçlandı ve tümünde HES'lerin yapımının durdurulmasına karar verildi. HES'lerde üretilen enerji Türkiye'deki enerji açığının yüzde 3'ünü karşılayacak.

Ülkemizde enerji kaybı yüzde 20 dolayında. Hiçbir yatırım yapmadan kaçak kullanımın önüne geçilip yüzde 10'luk kayıp giderilirse, derelerimiz özgür akmaya devam edecek" dedi.

Ayrıca geçtiğimiz günlerde yine Tonya'da Kaymakamlık tarafından düzenlenen futbol turnuvasında oyuncular maça "Fol deresi özgür olacak" pankartı ile çıktılar.

HES'lere bir tepki de Artvin'den

Artvin'in Ardauç ilçesine bağlı Bulank Köyü'nde yapılması planlanan HES projesinin toplantısı köylüler tarafından engellendi. Bulank Köyü'nde Yeşil Mavi Elektrik Üretim A.Ş. tarafından yapılması planlanan HES projesi için şirket tarafından halkın katılımı toplantısı çağırıldı. Köy meydanında bir araya gelen köylülerin tepkisi sonucu toplantı gerçekleştirilemedi.

Derelerin Kardeşliği Platformu'nun çağrısıyla bir araya gelen köylüler "Dereler özgürdür, özgür olacak", "Yeşil Mavi defol bu halk sağlam değil" yazılı dövizlerle bir yürüyüş gerçekleştirdi. Toplantı heyetini kahveye almayan köylüler "Dereler bizimdir, bizim kalacak" sloganıyla heyeti uzaklaştırdı. (H. Merkezi)

rarların görülmesi açısından önemli olduğunu belirterek, Gürgen Vadisi'nde deneme üretimi aşamasına gelen hidroelektrik santrali yüzünden Gürgen Deresi'nin kurduğunu söyledi. Şan "Yöre halkları olarak HES'lere karşı vermiş olduğumuz demokratik ve hukuksal mücadeleden hiçbir koşul ve zorlamada ödün vermeyeceğimizi bir kez daha belirtiyoruz" dedi. (H. Merkezi)

Senoz'dan sonra Gürgen Vadisi de kurtuldu!

Geçtiğimiz günlerde Rize'deki Senoz Vadisi üzerine kurulacak HES'le ilgili ÇED olumlu raporunun yürütmesi mahkeme tarafından durdurulmuştu. Daha önce de Rize'nin Salarda Vadisi için verilen karar bu sefer Güneysu

ilçesi Gürgen Vadisinde yapılacak HES için verildi. Rize İdare Mahkemesi'nin kararına göre "telafisi güç ve imkânsız zararlar doğabileceği" göz önüne alınarak projenin yürütmesi durduruldu.

Konuyla ilgili açıklama yapan Derelerin Kardeşliği Platformu Dönem Sözcüsü Ömer Şan, Güneysu'daki HES projelerinin, HES'lerin yarattığı geri dönüşümü mümkün olmayan za-

KESK'e yönelik operasyonlar protesto edildi

KESK'e yönelik gerçekleştirilen operasyonların ardından Türkiye'nin birçok yerinde yapılan eylemlerle alanlar doldu. Son dönemlerde KESK'e yönelik gerçekleşen operasyonlarla birçok sendika üyesi tutuklanmıştı. En son Güler Zere anması ve Mahir Çayan'ın ölüm yıldönümü vesilesi ile gerçekleştirilen anma eylemine katıldığı gerekçesi ile 20 KESK üyesi gözaltına alındı.

Yaşanan gözaltı furiasını protesto etmek amacıyla 17 Haziran günü Taksim Tramvay durağında bir araya gelen KESK İstanbul Şubeler Platformu Galatasaray Lisesi'ne kadar bir yürüyüş gerçekleştirdi. Yürüyüşün ardından Galatasaray Lisesi önünde yapılan açıklamayı KESK İstanbul Şubeler Platformu Dönem Sözcüsü Mehmet Demirbaş yaptı. Demirbaş yaptığı açıklamada suç teşkil etmeyen etkinliklerin suç olarak gösterildiğini ve tüm bunların da anti-demokratik bir yöntem olduğunu belirtti.

(H. Merkezi)

Hak ihlalleri durmuyor

Türkiye'de vakıf üniversitelerindeki sendikal örgütlenmenin ilk adımının atıldığı İstanbul Bilgi Üniversitesi'nde hak ihlalleri durmadan devam ediyor. Üniversitedeki örgütlenmenin önün açılmasına Üniversite yönetiminin tahammülsüzlüğü gecikmedi. DİSK'e bağlı Sosyal-İş Sendikasının örgütlenmesini sürdürdüğü üniversitede sendikaya üye 3 emekçinin iş akitleri fesih edildi.

Sendikal örgütlenme üzerindeki baskılar ve işten atmalara karşı sessiz kalmayan Sosyal-İş üyeleri, 5 Haziran günü Bilgi Üniversitesi Santral Kampüsü Rektörlük Binası önünde oturma eylemi yaptı. Eylemde yapılan açıklamada Mart 2010'dan bu yana DİSK Sosyal-İş Sendikasının örgütlenme faaliyetlerinin devam ettiği ifade edildi. Bunun bir hak olduğu ve bu hakkın ihlal edilmesine karşı mücadelenin devam edileceğinin açıklandığı eylem yarım saatlik oturma eylemiyle sonlandırıldı.

(H. Merkezi)

20 BİN KÖYLÜ İŞSİZLİKLE KARŞI KARŞIYA!

Bakanlar Kurulu kararı ile Nişasta kotasının % 10'dan % 15'e çekilmesi 20 bin üreticiyi işsizlikle karşı karşıya getirdi.

PANKOBİRLİK Yönetim Kurulu Başkanı Recep Konuk, "Kanundaki istisnai hükümlerin pancar şekerini aleyhine kullanılması, sektörü ve şeker pancarı üreticilerini olumsuz etkiliyor" dedi.

Konuk "Yan sektörlerle birlikte milli ekonomimize maliyeti yaklaşık 300 milyon TL'dir. Pancar şekerine alternatif bir ürünün kotasının artırılması, tarım sektörünü ve pancar sanayisinin desteklediği yan sektörleri olumsuz etkileyecek. Bunun ilk örneğini nişasta bazlı şekerlerin kotasının artırılmasıyla gördük. Bir diğer etkisi, istihdamı yansıyan olumsuzluklar. Kapasite kullanımındaki düşüş neticesinde doğrudan istihdamın ve nakliye sektörünün yaşadığı daralmanın sonucunda tarımsal istihdamda da yaklaşık 20 bin tarım işçisi işsiz kalacak" dedi. (İzmir)

EMEKLİ-SEN'DEN SSGSS TEPKİSİ

SSGSS Yasası AKP hükümeti tarafından, sağlıkta reform olarak lanse edilmişti. Ancak yasanın yürürlüğe girmesiyle hastaneleri işletme, hastaları müşteri yapma amacıyla önemli bir adım atıldığı görüldü. Bu uygulamanın mağdurlarından biri de emeklilerdir. Emekliler bu yasanın uygulamalarını iki günlük oturma eylemi ile protesto etti.

11 Haziran günü Fomara Meydanında Emekli-Sen Bursa Şubesi üyeleri, basın açıklaması yaparak oturma eylemi başlattılar. Açıklamayı okuyan sendikanın başkanı Günay Onayman, taleplerini sıraladı. (Bursa)

Emekliler alanlarda

Açılan davalarla kapatılmak istenen Emekli-Sen 5 Haziran günü yaptığı eylemlerle 9

Haziran'da Türkiye'nin birçok yerinde iki günlük oturma eylemi yapacağını duyurmuştu. 9 Haziran günü Galatasaray Lisesi önünde bir araya gelen İstanbul Emekli-Sen Şubeleri eylemlerini gerçekleştirdi.

Maaşlarından yapılan dernek kesintilerinin durdurulması, aylık maaş bordrolarının verilmesi, maaşlarının ülke koşullarına uygun bir seviyeye çekilmesi ve örgütlenmelerinin önündeki engellerin kaldırılması talepleriyle iki gün boyunca Galatasaray Lisesi önünde kurdukları çadırda eylem yapan Emekli-Sen imza toplayıp bildiri dağıttılar. 11 Haziran günü yaptıkları açıklama ile eylemi sonlandıran emekliler emeklilik hakları için dava açtıklarını ve mücadelede ısrarlı olacaklarını belirttiler. (H. Merkezi)

SAĞLIKTA TAŞERON ÖLÜM DEMEKTİR!

Bursa'nın çeşitli sağlık kuruluşlarında haksız ve hukuksuz bir şekilde güvencesiz çalıştırılan taşeron sağlık emekçilerinin, Dev-Sağlık İş'in öncülüğünde yürüttükleri mücadele sonucu açılan davada Bursa 4. İş Mahkemesi 19 Mart 2010 tarihinde işçiler lehine karar vermişti. Ancak hastane yetkililerinin bu karara uymaması 17 Haziran günü Bursa Sağlık Güvenlik Kurumu Bölge Müdürlüğü önünde basın açıklaması yapılarak protesto edildi.

"İnsan ihaleyle çalıştırılmaz" yazılı pankart açan işçiler, "Ortaya çıkan bu tablo göstermektedir ki, sağlık alanında taşeron çalıştırma artık yasal olarak sürdürülemez durumdadır ve hukuksal olarak iflas etmiştir" dediler.

İşçilerin talepleri ise şu şekilde:
1- Sağlık hizmetinde, sağlık hizmetinin niteliği ile sağlık emekçilerinin iş güvencesi ve insanca çalışma koşulları temel ilkedir.
2- Taşeron sağlık işçileri hastanelerin asli ve sürekli işçileridir.
3- Taşeron sağlık işçilerinin iş güvencesi vardır.
4- Taşeron sağlık işçilerinin kıdem tazminatı hakkı vardır. Bu hak yıllık sözleşmeler gerekçe gösterilerek yok sayılamaz.
5- Farklı statülerde çalışan sağlık emekçileri

arasında ayrımcılık yapılamaz.

6- Taşeron sağlık işçilerinin yıllık ücretli izin hakkı vardır. Bu hak yıllık sözleşmeler gerekçe gösterilerek engellenemez.

7- Taşeron sağlık işçilerine angarya iş yaptırılmaz, işçinin onayı alınmadan esaslı iş değişikliği yapılamaz.

8- Kadın işçilerin annelik hakkı, doğum ve süt izinlerini kullanmaları engellenemez.

9- Radyasyona tabi işlerde çalışan taşeron sağlık işçileri, günde 5 saatten fazla çalıştırılmaz.

10- Taşeron sağlık işçilerinin sendikala olma ve diğer çalışanlarla birlikte hastanenin yönetim süreçlerine katılma hakkı vardır. (Bursa)

Kamu emekçileri kölelik yasalarına hayır dedi

Kamu emekçileri AKP hükümetinin 657 sayılı yasadaki yapıyı planladığı değişikliğe karşı AKP il binasına yürüdü ve siyah çelenk bıraktı.

15 Haziran günü KESK Bursa Şubeler Platformu Fomara Meydanı'ndan AKP il binasına slogan ve alkışlarla yürüdü. Açıklamayı yapan Platform dönem sözcüsü Cemal Akkurt, aynı gün KESK üyesi emekçilerin gözaltına alınmasını protesto ederek arkadaşlarının derhal serbest bırakılmasını istedi. Akkurt, bu tasarı geri çekilinceye kadar mücadele edeceklerini söyledi. (Bursa)

“Kürt çocukları taş atmıyor, taşları yerinden oynatıyorlar!”

Besili kolluk kuvvetlerinin kimi zaman işkence ederek kimi zaman da TV'lere şov yaparak gözetimine aldığı ve tutuklanarak hapisanelere konulan binlerce çocuk için bu gündemde bir yasa tasarısı gündeme getirildi. “Kadın da olsa çocuk da olsa gerekeni yapılacaktır” talimatıyla, azılı kolluklarını ortalığa pervasızca salan “merhamet dolu” AKP, çocuklarla ilgili bir yasal düzenleme hazırladı. **Ahmet İyimaaya** başkanlığında toplanan TBMM Adalet(1) Komisyonu, AKP Bartın Milletvekili **Yılmaz Tunç**, Batman Milletvekili **Mehmet**

Emin Ekmen ve Diyarbakır Milletvekili **Abdurrahman Kurt**'un, “Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi” ile “Terörle Mücadele Kanunu ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı” birleştirilerek, alt komisyona havale edilmesine karar verdi.

Bakmayın olayı bu kadar uzun uzun anlatmışız! İnanın bu yasa tasarısı da artık her kesimden tepki toplayan ve çeşitli eylemlerle sürekli gündemde olan tutsak çocuklar konusunda bir manevra hareketidir! Bir çocuğu sokağından, evinden ayırarak kadar merhametsiz bir sistemin çocuklara böylesi saldırması ve ardından merhamete gelmesi inanılır değil! “Açılım” ile beraber Kürt halkına ve ulusal harekete yönelik saldırılarını yoğunlaştıran sistem, bu saldırıların en önemli ayağı olarak çocuk ve kadınları hedef seçerken hiç de bilimsiz değil!

Her şey bir yana, alt komisyona gönderilen bu yasal düzenlemeler ne getiriyordu, tutsak çocuklar için? **Yeni olan hiçbir şey!** Çünkü çocuklar, bu düzenleme kabul görse bile yine TMK kapsamında “terörist” olarak yargılanmaya devam edecekler! Bu durum bile yasal düzenlemenin boyutlarının ne denli dar tutulduğunu gösteriyor aslında!

Çeşitli ceza indirimlerinin yer aldığı yasal düzenlemenin görüşüldüğü Meclis'te konu ile ilgili yaşanan tartışmalar da Kürt çocuklarına karşı var olan nefretin göstergesi oldu.

CHP Mersin Milletvekili **Ali Rıza Öztürk** yasa teklifinin çocuklar arasında ayırım yaptığını, TMK kapsamında yargılanan çocukların ayrıcalıklı hale getirildiğini savunacak kadar düşünce sistemi zayıflamış bir haldeydi. F tiplerinin “5 yıldızlı otel” olduğunu iddia etmek gibi bir şeydi! MHP Ordu Milletvekili **Rıdvan Yalçın** ise teklifin bazı maddelerinin yetişkinlerle ilgili olduğunu söyleyerek, “Niyetiniz neyse mertçe ortaya koyun” dedi. İçinde yalnızca kırıntılar olan bu yasal düzenleme karşısında bile tahammül edemeyen bu kemik faşistler, ağızları kanlı, Kürt çocuklarına karşı birlik yapmış durumdadır!

AKP ayrı bir yerde değil bunlardan! Her ne kadar yasal düzenleme için çabalar gözüke de sonuçta binlerce çocuğun hapisaneye konulması onun emri ile gerçekleşmiştir! Tutsak çocuklarının aileleri ve BDP Hakkâri Milletvekili **Hamit Geylani**, “düzenlemenin yaşanan sorunları ortadan kaldırmaktan uzak olduğunu” söyleyerek, asıl yapılması gereken çocukların yargılanmasının tamamıyla TMK'dan ayrıştırılması olduğunu söyledi.

TC'nin çocuk “açılımı” ancak böyle olur: 7 yeni hapisane

“Açılımlar” ülkesine döndük! Her bir açılım da; yeni bir hak gaspını, yeni bir saldırıyı, yeni bir ölümü beraberinde getiriyor!

Şimdi de tutsak çocuklarla ilgili bir açılım var. Türk Tabipler Birliği (TTB)'nin Adalet Bakanlığı Ceza ve Tevkifevleri Genel Müdürlüğü'ne, Diyarbakır Hapishanesi'ndeki çocukların koşullarını denetlemek için verdiği dilekçenin cevaplanmasıyla ortaya çıkan bu “açılım”, çocuklar için yeni 7 hapisanenin açılmasını getiriyor. Çocuklara karşı “merhametli” olduğunu iddia eden hükümetin iki-yüzlülüğünü gösteren bu yeni çocuk hapisanelerinden cevapta “yatırım” olarak bahsediliyor. Neymiş? Tutsak çocukların koşulları nasıl düzeltilmiş? Amed, Adana, Erzurum, Kayseri, İstanbul, İzmir ve Ankara'da yeni çocuk cezaevi inşa etme yatırımı ile!

Bir yandan yalandan düzenleme bir yandan işkence!

TC, çocuklara karşı “duyarlılığını” faşistliğine yakışır bir şekilde sergilemeyi sürdürüyor. Çocuk hapisanelerinde, koşullarında sürekli baskı altında olan ve işkence gören çocuklar adeta “savaş esiri” olarak görülüyorlar.

Her sabah akşam sıraya dizilip, kaba dayağa, hakarete maruz kalıyorlar. Tabi bunlar en sıradan olanları...

Çocuklara yönelik saldırıların en yoğun olduğu hapisanelerin başında da İstanbul'daki Maltepe Hapishanesi geliyor. Çocuklara yönelik işkencelerin gündeme gelmesi ve kamuoyunda duyulmasının ardından bundan rahatsız olan hapisane idaresi emriyle gardiyan ve askerin saldırısına uğradı. Her gün yaptıkları sayımı tekrarlayan gardiyanların, çocukları tehdit ettiği günün gecesinde 30'a yakın asker ve gardiyanın koğuşa baskın yaptığı ve çocuklara işkence ettiği ortaya çıktı.

“Askeri operasyonlara son!”

Barış ve Demokratik Çözüm Platformu bileşenleri, askeri operasyonların durdurulması ve BDP'ye dönük tutuklamaların sona ermesi için İstiklal Caddesi'nde 14 Haziran Pazartesi günü bir yürüyüş düzenledi. Galatasaray Meydanı'nda bir araya gelen platform bileşenleri, buradan Taksim Meydanı'na yürüdü. Yürüyüş boyunca “Kürt, Türk, Ermeni; Yaşasın halkların kardeşliği”, “Biji aşiti demokrasi azadi”, “Eşitlik, kardeşlik, Kürt ulusuna özgürlük” ve “Yaşasın halkların kardeşliği” sloganları atıldı. Taksim Meydanı'nda Platform adına açıklama yapan Ersin Sedefoğlu, Kürt halkına yönelik baskıların her alanda sürdüğünü belirtti ve

“TMK mağduru çocuklarla ilgili yasal düzenlemenin ertelenmesi ile hapisanelerde binlerce çocuğun tutukluluğu devam ediyor, seçilmiş belediye başkanları ve meclis üyeleri hala serbest bırakılmadı, Kürtlere yönelik linç girişimleri tırmandırılıyor” dedi. Sedefoğlu, “Kürt halkına uygulanan devlet terörünün demokratik açılım süreciyle birlikte artması, açılımın nasıl bir şey olduğunu ortaya koymuştur” şeklinde sözlerini noktaladı.

Sloganlarla son bulan eyleme Partizan ve Kaldıraç da destek verdi. (İstanbul)

“Uzatılan barış eline kelepçe vuruldu!”

“Açılım”ın önemli bir ayağı sayılan ve ulusal hareketin önderi Abdullah Öcalan'ın çağrısıyla Maxmur Kampı'ndan Barış Grubu'nun gelişini çok konuşulmuş, bu gelişin AKP'nin “cesur” adımı olarak mal edilmeye çalışılmıştı. Ama grubun Kürt halkı tarafından coşkuyla karşılanmasının ardından AKP “kendi uçurumunun kıyısına geldiğini” fark ederek, adımlarını geri atmış ve bu coşkuyu ulusal harekete yönelik yeni bir operasyon dalgası için gerekçe yaptı.

Önce haklarında soruşturma açılan Barış Grubu üyelerinden 13 kişi hakkında geçtiğimiz günlerde Diyarbakır Ağır Ceza Mahkemesi'nde

görülen davada tutuklama kararı çıktı.

Bu olayın ardından birçok yerde protesto eylemleri gerçekleştirildi. İstanbul'da **19 Haziran'da Galatasaray Lisesi** önünde bir araya gelen İHD İstanbul Şubesi yaptığı açıklamayla tutuklamaları kınadı. Olayı “uzatılan barış eline vurulan kelepçe” olarak değerlendiren İHD'nin eylemi, kolluk kuvveti tarafından, Hakkâri-Şemdinli'de HPG tarafından düzenlenen baskında 8 askerin ölmesi gerekçe gösterilerek “eylemin 5 dakika içinde bitirilmesi, aksi durumda müdahale edecekleri” tehdidiyle engellenmeye çalıştı. (İstanbul)

17'ler anıldı!

17 Haziran günü Dersim Mercan Vadisi'nde katledilen 17 MKP militanı Okmeydanı'nda yapılan yürüyüşle anıldı. Saat 18.00'de Dikilitaş Parkı'nda bir araya gelen kitle, şehitlerin resimlerinin olduğu dövizler taşıyarak “17'ler yaşıyor, halk savaşı sürüyor”, “Yaşasın devrimci dayanışma”, “Vartnik'ten Mercan'a feda olsun canımız halk savaşı” vb. sloganlar atıldı. DHF ve Yeni

Demokrasi Şehit ve Tutsak Aileleri'nin organizasyonu ile gerçekleştirilen eyleme SODAP, Köz, Halkevleri, Halk Cephesi ve Partizan da

destek verdi. “Kavgaları kavgamızdır. İdeallerini yaşatacağız” yazılı ve 17'lerin resimlerinin bulunduğu pankartın açıldığı yürüyüş Sibel Yalçın Parkı'nda sona erdi. Burada 17'ler şahsında devrim ve demokrasi mücadelesinde şehit düşenler adına saygı duruşu gerçekleştirildi. Ardından DHF temsilcisi **Ozan Doğan** 17'lerin katledilmesinin 4. yıl dönümünde bir araya gelmenin önemi ne dikkat çekti. Saygı duruşunun ardından 17'leri anlatan sinevizyon gösterimi ile eylem sonlandırıldı. (İstanbul)

Gemlik'te mahalle halkının yerel yöneticilere haklı tepkisi

Gemlik'te alt yapı yetersizliği noktasında hiçbir girişimde bulunmayan yerel yöneticiler yıllardır rant amaçlı koltukları işgal ederken ilçe halkı bunun bedelini hastalık, çevre kirliliği, su baskınları olarak ödemek zorunda kalmaktadır

2010 yılında yağın yağmurlar Türkiye'deki yerel yönetimlerin yaptıklarını da su üstüne çıkarmış oldu. Yağışlar sonucu yaşanan doğa felaketlerinin ve yarattığı çevre kirliliğinin bir kısmı da Gemlik'te yaşandı. Gemlik'te alt yapı yetersizliği noktasında hiçbir girişimde bulunmayan yerel yöneticiler yıllardır rant amaçlı koltukları işgal ederken ilçe halkı bunun bedelini hastalık, çevre kirliliği, su baskınları olarak ödemek zorunda kalmaktadır.

Yağın yağmurla birlikte çok kısa bir zaman içerisinde binlerce insanın alt katlarının sokak suları ve lağım sularıyla dolması yaşamı cehenneme çevirmektedir. Uzun süredir yaşanan bu sorunun yetkililer tarafından çözümü bulunmayarak ve alt yapı konusundaki eksiklikleri giderme yönünde hiçbir çaba göstermeyerek Gemlik Belediyesi ve Bursa Büyükşehir Belediyesi sorunun sahipleri değilmişçesine davranmaktadır. Yetkililerin bu rahatlığı halkın tepkisine neden oldu ve kendi aralarında bir araya gelerek so-

Nerede bir yıkım, nerede bir işçi kıyımı varsa, orada TOKİ

İzmir'in Menemen ilçesindeki inşaatı gerçekleştirilen 568 konutluk projede işçiler bir yıldır maaşlarını alamıyor. Daha önce yine TOKİ bünyesinde çalışan işçilerin şantiye işgalleri basına yansımıştı. Tüm bu saldırıların yaşandığı alanlarda TOKİ'nin ismini duymak artık şaşırtıcı değil. Kulakların aşinalığı ise TOKİ'nin sömürdüğü sınır tanımazlığından geliyor.

TOKİ'nin ismi bu kez de İzmir'de duyuldu. İzmir'in Menemen ilçesinde inşaatı gerçekleştirilen 568 konutluk projede işçiler bir yıldır maaşlarını alamıyor. Koyundere Mahallesi Kızılcaköy mevkinde yapımı devam eden ve yüzde 80 oranında tamamlanan 568 konutluk toplu konut projesinde çalışan 150 işçi 10 Haziran günü iş bıraktı. Maaşların ödenmesi için başlatılan eylemde işçiler patronların şantiyeye gelmesini talep etti. Eylemde işçiler maaşlarının derhal ödenmesini ve ödeninceye kadar işi başı yapmayacaklarını belirttiler. (H. Merkezi)

runları tartışıp çözüm için nasıl hareket edileceği konusunda karar birliğine vardılar.

Bunun üzerine **16 Haziran 2010 Çarşamba** günü bildiri dağıtılarak ve saat 14.30'da bir araya gelerek yürüyüş ve sloganlar eşliğinde Büyükşehir'e bağlı BUSKİ Gemlik Şubesi önünde basın açıklaması yapıldı.

TALEPLER-SORUNLAR ;

1- Alt yapı ve kanalizasyon sorunu, 2- Derelerin hemen şimdi ıslahının yapılması, 3- İznik ve Orhangazi'den başlayarak dere yataklarında kurulan tüm irili ufaklı fabrika atıklarının derelere atılmaması, 4- İlaçlanmanın hiç ayırım yapmadan sokak, yeşil alanlar çöplerin bulunduğu yerler, dere kenarları okul çevreleri günlük periyodik olarak ilaçlanması, 5- Mezarlık alanlarının bakımının yapılması, 6- Deprem riski olan ilçemizde bir an önce gerekli önlemlerin alınması, 7- Ulaşım hizmetlerinin eksiksiz yapıl-

ması, 8- İtfaiye hizmetlerinin yerine getirilmesi, 9- 5216 sayılı yasayı Büyük Şehir Belediyesi'ne hatırlatırız.

Bizler de mahalle halkının bu haklı tepkisinin yanında olduğumuzu belirtip ve onlarla beraber gerekli mücadeleyi sürdürdüğümüzü belirtiyoruz.

(Gemlik İK okurları)

Samandağ halkı çevresine ve geleceğine sahip çıkıyor!

Hatay'ın Samandağ ilçesine bağlı Tekebaşı beldesinde tarım arazileri ve yerleşim yerleri üzerinde kurulan ve yaratacağı etkilere karşı hiçbir önlem alınmayan rüzgâr tribünlerine karşı emekçiler sokağa döküldü.

17 Haziran günü santral çalışmaları için bölgeye gelen tırların ve iş makinelerinin geçişine izin vermeyen yöre halkı kepnek kapatarak yola barikat kurdu. Barikeatlarda lastik yakan halk adına konuşan Tekebaşı Belediye

Başkanı **İrfan Balıkçı**, rüzgâr tribünlerinin tarım arazilerinin üzerine kurulduğunu, halkın tepki göstermekte haklı olduğunu, bu sese kulak verilmesi gerektiğini söyledi.

Olay yerine gelen jandarma, beldenin etrafını kuşatarak köylülerden eylemi sonlandırmalarını istedi. Yaklaşık üç saat süren eylem jandarma Alay Komutanı Jandarma Kıdemli Albay **Vedat Çolak**'ın sorunun çözümü için çaba harcayacağı sözü vermesi ile sona erdi.

Aksa Enerji Üretim Enerji Şirketi 14 kilometre uzunluğundaki Samandağ sahiline 804 tribün kurmak istiyor. Şu ana kadar bir kısmı kurulan rüzgâr tribünlerinin bulunduğu bölgede şimdiden buğday uzamaz iken hamile kadınlarda düşük yapma oranı çok ciddi oranlara yükseldi. Yöre halkı santrallerin yaydığı radyasyon etkisinin artmasından endişe ediyor.

(Antakya'dan bir İK okuru)

15 yıldır, kayıpların peşinde, yılmadan...

Cumartesi Anneleri 15 yıldır Galatasaray Meydanı'nda sordukları "**Kayıplarımız nerede?**" sorusunu Ankara sokaklarında haykırmak için 272. haftada gerçekleştirdikleri eylemin ardından Ankara'ya doğru yola çıktılar. Yola çıkmadan önce 272. eylemin adandığı **Aydın Tekey**'in öyküsü anlatıldı. Tekay'dan 11 Nisan 1994 Diyarbakır'da gözaltına alındıktan sonra bir daha haber alınmadığından bahsedildi.

Oturma eyleminin ardından yola çıkan Cumartesi Anneleri; "Bizler yakınları devletin güvenlik güçlerince gözaltında kaybedilen insanların aileleri olarak; kayıpların akıbetinin açıklanması, sorumluların yargılanması için Meclisi ve

hükümeti siyasi irade göstermeye çağırıyoruz... İnsanlığa karşı işlenmiş suçlar açığa çıkartılmadan, failler yargılanmadan, mağdurların talepleri dik-kate alınmadan demokratikleşmeden söz edilemeyeceğini biliyoruz. Başka ülkelerin mağdurlarına kucaklarını açanlara kendi ülkelerinin mağdurlarına sırtını dönerek bunu yapamayacaklarını söylüyoruz. 15 yıldır Galatasaray Meydanı'nda dile getirdiğimiz talepleri Meclis'e taşımak için Ankara'ya yürüyerek gidiyoruz" dediler.

7 gün süren yürüyüş boyunca uğradıkları duraklarda kitlesel karşılanan kayıp yakınları buralarda yaptıkları açıklamaların ardından yollarına devam ederek 18 Haziran Cuma günü Ankara'ya ulaştılar. Yakınlarının akıbetini sormak için İstanbul'dan Ankara'ya yürüyen aileleri ODTÜ'de, siyasi parti ve demokratik kurumlar kitlesel olarak karşıladı. ODTÜ'den Kızılay Sakarya Caddesi'ne kadar yürüyen kayıp yakınlarına halk yoğun ilgi gösterdi. Yürüyüş sırasında "**Kaybedilenler için yürüyoruz**" yazılı pankart açıldı. Sık sık "**Kayıplar bulunsun hesap sorulsun**", "Anaların öf-

kesi katilleri boğacak", "**Susma sustukça sıra sana gelecek**" sloganları atıldı. Sakarya Caddesi'nde kayıp yakınları adına İHD Ankara Şube Başkanı **Gökçe Otlu** basın açıklaması yaptı. Otlu yaptığı açıklamada; "Gözaltına alınan insanların bir kısmı ölüm kuyularında bulunurken, devlet güçleri tarafından kaçırılanların birçoğundan da hala haber alınmadığını, "Kaybedilenler, öldürülenler sadece onlar değildi. Kaybetmek istedikleri geleceğimizi" şeklinde konuştu. Otlu'nun konuşmasının ardından kayıp yakınları söz aldı.

GEMLİK

12 Haziran'da İstanbul'dan başlayan yolculuk Galatasaray'dan Gülsuyu'na; Gülsuyu'ndan Tuzla'ya; Tuzla'dan Gebze'ye; Gebze'den Dilovası'na; Dilovası'ndan İzmit'e; İzmit'ten Yalova'ya; Yalova'dan Gemlik'e; Gemlik'ten Bursa'ya; Bursa'dan Eskişehir'e; Eskişehir'den Ankara'ya uzandı.

Kayıp yakınlarını **Partizan, ESP, Deri-İş, Limter-İş, BDP, Eğitim-Sen, DHF, Tuncelililer Kültür ve Dayanışma Derneği (Gemlik), EMEP, Gülsuyu Gülsuyu Derneği** gibi kurumlar destekledi, sahiplendi.

Kayıp yakınları Gemlik'e ulaştığında ev sahibi olarak Tuncelililer Kültür ve Dayanışma Derneği, DHF, Partizan, EMEP, BDP, ESP gibi kurumlar terminalde karşıladı ve yürünerek Pazar Caddesi'ndeki Taş Köprü'ye gelindi. Burada bir basın açıklaması yapıldı. Ardından Tuncelililer Kültür ve Dayanışma Derneği'ne doğru hareket edildi. Burada biraz dinlendikten sonra kayıp yakınları Partizan aileleri tarafından ağırlanarak bir sonraki gün Bursa'ya uğurlandılar.

BURSA

Kayıp yakınları Ankara yürüyüşünün 5. gününde Bursa'daydı. **16 Haziran** günü devrimci, demokratik ve ilerici kurumlar tarafından karanfellerle Kent Meydanında sloganlar ve alkışlarla karşılandılar. AKP il binasına sloganlarla yürüyün kitle adına İHD Bursa Şube Başkanı **Mustafa Yağcı**, kayıpların bulunması için TBMM'ye yürüyün aileleri selamladı. Ardından Hasan Ocak'ın abisi, Nurettin Yedigöller'in kardeşi ve Tolga Baykal Ceylan'ın annesi açıklamalar yaparak adalet aradıklarını söylediler.

Açıklamanın ardından Fomara Meydanı'na yürüyün kitle, Bursa doğumlu **Ali ve Ayhan Efeoğlu** kardeşler anısına oturma eylemi gerçekleştirildi.

Eylemin ardından "**Gözaltında kaybedilenler için yürüyoruz**" başlıklı el ilanları dağıtıldı.

"Karadağ Cinayeti Davasını Bir Kürsüye Çevireceğiz!"

19 Kasım 2009 tarihinde sokak ortasında katledilen TKIP militanı **Alaattin Karadağ** için 13 Haziran tarihinde Taksim tramvay durağında bir araya gelen devrimci ve demokratik kurumlar buradan Galatasaray Lisesi önüne yürüyerek bir basın açıklaması gerçekleştirdiler.

16 Haziran'daki ilk duruşmaya çağrı amaçlı yapılan eylemde BDSP adına basın açıklamasını okuyan **Eren Onur**; "Karadağ cinayeti müferrit bir olay değildir! İnfazın ardından başlattığımız mücadele boyunca, bu cinayetin müferrit

bir olay olmadığını ve sistematik bir baskı ve terör politikasının sonucu olduğunu gördük. Karadağ cinayeti ile ilgili olarak Ankara, İzmir, Samsun ve Bursa'da 'Polis Terörüne Son' diyen birçok insan gözaltına alınmış ve içlerinden dördü tutuklanmıştır" dedi.

Karadağ'ın ailesinin suç duyurusu üzerine dava açıldığına dikkat çeken Onur, "Alaattin Karadağ cinayeti davasını, bu düzenin işkenceci, infazcı ve katliamcı kimliğini teşhir ettiğimiz bir kürsüye çevireceğiz" dedi.

Partizan, ÇHD, Kaldıraç, EHP, Alinteri vd.

kurumların katıldığı eylem atılan sloganların ardından sona erdi.

Dava başladı

Karadağ cinayetinin ilk duruşması 16 Haziran günü saat 10.30'da Bakırköy 9. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görüldü.

"Dur ihtarına uymadığı" gerekçesiyle Karadağ'ı öldüren polis Oğuzhan Vural'ın tutuklanmasını talep eden Karadağ'ın avukatlarının talebi mahkeme tarafından redd edildi. Oğuzhan Vural'ın halen İzmir Emni-

yet Müdürlüğünde görev yaptığını belirten avukatlar, polisin delilleri karartma yetkisi olduğu uyarısı yaptı.

Duruşmada konuşan Alaattin Karadağ'ın abisi Abdullah Karadağ "En basit hırsızlık ve taş atan çocuklar olayında dahi

çokuklar tutuklu yargılanmaktadır. Bu dosyada ise kasten adam öldürmekten dava açılmasına rağmen sanık tutuksuz yargılanmaktadır. Sanığın tutuklanmasını talep ediyorum" dedi.

Duruşmayı izleyen ÇHD, TIHV ve İHD davaya müdahil olma taleplerini iletti. Kurumların bu talepleri 9 Kasım'daki ikinci duruşmada karara bağlanacak.

Duruşma öncesinde adliye önünde bir basın açıklaması yapan BDSP duruşma sonuna kadar burada bekleyerek "**Katil polis hesap verecek**", "**Karadağ cinayeti aydınlatılsın**" sloganlarını haykırdı. (İstanbul)

Yaşasın demokratik lise mücadelemiz!

Bu sene ÖSS birçok tartışmayla geldi. Sistemin değişmesi, katsayı meselesi başlıklarında bütün sene tartışıldı bu meseleler. Bu sene eski ÖSS sistemi kaldırılıp yerine YGS ve LYS konuldu. Tabii ki sınavın isminden başka değişen bir şey olmadı. Bütün bu yaşananlara karşı biz de sistemi teşhir etmek ve var olan çelişkileri daha da derinleştirmek adına miting düzenledik. "**Elemel sınavlarında elenmek istemiyoruz, geleceğimizi istiyoruz. Alacağız!**" şiarıyla bir miting düzenledik. Kadıköy Tepe Natilius önünden başlayan miting, İskele Meydanı'nda sona erdi. Birçok müzik grubu sahne aldı. Eğitim-Sen adına Kartal Şube Başkanı konuşma yaptı. Okunan basın metninde ise elemeci sınav sistemleri, paralı eğitim, anti-bilimsel eğitim, anadilde eğitim, cinsiyetçi eğitim vb. birçok sorundan bahsedildi.

Biz de Yeni Demokrat Gençlik olarak mitingde yerimizi aldık. "Eşit, parasız, bilimsel, anadilde eğitim", "Kahrolsun elemeci sınav sistemi", "Katil polis liselerden defol", "İbo, Mahir, Deniz, sürüyor sürececek mücadelemiz!" vb. sloganlar atıldı. Mitingde birçok teknik sorun çıkmasına rağmen bizim -liselilerin- inisiyatif almamız, mitingi örgütlememiz açısından önemliydi.

(İstanbul Liseli YDG)

Sınav sistemindeki engellere son

12 Haziran günü Engelli Öğrenci Platformu üyeleri bir eylem gerçekleştirdi. ÖSYM sınavlarında engelli öğrenciler için uygun ortamların oluşturulmasını protesto eden öğrenciler, Ankara Bilkent ÖSYM Merkezi önünde bir araya geldiler. Kulaklarına tıkadıkları pamuk, gözlerine ve ağızlarına çektikleri bantlarla dikkatleri üzerlerinde toplayan öğrenciler "**Engeller çeşit çeşit, çözümlünüz tek çeşit**", "**Engelliler ele, engelsiz üniversiteye**" yazılı dövizler taşıdılar.

Platform adına açıklama görme engelli bir öğrenci tarafından yapıldı. Kabartma metin üzerinden yapılan açıklamada engellilerin sınav öncesi bir bilgilendirme sürecine tabi tutulmadıkları ve sınav sürecinde yürüme engelli öğrencilerin taşınma problemlerinin oluştuğu belirtildi.

Elemeli sınav sistemine hayır!

İzmir'de 19 Haziran Cuma günü ÖSS'ye hayır eylemi yapıldı. Alsancak Kıbrıs Şehitleri Caddesi'nde yürüyüş yapan yaklaşık 100 öğrenci ÖSS'ye ve elemeci sınav sistemine hayır dedi. Çeşitli gençlik örgütlerinin örgütlediği YDG'nin de destek verdiği eylem yaklaşık 2 saat sürdü. Yürüyüşün ardından yapılan basın açıklamasıyla eylem son buldu.

(İzmir)

Sincan Hapishanelerinde tecrit yarışı

Sincan Hapishanelerinden yeni tecrit haberleri gelmeye devam ediyor. Tecrit yarışında birincilik ipini göğüslemek isteyen Kadın Hapishanesinde sorunlar her geçen gün çözümsüzlüğe gidiyor. Daha önceleri tutsakların birbirin görmelerini engellemek için kağıtla kaplanan fakat yaz aylarında açık tutulan havalandırma pencereleri bu yıl hiçbir şekliyle açılmıyor, Danişta'yın verdiği karar doğrultusunda uygulanması gereken her hafta arkadaşa görüş hakkı keyfi bir şekilde uygulanmıyor, bunların yanı sıra keyfi hücre aramaları, tedavi engeli hala çözümsüz sorunlar arasında. Tüm bu sorunlar karşısında idare ile görüşmek isteyen tutsaklar ise her defasında olumsuz yanıt alıyor. Kadın tutsaklar son bir haftadır günde 5 defa 10 dakika olmak üzere sürekli kapı döverece olayı protesto etmeye başladı. Devrimci ve yurtsever tüm tutsakların katıldığı bu eylem, eğer sonuç alınmazsa başka eylem biçimleri ile devam edecek.

Sincan F1'de ise durum kadın hapishanesinden pek farklı değil! Ağırlaştırılmış müebbetlerin havalandırma sürelerinde hala olumlu bir adım atılmıy değil, özellikle hasta tutsaklar için durum daha da zor bir hal alıyor. Ağırlaştırılmış müebbet hapis cezası olan, ileri derece şeker ve tansiyon sorunu yaşayan **Kemal Ertürk** havalandırmanın açılmaması ve yüksek sıcaklık nedeniyle son haftalarda ciddi sorunlar yaşamakta.

Tedavi engeli ise her yerde olduğu gibi burada da devam etmekte! Buna yeni örnek ise hasta tutsaklardan **Yaşar İnce**'nin son günler-

de baş gösteren ayak ağrıları için hastaneye götürülmemesi. Revir doktorunun hastane sevki yazmasına rağmen İnce hala hastaneye götürülmüyor.

Yine F1'de gazete dergi gibi yayınların geç verilmesi ya da hiç verilmemesi devam ediyor. Bunun yanında idare tutsakların araştırma inceleme yapmalarını engellemek için kütüphanede bulunan kitaplarını tutsak yakınlarına vermeye çalışmakta. Tutsakların ise yakınlarında tek talebi asla kitap çıkarmamaları. En önemli sorunlar arasında yapılamayan telefon konuşmaları oluyor. Tekmil dayatmasına karşı sorunu çözmek için idare ile görüşen ve tek taraflı isim söylemede anlaşan tutsaklar, idarenin ilk gündün anlaşmayı bozması ile yeniden hak gaspı ile karşı karşıya kaldılar. Tutsakların telefon konuşmaları sırasında tekmil vermedikleri için telefon kartını çeken gardiyanlar bu keyfi uygulamaya halen devam etmekte. Son olarak 19 Haziran günü Sincan Kadın Hapishanesinde yaşananları "kapı döverece" protesto eden kadın tutsaklar fiili saldırıya maruz kaldılar. **Deniz Tepeli, Özlem Aydın** ve diğer hücre arkadaşları saldırı sonrasında 10 gün hücre cezası aldılar. Diğer 9 devrimci tutsak ise 1 ay idari şimden men cezası aldı.

Sincan hapishanelerinde sorunlar bitmek bilmiyor. Tecrit yarışında "**EN**" olmak için uğraşan hapishanelerde karşı daha duyarlı olmalı, tutsakların sorunlarını her yerde ifade etmeli ve sorunların çözümü noktasında birlikte mücadele edilmeli. (Ankara'dan bir İK okuru)

Hapishane idaresi, gardiyanları görüş süresi olan 1 saate kapıdan girdikten sonra yapılan işlem ve aramaların da dahil olduğunu, böyle olunca görüşme süresinin 25-30 dakika gibi bir süreyi kapsadığını açıklamaktan ve tepki gösterenleri bir daha görüşme almamakla tehdit etmekten hiç çekinmiyorlar.

Aileleri böyle sindirmeye çalışıyorlar, "**sizler bu uygulamalara ses çıkarırsanız eşlerinizi çocuklarınızı yakınlarınızı göremezsiniz, 5-10 dk gecikmeler olur, görürsünüz ya**" sözleriyle ikna et-

meye çalışıyorlar. Haftalardır görüş süremizi gasp eden gardiyanlar tartışmalar esnasında "görüş süresini istersem yarım saat, istersem yirmi dakika istersem de 45 dakika yaptırım bu benim inisiyatifimde" açıklamasından da geri durmuyor. Ancak biz tutsak aileleri olarak böyle keyfi davranışlarla mücadele etmeye devam edeceğiz. Bizler bu konuyla ilgili suç duyurusunu Bakırköy Savcılığı'na yapmış bulunmaktayız, bu konunun takipçisi olacağız. Ne hak ihlallerine ne de onur kırıcı insanlık dışı davranışlarına boyun eğeceğiz.(Soğanlı'dan bir PŞTA'lı)

Metris'te onur kırıcı arama

Metris Hapishanesi'nde hak ihlalleri son hız devam ediyor. Hapishanede ilk olarak görüşe gelen görüşçülerin kollarına "terör" damgası vurulmasıyla başlayan onur kırıcı uygulamalar dışarıda biz tutsak ailelerinin tepki ve tavırları, içeride de tutsakların tavır ve müdahaleleri sonucu sona erdi. Ancak bunun sona ermesiyle birlikte tutsaklara zorla ayakkabı araması yapmaya çalışıldı. Buna karşı tutsaklar yalınayak görüşe geldiler ve bu sorun

üzerine yönetimle görüşme yapmak istemelerine rağmen hapishane yönetimi ancak haftalar sonra tutsaklarla görüşme "zahmet"inde buldu. Ve çözüm olarak "**hangi gardiyan kötü muamelede bulunursa onun ya-kaka numarasını alın, gerekli işlem başlatılacaktır**" şeklinde çözümü aynı zamanda çözümsüzlüğü önerdi. Ancak haftalardır hapishane yönetimi tutsak ve yakınlarının görüş hakkını engelliyor.

Hapishanelerden... Hapishanelerden

Tekirdağ Hapishanesi'nde tutsaklara saldırı!

"Arama" adı altında 1 ve 2 No'lu F tiplerindeki koğuşlara gece yarısı baskın düzenleyen asker ve gardiyanlar, kendilerine itiraz eden tutsaklara da özel odalara götürerek darp ediyorlar. Hapishanede her hareketin darp edilmek için sebep haline getirildiğini belirten tutsaklar, bu keyfiyetin "yalnızlaştırılmış" olmalarından kaynaklandığını söylediler.

Tekirdağ 1 Nolu F Tipi'nde yangın

Hapishanelerdeki "süngerli oda" işkenceleri bu kez bir yangına neden oldu. Tekirdağ 1 No'lu F Tipi Hapishane'de bulunan adli bir tutsağın, darp edildikten sonra konulduğu "süngerli oda"da çıkardığı iddia edilen yangında, 40'ı tutsak toplam 50 kişi dumandan zehirlenerek, hastaneye kaldırıldı. Adli tutsağın ise durumunun ağır olduğu belirtildi. Olay esnasında hak gaspları yine gündemdeydi. Zehirlenen tutsaklar iki saat boyunca görüş kabinlerinde bekletildi.

Mersin Hapishanesi önünde eylem

Mersin E Tipi Hapishane'de de saldırılar sürüyor. Hapishane önünde eylem yapan İHD Mersin Şubesi "Zorbalık, keyfilik, hukuksuzluk, telefona görüşme, gazete, dergi, kitap, hukuki yardım alma hakkı, keyfi ziyaretçi yasa tanınamazlık sıradanlaşmıştır. Yapılan bu tür insanlık dışı uygulamalar birçok cezaevinde ideolojik bir saldırının intikamı duygusuna dönüşmüştür" dedi.

Yeni "terbiye" yöntemi: Su içmeme!

Çocuklara yönelik işkence haberleri ile gündemden düşmeyen Maltepe Çocuk Hapishanesi'nde bu kez yine 18 yaşını dolduran bir tutsağa yönelik işkence vardı. "Yasadışı eyleme katıldığı" gerekçesiyle tutuklanan **Halit Çiçen** adlı çocuk tutsak, 18 yaşını doldurduğunda, "başka hapishaneye naklediliyorsunuz" denilerek koğuşundan alındı ve aynı hapishanede bir hücreye konuldu. "Uslandırma" yöntemlerinde usta(!) TC uygulamalarından biri olan bu olaya karşı 6 gün açık grevi yapan Çiçen'e, "madem yemek yemiyorsun, su da içme" denilerek su verilmedi. Sağlık durulu kötülen Çiçen'in ailesi, çocuklarının yaşamından endişe ediyor ve duyarlılık çağrısında bulunuyor.

Yine sürgün, yine açık grevi

Keyfilğin sınır tanımadığı İzmir Kırklık F Tipi Hapishane'de tutulan **Ercan Yıldız ve Reşit Dörtüoğlu**, zorla başka hapishanelere sevk edildiler. Sürgünler üzerine hapishanedeki diğer tutsaklar da 3 günlük açık grevi başlattı.

Siyasi tutsakla adli koğuşa!

BDP'li kadınlar, "örgüt üyesi oldukları" gerekçesiyle tutuklanarak, Hakkari Hapishanesi'nde adli koğuşa konuldu. Hapishane girişinde gardiyan tarafından hakarete maruz kalan tutsaklar, küçük olan koğuşta bazı tutsakların yerde yatmak zorunda kaldıklarını, suların kesik olduğunu ve kadınlara ait başka koğuş olmadığını söylüyorlar.

TÜRKİYE'NİN ENERJİ POLİTİKALARININ ARKASINDAKİ GERÇEKLER

Üretici güçlerin (veya üretim aletlerinin) gelişimine paralel ekonomi, bilim ve teknoloji de gelişmiş, daha ileri seviyelere ulaşmıştır. Üretici güçlerin daha üst seviyelere çıkıkça, enerjiye olan ihtiyacı da aynı şekilde artmıştır.

21. yy. teknoloji “çağ” olarak nitelendirilebilecek konuma sahipken, enerji kaynaklarının giderek tükendiği bir “çağ” olarak da tanımlanabilir. Bugün enerji, ekonomik büyümenin ve siyasal güç kazanımının bir aracı haline gelmiş, stratejik bir konum kazanmıştır. 21. yüzyılın ilk yılları enerji kaynakları üzerinde dalaşlara sahne olmakta ve ülkelerin dış politikaları buna göre şekillendirilmektedir. Enerji kaynaklarını ve boru hatlarına sahip olmak emperyalistler açısından temel sorunlardan birisidir. Bu nedenle dış politikalarının merkezini enerji oluşturmaktadır. Yarı-sömürge yarı-feodal ülkeler de enerji arz güvenliğini sağlamak amaçlı emperyalizme bağımlı enerji politikaları oluşturmaktadır.

TC devletinin son dönemde ayukka çıkan, ülke gündeminden düşmeyen enerji açılımları bu kapsamda değerlendirilmelidir. Enerji Bakanı **Taner Yıldız**'in açıkladığı “2010-2014 Enerji Stratejisi”; enerji kaynaklarını çeşitlendirme, yerli kaynakları daha çok kullanma, enerji arz güvenliğini sağlama gibi amaçlar içeriyor. İçerik olarak ya da ifade edilmiş tarzıyla sorunsuz ve de emperyalizmden bağımsız bir enerji vizyonu gibi görünen bu stratejiye yakından bakıldığında görüldüğü gibi olmadı anlaşılabilecektir.

Su Kaynaklarının Özelleştirilmesi; Hidroelektrik Santraller (HES)

Türkiye yılın her ayı yağış alan bir iklimsel özelliği sahiptir. Su kaynakları bakımından da sayılı ülkeler arasındadır. Son 2-3 yıllık dönemde su zengin su kaynaklarının “elektrik üretimi” için değerlendirilme çalışmaları hız kazanmıştır. Daha dün HES'lerin yağış koşullarına bağlı olduğunu söyleyip, güvenilir olmadığını ileri sürerler bugün ülkenin dört bir yanında barajlar inşa ediyor. Bu durum “gerçekten elektrik üretimi için mi?” sorusunu kaçınılmaz kılıyor.

Hâlihazırda 221'i inşa halinde olan 768 adet büyük baraj vardır. 659'u işletmede 44'ü inşa halinde 703 tane de gölet vardır. Elektrik üretimindeki toplam kurulu gücün 9032'si HES'tir. 2006'da tüketilen elektriğin % 25'i HES'lerden karşılanmıştır. 1988'de HES'lerin elektrik üretimindeki payı % 60 oranındadır. Fakat izlenen emperyalist enerji politikaları sonrası HES'lerin bu görünümü değişmiştir. 1995'ten itibaren elektrik üretiminde ithal doğalgaz kullanımı artmıştır. **Buna paralel olarak HES'lerin payı 1996'da % 43'e, 2001'de de % 19,5 seviyesine düşmüştür.**

HES'lerdeki bu düşürülmeye rağmen, bugün ülkenin 1773 nehir havzası üzerinde 1000 HES projesi vardır. Bunların 750 tanesi Doğu Karadeniz bölgesindedir. Sadece 119 proje Trabzon'a aittir. Ülkenin SİT ve Milli Park alanları, Tarihi kalıntılar üzerinde birçok HES projeleri vardır. HES'lere olan bu ilgi “enerji açığının” giderilmesi olarak açıklanıyor. Oldukça masum ifadeler kullanılarak!

1997'de kurulan Dünya Barajlar Komisyonunun (WCD) “Baraj inşa edilmesine ilişkin kararın ulusal değil, uluslararası bakımdan alınması gereken bir karardır” hükmü baraj yapımı için nihai kararın ÇUŞ'lara bırakıldığını açıkça ifade ediyor. Bunun anlamı yarı-sömürgeler mevcut su kaynaklarını öyle istediği gibi kullanamayacak olmalıdır. ÇUŞ'ların izni olmadan bir çivi dahi çakılmayacak olmalıdır. Ama TC. Devleti tam 1700 tane proje üretiyor. Emperyalizme göbekten bağımlı bir ülke bunu yapıyor!4628 sayılı yasaya baktığımızda bu cesaretin nereden geldiğini anlamak zor olmuyor. Yasa HES yapımlarını 49 yıllığına işletmesini ÇUŞ'lara ve yerli işbirlikçilerine bırakılmasını hükme bağlamıştır.

Türkiye Su Meclisi Yürütme Kurulu üyesi **Hediye Gündüz** gelecek yıllarda küresel ısınmanın etkisiyle suyun stratejik bir önem kazanacağına değinerek şöyle diyor; “... Uluslararası karteller yaptıkları bilimsel araştırmalar sonucu bu bilgilere ulaştı, para kazanmak için suları şimdiden ele geçirmek istiyorlar...” (16.4.2010 Günlük)

21 yy. öngörülenlerinden bir tanesi de su kaynaklarının durumu ve geleceği üzerinedir. Su kaynaklarının azalacağı, küresel ısınmanın etkisiyle kuraklıkların yaşanacağı, kimi bölgelerde su savaşlarının dahi çıkabileceği bu öngörünün detaylarıydı.

Türkiye'de yasal düzenlemeler yapılarak elektrik üretimi adı altında su kaynakları üzerinde tam bir talan başlatıldı. Doğu Karadeniz bu talanın en yoğun yaşandığı bölgedir. Hemen her derenin bir veya iki projesi vardır. Devlet eliyle yapılan bu talanın kapitalist karın sağlanmasından başka bir

anlamı yoktur. Strateji bir önem kazanan, kaynakları azalan herhangi bir gereksinim, kapitalizm için azami kör edeceği bir metadır. Bu insanın temel ihtiyacı olan su olsa bile böyledir. HES'lerin karşılayacağı ihtiyaç da budur.

Yapımı süren barajların çoğu SİT ve Milli Park ilan edilen alanların, tarihi kalıntıları üzerindedir. Baraj yapımları bittiğinde geriye bu alanları, endemik bitki türlerini ve canlı çeşitliliğini yok eden su dolu bir çukur kalacaktır. Ekolojik bozulmasıyla birlikte, doğa kapitalist kar uğruna tahrip edilecektir. Nitekim üzerine baraj kurulan birçok dere, üretime başlandıktan itibaren kurummuştur.

Baraj yapımlarının bir de günlük boyutu söz konusudur. Özellikle gerilla mücadelesinin sürdürüldüğü bölgelerde barajlar geçiş hatlarının kapatılması amaçlı kullanılmaktadır. Kanun'la Milli Park ilan edilen Munzur vadisi üzerine kurulacak barajlardaki devletin kendi çıkardığı kanunu çiğnemesinin temel sebebi budur. Hasankeyf civarındaki mağaraların su ile doldurularak gerillaların kullanımını engellemek amaçlı olduğu, baraj yapımcı firma vazgeçmesine rağmen devlet vazgeçmemesinden de anlaşıyor.

HES yapımları tüm karşı çıkış, protestolara ve yargının durdurma kararı vermesine rağmen devam ederken, HES'lere karşı iki yü yaklaşım söz konusudur. Biri çevreyi ön plana alan HES yapımlarına tamamı ile karşıdır. Diğeri ise tam tersi konumdadır. HES'ler yenilenebilir enerji kaynağı olup, halkın çıkarına kurulan, SİT ve Milli Park alanları tahrip etmeyen, endemik bitki ve canlı türlerini yok etmeyen, emperyalist çıkarlardan bağımsız santrallerin yapılması şeklinde desteklenebilir. Günümüzde yapımı süren, hemen her barajın kapitalist karın bir aracı konumunda olduğundan ve su kaynaklarının tekelleştirildiğinden desteklenecek hiçbir yanı yoktur.

Ülkeyi Karanlığa Sürükleyecek Olan; Nükleer Enerji Santralleri (NES)

HES'ler ülkenin enerji ihtiyacını karşılamak içindi. NES'lerde “enerji çeşitliliğini sağlamak”, “dışa bağımlılığı azaltmak” amaçlı alelacele ihale süreci tamamlanan enerji santralleridir.

İhale süreci yılan hikayesine dönen Mersin Akkuyu'da NES kurulması için Rusya ile devam edilen görüşmeler tamamlandı. Rusya Devlet başkanı Dimitri Medvedov tarafından 13 Mayıs'ta antlaşma imzalandı. Böylece Akkuyu NES ihalesine tek teklif veren Rus tekel Atomstroyexport-İnter Rao 2 yıl içinde inşaata başlayacak, 7 yıl içinde de bitirecek. Anlaşmaya göre NES kurulmasının sonraki ilk yıllarda TC devleti % 70 alması garantisi verdiği Rusya'dan 15 yıl boyunca 1,15 milyar kwh elektriğe 51 milyar dolar ödeyecek. Rusya Akkuyu'da 4.800 MW gücünde bir NES kuracak. Karın aslan payını alan Rusya iken, dışa bağımlılığı azaltma sözde olsa gerek!

Rusya ile NES kurulmasında nihai imzayı atan TC devleti bu anlaşma öncesinde (Mart aylarında) Sinop'ta da bir NES kurulması için Güney Kore Elektrik Enerjisi (KEPCO) adlı tekelle mutabakat imzalamıştır. 1970'lerde Sinop'ta NES kurulması kararlaştırılmış, yapılan incelemeler sonucu Sinop'un deprem kuşağında olması nedeniyle bu karar rafa kaldırılmıştı. Geçen zaman içinde Sinop'un deprem kuşağından çıkarmasına rağmen kararın raftan indirilmesi oldukça düşündürücüdür.

Türkiye'nin nükleer enerjiye sahip olma serüveninin 50 yıllık bir geçmişi vardır. Nükleer enerjiye sahip olma fikrinin patenti 1958'de Atom Enerjisi Komisyonuna aittir. Sadece elektrik üretimiyle sınırlı olan bu fikir 1965'te Elektrik İşleri Etüt İdaresi tarafından faaliyetle geçirilmiştir. 1972'de TEK bünyesinde Nükleer Santral Dairesi kurulmuş 1988'de de kapatılmıştır. 1974'te NES kurma kararı alınmış mevki olarak Mersin-Akkuyu seçilmiştir. Nükleer santral için ilk görüşmeler 1977'de İsveç kökenli ANEA-ATOM/STAL-LAVAL konsorsiyumu ile başlamıştır. 12 Eylül AFC'si bu görüşmeleri sonuçsuz bırakmıştır. 1992'de Kanada Almanya ve ABD kökenli tekelere şartname gönderilmeden teklifler alınmıştır. Hem devletin hem de bahsi geçen tekellerin yükümlülüklerini belirtmediği ihale süreci tutanmış sonuçsuz kalmıştır. 1983'te yasal düzenleme ile NES Kurumu kurulmuş, fakat 10 yıl sonra yine yasal düzenleme ile kaldırılmıştır. 2690 sayılı yasa gereğince lisans vermekle yükümlü olan tek kurum Türkiye Atom Enerjisi Kurumu (TAEK) dur. Yeterli uzman kadrosu, teknik donanımı, bilgi ve deneyimi yasal mevzuatı yetersiz olan TAEK'in raporlarının çoğu kusurlu çıkmıştır. 1993'te Bilim ve Teknoloji Yüksek Kurumu nükleer enerjiden elektrik üretiminin ülkenin bütün sorunları arasında 3. sraya koymuştur. Bu kapsamda 1995 ve 1997'de yeniden ihaleler açılmış her ikisinden de sonuç alınmamıştır. 2007'de 5710 sayılı Nükleer Güç Santrallerinin kurulmasına ilişkin kanun çıkarılmıştır. Kanun hem içerik olarak hem de taşıdığı hükümler açısından NES kurumu için yeterli bir mevzuatı taşımadığı birçok bilim insanı tarafından açıklanmıştır.

31 ülkede 438 nükleer reaktör vardır. Dünyanın elektrik üretiminin % 16'sı enerji ihtiyacının % 7'si nükleer enerjiden karşılanıyor. ABD 103 reaktörüyle dünyanın en büyük nükleer enerji parkına sahiptir. Nükleer santrallerin % 62'si (272 tanesi) 6-7 ülkelerinde (İtalya hariç) bulunuyor.

Uluslararası Atom Enerji Ajansı 1996 Viyana Konferansında “**Nükleer santraller, savaşlar gibidir. Kazalara her zaman hazır olmak gerekir**” derken Fransa Nükleer Güvenlik Koruma Enstitüsü (IPSN) başlıklı su ile çalışan reaktörlerin en tehlikeli santraller olduğunu belirtmektedir. Nükleer Denetleme Komisyonu (NRC)'nun kayıtlarına göre bu güne dek sadece ABD de 169 kaza, 1992 yılında Japonya'da 20 kaza olmuştur. Rusya uluslar arası kuruluşlara 205 kaza, İngiltere 17 kaza olduğunu rapor etmiştir.

Nükleer teknolojinin tehlikeli olan bir diğer yanı ürettiği radyoaktif elementlerdir. Nükleer bir kaza veya sızıntıdan dolayı radyoaktif maddeler önce atmosfere daha sonra toprak, su, bitki, hayvan ve hayvan ürünlerine canlı olan diğer ortamlara yayılıyor. İnsanlara karşı potansiyel tehlikesi en yüksel olan radyoaktif maddeler iyot ve sezyumdur. Radyo aktif maddelerin buluşma oranı elementin özelliği, bitkisel ve hayvansal ürünün cinsine ekolojik koşullara göre değişmektedir. Radyasyon insan üzerindeki etkileri; 250 rod değeri altında yorgunluk, kusma, ishal, saç kaybı şeklindedir. 400-500 rod değeri üzerinde görülen etkiler ilk hafta benzer sorunlar olurken üçüncü hafta sonunda geri dönüşü olmayan kemik iliği fonksiyon bozukluğu, kanda akuyvarlar ve trombositlerin önemli oranda azalması şeklindedir. 800 rod değeri üzerinde tüm canlılarda ölümlerle sonuçlanmaktadır.

1000 MW gücündeki bir NES yılda 28 ton radyoaktif artık üretmektedir. Akkuyu'da kurulacak olan NES 4800 MW gücündedir. O halde yılda 144.400 radyoaktif artık üretecek demektir. Dünya Nükleer Enerji Parkında yılda 10 bin ton civarı radyoaktif artık üretilmektedir. Bugün birikmiş radyoaktif miktarı 200 bin tonu aşmıştır.

Bu kadar büyük oranda biriken ve de birikmeye devam eden radyoaktif artıklar için günümüz teknolojiyle güvenliği ve sürekliliği sağlanmış bir depolanma alanı yoktur. Depolama alanı için 500 metre derinlikte kaya tuz ve kil tabakaları ekolojik depolama alanı olarak planlanıyor. Fakat radyo aktif maddelerin deprem gibi jeolojik değişimler toprağa ve yeraltı sularına karışma riski yüksektir. Bir diğer plan ise paslanmaz çelik ve bakır kaplara jeolojik katmanlara konulmasıdır. Bu plandan da daha verimli sonuç alınmamıştır. Sonuç olarak artıkların depolanması için nihai çözüm bulunamamış atıkların büyük çoğunluğu NES'lerde tutulurken Afrika'da ortaya çıkan verilerden nereye saklandıkları ortaya çıkmıştır.

Nükleer enerjinin gelişmesinde radyoaktif atık ve depolama sorunu güvenlik ve nükleer silahların yaygınlaşması sorunu ile ekonomik etkenler gibi nedenlerle emperyalist ülkeler yeni reaktör kurmak yerine var olanı geliştirmeyi tercih ediyor. Nükleer enerjinin geleceği belirsizdir. Yukarıda sıraladığımız sorunlar kapsamında AB 2000'de yayımladığı yeşil bildiride nükleer enerjinin belirsizliğini teyit ediyor.

Emperyalistler nükleer enerjide az önce sıraladığımız nedenler ve uzun vadede elektrik enerjisi için verimli kullanılmadığı için NES yapımlarını durdurmuş iptal etmiş veya kapatmıştır. ABD'de 1978'den bugüne NES siparişi yapılmaktadır. '78'den önce yapılan 100 NES iptal edilmiştir.

Almanya, NES'lerin tamamen kapatılmasını kararlaştırmıştır. Avusturya, yapımı 1978 de biten santrali hiç çalıştırmadan kapatmıştır. Brezilya 2, İtalya 4 tane NES'i kapatmıştır. Bugün Danimarka, Yunanistan, İrlanda, Lüksemburg, Avusturya, Portekiz enerji üretimi için nükleer enerjiyi kullanmıyor. Uluslararası Enerji Ajansı verilerine göre, 2030'da dünya genelinde nükleer enerji kullanımının azalacağı belirtiliyor. Dünyaya birinci enerji arzında yüzde 7 payı nükleer enerjinin 2030'daki payı yüzde 5 düşeceği, dünya elektrik üretimindeki yüzde 16 oranındaki payında yüzde 9'a düşeceği belirtiliyor. Şu an kurulu olan NES'lerin büyük bölümünün 2030'da ömrünü tamamlayacağı, yeni kurulan (ağırlıklı olarak Rusya-Çin, Hindistan'da) NES'lerin oluşacak açığı kapatamayacağı vurgulanıyor.

Dünya elektrik üretimi için nükleer teknoloji-den vazgeçerken neden TC devleti alelacele NES kurma gayreti içindedir?

Resmi ağızlar, 2020 yılına gelindiğinde tüm

yerli kaynakların kullanılmasını halinde bile ülkenin enerji ihtiyacını karşılamayacağını söylüyor. Bu tez, Enerji Bakanlığı'nın periyodik olarak yaptığı enerji talep tahminine dayandırılıyor. 1980'lerden bu yana piyasa tekellerine terk edilen enerji sektöründe, Bakanlık yaptığı hemen tüm tahminler tutmamıştır. Hatta yüzde 50'leri aşan sapmalar göstermiştir. Veriler resmi ağızları yalanlamaya yetecektir.

Enerji Bakanlığı Talep Tahmini: 2015; 432 milyar kwh, 2020; 570 kwh'dir.

Elektrik Mühendisleri Odası Talep Tahmini: 2015; 275 milyar kwh, 2020; 310 kwh'dir.

Bunun dışında yerli kaynakların toplam potansiyeli 480 ile 570 milyar kwh'tir.

İkinci gerekçe, dış bağımlılığın azaltılıp, kaynak çeşitlendirmesi yapmaktır. Her şeyden önce NES'lerde kullanılan yakıt uranyum ve plütonyumdur. Uranyum doğada bulunurken, plütonyum yapay olarak elde ediliyor. Bilindiği kadarıyla Türkiye'nin uranyum ve plütonyum tedarik merkezi yoktur. Haliyle yakıt ithal edilecektir. **Yeterli teknik donanım, bilgi ve deneyime de sahip olmayan ülke bu konuda da dışa bağımlı olacaktır.** NES kurulduktan sonra 15 yıl boyunca üretilen elektrik satın alınacaktır. Kaynak çeşitlendirmesi, yerli kaynakların 3'te 1'inin dahi kullanmadığını fakat sermayesi yoğun bir enerji çeşidiyle yapılması kuşku vericidir. Hele de ekonominin yüzde 50'sini faiz ödemelerine ayıran bir ülke için hiç de inandırıcı değildir.

Üçüncü gerekçe, Türkiye nükleer enerjiye sahip olmalıdır. I. emperyalist Paylaşım Savaşı öncesi “Türklerin bir Türk devleti olmalı” diye yola çıkan İtihat ve Terakkicilerin emperyalizme uşaklıktan öte bir şey yapmadıkları gibi uşaklığı çeşitli milliyetlerden emekçi halkımıza reva görmüşlerdir. 100 yıl sonra aynı zihniyet tekrar hortlatılmış, emperyalizmin denetiminde olan bir NES'e “Türkiye'nin nükleer teknolojisini” demek, emperyalizme uşaklıktan başka bir şey değildir.

Bugün, emperyalistler nükleer teknolojiye de eski teknolojiyi yarı-sömürge ülkelere kaydırıyor. Böylece nükleer teknolojinin tarihi boyunca başına dert olan kaçalar, radyoaktif sızıntılar, depolama gibi birçok sorundan az da olsa kurtulmayı hedefliyor. Olası bir kaza durumunda sorumlu NES kuran firma değil, kurulu olduğu ülke olacaktır. Ülkedeki NES'ler de emperyalizmin birer atık deposu olacaktır.

Dünyada ekonomi ve siyasi güç dengeleri değişime uğramaktadır. Rusya-Çin ve Hindistan'daki ekonomik gelişmeler bu dengeyi değişime zorluyor. ABD bu değişim sürecinde ekonomik ve siyasi olarak zayıflama eğilimindedir. Bu nedenle enerji kaynakları ve boru hatları üzerinde yoğunlaşan siyasi savaşta ABD nüfusunu güçlendirmek için uşakları “güçlendirme” yönelimindedir. TC devletin son dönemde Ortadoğu'da oynadığı rol, ona biçilen misyon bu yönelimin ürünüdür. Dünya enerji halkası içinde olan Türkiye'nin nükleer güce sahip olması (emperyalizme bağımlı) caydırıcı etki olacaktır. NES'lerin kurulumundan hemen sonra TC devleti nükleer güce kavuşamayacaktır. Bu teknik olarak da imkânsızdır. Bu nedenle nükleer silah transferi NES'lerin varlığı nedeniyle rahatsız yapacaktır. Diğer bir ifadeyle ülke nükleer güce değil emperyalist silah deposuna ev sahipliği yapacaktır.

Bir diğer neden nükleer silah yayılımını önleme anlaşmasının kurallarını değiştirecek olan uluslararası konferansa TC devleti NES'lere sahip olarak katılmak istiyor. Konferans, Nükleer enerjiye sahip olan ve olmayan ülkeler arasında kesin ayrım yaparken, TC devletin nükleer enerjiye sahip olan ülkeler arasında olmaması başta ABD açısından sorun olacaktır. Bu nedenle alelacele Mart ayında Güney Kore ile NES kurulması için mutabakata varıldı.

Sonuç; ABD, dünya petrolünün % 25'ini, benzinin %

40'ını tüketiyor. Japonya, ekonomisinin % 8'i Ortadoğu petrolüne bağımlı. Çin, enerji ihtiyacının % 60'ını Ortadoğu'dan karşılıyor. AB, en çok doğalgaz tüketen bölge olup, büyük oranda dışa bağımlıdır. Verdiğimiz bu rakamlar sabit değildir. Gidererek artma eğilimindedir. Dünyada bilinen rezervlerin bugünkü hızıyla petrolün 40-45 yıl, doğalgazın 60-65 yıl, kömürün 140-150 yıl sonra tükeneceği bildiriliyor.

Alt alta sıraladığımız bu veriler daralan enerji kaynaklarının ve artan enerji ihtiyacının somut ifadesidir. Enerji kaynakları, Kafkasya, Ortadoğu ve Orta Asya üçgeninde yoğunlaşmıştır. Bu bölgeler dünya enerji kaynaklarının % 75'ine sahiptir.

Ekonomik büyümenin ve siyasal gücün temeli konumunda olan enerji kaynakları ve boru hatları emperyalist ülkelerin hâkimiyet savaşlarının nüksettiği noktalar. Diğer emperyalist ülkeler karşısında gücün gösterileceği noktalar. Irak-Afganistan işgali, Kırgızistan'daki iç çatışma gibi bölgesel savaşların temelinde enerjiye hâkim olma dalaşı vardır. Rusya'nın Orta Asya ülkeleri üzerindeki hâkimiyeti ABD tarafından, ABD'nin Ortadoğu üzerindeki hâkimiyetini Rusya-Çin tarafından kırılmaya çalışılıyor. Deyim yerindeyse enerji kaynakları ve boru hatları üzerinde filler tepişirken, yarı-sömürge halkları ezilmektedir.

Böylesi ekonomik ve siyasal bir ortamda emperyalist ülkelerin dış politikasının merkezini enerji sorunu oluştururken, yarı-sömürge ülkelerin bağımsız (hangi adla olursa olsun) bir enerji politikası nesnel gerçekliği terstir. TC devletin ekonomik ve siyasal bağımlılığı düşündüğünden büyük iddialı “enerji stratejisi de” emperyalist politikardan bağımsız değildir. Ve emperyalizmin ekonomik (ve siyasal çıkarları doğrultusunda şekillendirilmektedir. Haliyle “2010-2014 Enerji Stratejisi” bir emperyalist Enerji stratejisidir.

Ülkenin her bir köşesinde kurulan enerji santrallerinin anlamı, yerli kaynakların ÇUŞ'lara peşkeş çekilmesidir. “Enerji açığı” veya “ihtiyacı” denilerek devlet destekli yapılan bu talana karşı, başta, enerji sektöründe emperyalistlerle yapılan tüm anlaşma, sözleşme ve taahhütlerin iptal edilmesini ileri sürmeliyiz. Yerli kaynaklar üzerinde yaratılan tekelleşmeye doğanın tahrip ve talan edilmesine karşı; halkın çıkarına olan doğayı talan etmeyen, SİT ve Milli Park alanlarını koruyan, insan yaşamı dâhil tüm canlıların yaşamını tehdit etmeyen bir enerji üretimini ileri sürmeliyiz.

Enerji santrallerinin yapımlarına karşı kendiliğinden oluşan ve çevre kirliliği odaklı olan eylemlerde yer alıp, enerji ihtiyacının özünde emperyalist talan politikalarının olduğu, kapitalist karın karşılanması olduğunun propagandasını yaparak kitlelerin kendiliğinden oluşan tepkilerini siyasal ve sınıfsal niteliğine büründürmek devrimcilerin görevleri arasındadır.

“Bir oyun oynuyorlar, oyun oynamadıkları üzerine bir oyun oynuyorlar. Bu oyunlarını bozalım.”

Dipnot; I. R.D. Laingden aktaran Temel Demirer Ölçü dergisi Mayıs 2006 sf. 163
Bu yazıda yararlanılan kaynaklar
TMMOB- Ölçü Dergisi Mayıs 2006
TMMOB- Oda Raporu Yenilenebilir Enerji Kaynakları 2008/ Sayı 479
TMMOB- Oda Raporu Dünyada ve Türkiye'de Enerji Verimliliği 2008/ Sayı 475
TMMOB- Oda Raporu Türkiye'nin Doğalgaz Temin ve Tüketim Politikalarının Değerlendirilmesi 2008/ Sayı 469
Petrol-İş- Türkiye'de Petrol Faaliyetleri ve TPAO 2007/ Sayı 106
Bilim ve Teknik Dergisi Mayıs 2006
Bilim ve Gelecek Dergisi 2005 /Sayı 12
Stratejik Analiz Dergisi 2007/ Sayı 83
Stratejik Analiz Dergisi 2007/ Sayı 93

Devlet Memurları Yasası değişiyor: Kamu emekçilerine kışla rejimi!

Devlet Bakanı ve Başbakan Yardımcısı **Hayati Yazıcı** tarafından kamuoyuna taşınan ve meclise gönderilen yasa tasarısı ile **Devlet Memurları Kanunu** değişiyor.

2 milyon 800 bin kamu çalışanını ilgilendiren Kanun Tasarısı ile birlikte kamu emekçilerinin çalışma koşullarında da ciddi değişiklikler yaşanacak.

1965 yılında çıkarılan ve kısmi değişikliklerle bugüne kadar gelen Devlet Memurları Kanunu'nda yeni düzenlemeler yapılmasını öngören Kanun Tasarısı "kamu hizmetlerinin daha nitelikli hale getirilmesi" sloganı eşliğinde gündeme getirildi. Kamu emekçilerinin öz örgütlülükleri olan ve fiili meşru mücadele yürüten sendikalarından deyim yerindeyse kaçırılan bu tasarının gerçekte neler getireceği Tasarının iddia edildiği gibi iş verimini yükselterek, çalışma koşullarını iyileştirip, emekçilerin kazanılmış haklarını bir ileri noktaya taşıyacak mı?

Kamuoyunda öne çıkarılan maddelerinden öte Tasarının satır aralarında gizlenen gerçekler her şeyi yeterince açıklıyor.

Şirket CEO'ları genel müdür!

Tasarı ile birlikte özel şirket ve holdinglerden yönetici transferinin öne açılıyor. Bu yöneticiler kamu kurumlarında aynı maaşla çalışacak ve özel sektörde çalışmaları süre kamuda çalışmış sayılacak. Kamu sektörüne 3 bin 680 adet uzman ve uzman yardımcısı alınacak. Bilindiği gibi kamu hizmetleri kâr hedefi yerine toplumsal yararlılık ilkesiyle faaliyet yürüten kurumlardır. Kamunun çıkarlarını esas alır ve bu doğrultuda vatandaşlarına hizmet ederler. Özel sektör ise bunun tam aksine azami kâr mantığı üzerine kuruludur ve şirketin çıkarını esas alır. Özel sektör yöneticilerinin kamu kurumlarına geçirilmesi kamunun özel şirket mantığı ile işletilmesini de beraberinde getirecektir.

Örneğin; özel bir sağlık kuruluşunun üst düzey bir yöneticisi için başarı kriteri, şirketin daha fazla kâr elde etmesi ve büyümesidir. Bu yönetici başına geçtiği kamu kuruluşunu da bu mantıkla yönetecektir. Bunun sonucunda hastaneler şirket, hastalar ise müşteri olarak algılanacaktır. Veya özel dershanesi

olan bir yöneticinin milli eğitim müdürlüğünün başına geçmesi ve dershaneleri denetlemesi ne kadar etik ve inandırıcı olacaktır?

Tasarı gerçekte bir süredir farklı isimler altında yürütülen kamu alanının tasfiye edilerek sermayeye daha fazla açılması politikasının bir parçasını oluşturmaktadır. Böylelikle devlet kurumları birer ticarethane, kamu hizmeti alması gereken emekçiler birer müşteri olacak.

İşyeri kışla kamu emekçisi asker

Devlet, mevcut sicil sistemini iyileştirecek yeniden düzenlemek yerine kamu emekçileri arasında çalışma barışını bozacak olan ödül sistemini getirmekte ve memurları amirlerin insafına terk ediyor.

Tasarının 11. Maddesi ile 657 sayılı yasanın 122. Maddesi değiştirilerek ödül sisteminde başarının nasıl ödüllendirileceği belirsiz bırakılıyor. Tasarıda başarı ölçütleri için yönetmelik hazırlanması öngörülmüyor, Devlet Personel Başkanlığı'nın uygun görüşü alınmak kaydıyla kurumlarca düzenleneceği söyleniyor. Böylece yöneticiler kamu emekçileri arasına husumet sokarak, rekabet ve huzursuzluk yaratacak kendini destekleyen ya da siyaseten yakın bulunduğu kişilere ödül verebilecek.

Tasarının 13. Maddesi ile mevcut 657 Sayılı Yasanın 125. Maddesinde uyarı veya kınama cezası öngörülen fiillerin çoğu, maaştan kesme, kademe ilerlemesinin durdurulması gibi daha ağır cezalara tabi kılınmış. Yeni birçok disiplin suçu icat edilerek bunlar kademe ilerlemesinin durdurulması ile cezalandırılmış. Tasarı ile kamu emekçilerinin en temel demokratik haklarını kullanmaları görevden alınmaları için gerekçe oluyor. "Görev sırasında amirlerine söz ile saygısızlık etmek" gi-

bi her tarafa çekilebilecek maddeler eklenerek kamu emekçilerinin kaderi amirlerin eline bırakılıyor. Tasarı ile kamu alanında çalışma koşulları daha hiyerarşik ve daha katı bir hale getirilerek kamu emekçileri cendere içine alınıyor. "Verilen emirlere itiraz etmek, görevleri tam ve zamanında yapmamak, hizmetin yürütülmesinde ve görevin yerine getirilmesinde kurumlarınca belirlenen usul ve esaslara uymamak" gerekçesiyle işyeri sendika temsilcilerinin faaliyetleri sonucu yapmaları gereken itirazlar disiplin suçu kapsamına alınıyor.

Sendikali ol ama grev yapma!

Tasarı KİT'lerde sözleşmeli olarak çalışan kamu emekçilerinin sendika üyesi olması önündeki engeller kaldırılıyor.

Bununla birlikte grev yasağı getirilerek sendikayı işlevsiz hale getiriliyor. Tasarının 5. Maddesi ile 657 sayılı Kanunun 100. maddesi değiştirilerek "**Memurların yürüttükleri hizmetin özelliklerine göre, bu madde uyarınca tespit edilen çalışma saat ve süreleri ile görev yerlerine bağlı olmaksızın çalışabilmeleri mümkündür**" denilerek esnek çalışmanın yolu açılıyor. 4-B ve 4-C statüsünde çalışan kamu emekçileri yasa ile birlikte getirilen kimi kısmi iyileştirmelerden faydalanamıyor. Tasarı ile birlikte uygulamaya sokulacak olan uzmanlık sistemine giriş sözlü sınavla yapılacak. Bu konuda Danıştay'ın sınavın kayıt altına alınma yönündeki hükmü de ihlal ediliyor. Yapılan sınavın kayıt altına alınmaması ve yazılı olmaması kamunun büyük bir rant haline getirilmesine de kapı arlıyor. Bununla birlikte sözleşmeli uzmanlık sistemi ile kamu emekçileri arasındaki ücret makası da daha fazla açılıyor.

Yandaş sendikaya ödenek!

Tasarı sendikali kamu emekçilerine Geçici 58. Madde ile 4688 sayılı yasaya eklenen Toplu Görüşme Ödenegi verilmesini öngörüyor.

Buna göre sendika üyesi olan kamu görevlilerine Ocak, Nisan, Temmuz ve Ekim aylarında olmak üzere yılda 4 defa toplu görüşme ödeneği (ikramiyesi) verilecek. Anayasa mahkemesi tarafından daha önce iptal edilen bu uygulama ile kamu alanında sarı-sendikal, ihanetçi sendikal anlayışın örgütlenmesinin de öne açılmaktadır. AKP'nin hükümet olmasından sonra Hak-İş'in yüzde 90'lara varan üye artışı bu gerçekliğe işaret etmektedir. Tasarı gündeme gelmeden önce Hak-İş'in Toplu Sözleşme Ödeneğinin verilmesi konusunda hükümetle görüşüldü de bilinmektedir. Sendikalar kamu emekçilerinin öz örgütlükleridir ve onların çıkarları için mücadele etmektedir. Bunun içinde siyasal iktidardan bağımsız olmak zorundadır. Devlet, sendikalara belli bir ödenek bağlayarak kamu emekçilerini fiili meşru mücadelesinin önüne yeni setler çekmeyi hedefliyor.

Tasarı çalışma koşullarında kimi kısmi iyileştirmeler getirirse de temelde kamuyu sermayenin talanına dizginsiz sömürsüne daha fazla açmaktadır. Kamu emekçilerinin uzun yıllar boyunca yürüttükleri mücadele sonucunda kazandıkları mevziler ellerinden alınmak istenmektedir. Kamu emekçilerine iş güvencesiz, örgütsüz ve esnek bir çalışma koşulları dayatılmaktadır. Kamu hizmeti almak isteyen emekçiler de müşteri olarak görülmektedir.

Bunun sonucu paran kadar sağlık, eğitim ve hizmettir!

TEKEL'de mücadele kaçkınları, Esenyurt'ta masa başı devrimcisi!

Esenyurt Belediyesi'nde Belediye İş Sendikası İstanbul 2 No'lu Şube'de örgütlenmek için baskı gören ve işten çıkarılan işçiler, 298 gün boyunca direndiler. Gerek Esenyurt gerek İstanbul genelinde gerekse de yurtdışında birçok etkinlik, eylem ve kampanya düzenlenerek, direniş kamuoyunda canlı tutarak sürdürdüler. 298 günün ardından Belediye Başkanıyla görüşmeler yapmaya başlayan sendika, görüşmeler sonlanana dek direnişe ara verdiklerini açıkladı geçtiğimiz günlerde.

Direniş boyunca, işçiler kimi zaman Belediye Başkanı ve adamlarının saldırısına uğradı kimi zaman polis baskısı ile kimi zaman da maddi sıkıntılarla karşılaştı. Esenyurt'ta direniş boyunca bunların dışında yaşanan başka bir önemli soruna, belediyede örgütlenme çalışması yürüten diğer bir sendika olan Genel-İş 2 No'lu Şube'nin tutumu oldu. Belediyede bir direniş yaşanıyor olmasına ve Belediyeye-İş 2 No'lu Şube'nin defalarca dayanışma çağrısı yapmasına rağmen buna yanaşmayan Genel-İş 2 No'lu Şube, etik olmayan bir tavır içine girip, görüşmeler başlar başlamaz bölgedeki örgütlenme çalışmalarına hız vererek görüşmelerin olumlu sonuçlar doğurmasını tehlikeye attı.

Konu ile ilgili 10 Haziran tarihinde yazılı bir açıklama yapan Belediyeye-İş 2 No'lu Şube, söz konusu sendikaların "**direniş boyunca hiçbir yerde olmadığını, destek sunmadığını, direniş dair en ufak bir açıklamaya bile yaimadığını**" hatırlatarak, sendikaların bu süreçteki örgütlenme çalışmalarının süreci etkisizleştirileceğinin altını çizdi.

Bu açıklamadan bir hafta sonra,

devrimci ve sosyalist basın Genel-İş tarafından tek tek aranıp "**kahvaltılı, özel bir basın toplantısına**" çağrıldı. **Devrimci Hareket**, Evrensel gazetesi, **Atılım**, **DIHA**, **Proleterce Devrimci Duruş**, **Kızılbayrak**, **Mücadele Birliği**, **Kaldıraç** ve **İşçi-köylü** gazete ve dergilerinin katıldığı toplantıda ilk konuşan Genel-İş Bölge Başkanı **Mehmet Karagöz**; Belediyeye-İş 2 No'lu Şube'nin yaptığı açıklamada kendi şubelerinin 9 ve ardından 1 nolu olarak yazıldığını, bahsi geçenin 2 nolu şube olduğu alaylı bir dille anlattı. "Belediyeye-İş ile yaşadıkları sıkıntıları" direniş sürdüğü için şimdiye kadar açıklamayacak kadar "duyarlı davrandıklarını" iddia eden Karagöz'ün ardından Genel-İş 2 No'lu Şube Başkanı **Hakkı Karabulut** konuştu. İthamlarında Karagöz'den aşağı kalmayan Karabulut, sanki direniş boyunca işçilerin yanından ayrılmamış gibi bir tavır takınarak, "direniş hep desteklediklerini" hatta "Belediyeye-İş ile baştan birlikte, omuzdaş olduklarını" ama Belediyeye-İş'in kendilerini istemediğini, bunun için de çeşitli oyunlar çevirdiğini iddia etti!

Esenyurt direniş sürüyor olmasına rağmen etik olmayan bir biçimde belediyede yetkili sendika olmak için Belediyeye-İş ile görüşmeler yaptıklarını kendini haklı görür bir tavırla söyleyen Karabulut, bir ara o kadar pervasızlaştı ki; Belediyeye-İş 2 No'lu Şube Başkanı Hasan Gülüm'ün kendi üyelerini "**Genel-İş yetki almıyorsa, ona neden 55 TL aidat ödüyorsunuz?**" gibi "yalan ve demagojilerle" istifa ettirerek, belediye başkanına avantaj sağladığını, hatta 68 işçinin işten atılmasına neden olduğunu söyle-

yebildi. Yetkili sendika olabilmek için yalnızca 2-3 işçiye "ihtiyaçları" olduğunu ve Belediyeye-İş'ten de yardım istediklerini ama yardım alamadıklarını söyledi. Yani "**yetki alamadık, çünkü Belediyeye-İş üye vermedi**" dediler! Bugüne kadar, değil oradaki direniş ziyaret etmek, destek vermeye erinen, alanlara çıkmayan, oturduğu yerden "devrimcilik" yaptığını iddia eden bir sendikaların aylardır kışa, soğuğa, yaza, sıcağa rağmen direniş sürdüren işçilerin aktif bir direniş örmeleri için sürekli onlarla birlikte olan bir sendikaya bu söyledikleri arsız, haksız ve adaletsizcedir!

Direnişin nasıl bitirildiğinin belli olmadığını iddia eden Karagöz, 10 Haziran'daki açıklamayı kastederek, "**Belli olan tek bir şey var: O da birileri direnişteki beceriksizliklerini-basiretsizliklerini başkalarına yüklemeye çalışıyor**" diyerek, direnişin altını boşaltmaya ve oradaki emeği, kazanımları yok saymaya çalışmıştır.

Konuşmalar esnasında söz alan Evrensel muhabiri, "**direniş sürerken 2. sendika olarak orada çalışma yürütenin etik olmadığını**" söyledi. Bunun üzerine bir anda "sinirlenen" 2 No'lu Şube Sekreteri **Gencay Fadır**, "**iftiharların çok alçakça**" olduğunu söyleyerek hem Evrensel gazetesine hem de Belediyeye-İş 2 No'lu Şube'ye hakaret etti. Ortamın gerilmesinin ardından "yumuşatıcı" Karagöz, devrimcilerin adaletli olmasını ve öyle hareket etmesi gerektiğini belirterek ders verdi. "**DISK adına konuşan**" Karagöz, bugüne kadar tarihlerinde işçi sınıfına tek bir ihanetlerinin dahi bulunmadığını söylerken, aklında ne Kent AŞ işçilerinin İzmir'de yaşadık-

ları ihanet ne 26 Mayıs'ta Türk-İş ile grev kırıcılığı yaptığı ve şubelerini de bu ihanete ortak olmaya zorladıkları ne de buna uymayan kendi şube başkanları hakkında soruşturma açtığı vardı! Ya da bunları yok sayarak sosyalist basını yanıltmaya çalışıyordu! Tıpkı söz konusu yerde, Hasan Gülüm'ün, "Genel-İş'in yetkili sendika olmasındansa Hizmet-İş (ki bu sendika en gerici sendikadır!) olsun daha iyi" dediğini iddia ettikleri gibi! Ayrıca Belediyeye-İş 2 No'lu Şube ile defalarca görüşmeye çalıştıklarını ama bir türlü görüşemediklerini iddia etti!

Geçtiğimiz günlerde Belediyeye-İş Genel Başkanı Nihat Yurdakul'un "Genel-İş'i PKK yönetiyor" açıklamasına da değinilen toplantıda, sanki işçiler sınıf bilinci ama silah zoruyla Belediyeye-İş'te örgütleniyormuş gibi, Belediyeye-İş'e meydan okuyarak, "**gel tüm işyerlerinde sandık kuralım, işçiler kimi seçerse o yetkili olsun**" çağrısında bulundu!

Bu toplantı üzerine bu kadar ayrıntılı açıklamalar yapmayı gerekli görüyoruz. Çünkü burada sendikal alanı işgal eden ve işçi sınıfı mücadelesine hiçbir şey kazandırmayan küçük burjuva anlayışların teşhir edilmesi gerektiğini düşünüyoruz. Maceracı ve masa başında devrim yapmaktan başka bir şey yapmayı bilmeyen, ama lafa gelince devrimci ustalara taş çıkartacak kadar "devrimci" kesilen sendikacıların temsil ettiği bu anlayış, kendini DISK ve Genel-İş içinde göstermektedir.

TEKEL direniş, tüm sendikaları sınavdan geçirdi gerçekten! Bu sınavdan en kötü not alanların başında DISK geliyordu. Türk-İş vb. sendikalar üzerinden tartışma yürütmeye bi-

le gerek yok! Ama adında ve söylemlerinde "devrimci" kavramını dilinden düşürmeyen bu konfederasyonun temsil ettiği düşünce aslında işçi sınıfına ciddi anlamda zarar veren anlayışları içinde barındırıyordu. Bahsi geçen toplantıda Genel-İş sendikacıları adeta DISK avukatlığı yaparak, "**DISK'in tarihinde işçi sınıfına ihanet yoktur**" dese de; hem DISK'in kuruluş dönemlerini incelediğimizde hem de son süreçte TEKEL direniş pratiklerinin "ihanet"ten başka ne anlama gelebileceğini sorgulamak gerekir!

Kent A.Ş. direnişinde işçileri yüzüstü bırakan, yine İzmir'de taşeron belediye işçilerinin dernek çalışması-na balta vurabilmek için patronla bile işbirliği yapmaktan çekinmeyen yine DISK ve Genel-İş değil miydi? Toplantıya "devrimci devrimci oturup sohbet edelim" havası hakim olsa da, bahsi geçen sendikacılar, 26 Mayıs'ta DISK'in üyelerini pasif eyleme iten işyerlerinde "yalnızca bildiri okuma" kararına karşı çıkmamışlar, hatta karşı çıkan ve devrimci kimliğiyle tanınan Genel-İş Anadolu Yakası 1 No'lu Şube başkanı **Şahan İseven** hakkında bu karara karşı aktif direniş çabasına karşılık soruşturma açılmasında rol oynamışlardır. Bunların hangisi devrimciler?

Her ne kadar söz konusu kişiler, Türk-İş ve tüm şubelerini Mustafa Kumlu ya da Nihat Yurdakul ilan etmeler de, biz elbette ki DISK ve şubelerini bir tutmayız, tutmuyoruz da! Tıpkı Türk-İş'e yaklaşımımız gibi... Ama içindeki bu anlayışı teşhir etmekten de geri durmayız, çünkü bu anlayış işçi sınıfı mücadelesine zarar veriyor!

"Grup ya da sendika çıkarı değil, sınıf çıkarı esas olmalıdır!"

Suçlamaların muhatabı haline getirilen Belediyeye-İş 2 No'lu Şube Başkanı Hasan Gülüm ile toplantı üzerine konuştuk. Gülüm, yapılan açıklamaların gerçeklikten uzak olduğunu söyleyerek " 'Bize 3-5 kişi lazım' dediklerinde biz Esenyurt'ta işverenle işten çıkarılan işçilerimizin ve sürgünlerin mücadelesini yürütüyorduk" dedi. Bunun ahlaki bir tavır olmadığını söyleyen Gülüm, Genel-İş üyelerinin de işten atıldığını ama sendikaların onlar için hiçbir şey yapmadığını, buna rağmen kendilerinin "ihanetçi" gibi gösterilmelerinin doğru olmadığını ve sendikacılığı "hobi" olarak görmediklerini belirtti.

Ayrıca sözlülerinin çarpıtıldığını altını çizen Gülüm, "kendi konfederasyonumuz olan Türk-İş içindeki sarı-gerici anlayışlara karşı bile mücadele ederken, Hizmet-İş gibi bir sendikadan yetkili olmasını nasıl isterim!" diye tepki gösterdi. Gülüm, bunu iddia edenlerin "siyaset fukarası" olduğunu ve böylesi sendikal rekabetlerin kimseye bir şey kazandırmayacak bir rezalet olduğunu söyledi.

İddia edilenine aksine Genel-İş yönetimi ile 3-4 kez görüştiklerini ve işten atılan kendi üyeleri ya da Belediyeye-İş üyeleri için hiçbir şey yapmadıklarını onlara söylediklerini belirten Gülüm, "**mücadeleyi esas almıyorsanız sürece çekilin**" dediklerini söyledi. Gülüm, 68 işçinin atılmasının sorumluluğunun kendisine yüklenmesinin, işverenlerin "sendika olmasa, biz işçilerle rahat anlaşırız" söyleminden farksız olmadığını da ek-

Genç Kadın Buluşması'na YDK'dan mektup var!

ladı, aslında çok şey! Ama bence en temeli, sorunun sahibi olduğumu anladığımda, "çözümün de parçası olmalıyım, bunun için daha çok çaba göstermeliyim" diye düşünmeye başladım. Ve tabii ki bunun için de harekete geçmeye...

Kadın çalışmamıza dair son zamanlarda çok verimli tartışmalar, kesintili ve eksik yanları olsa da eğitim çalışmaları yürütüyoruz. Bunun en son örneklerinden biri de Yeni Demokrat Gençlik'in 5-6 Haziran'da Ankara'da düzenlediği 3. **Genç Kadın Buluşması** oldu. Buluşma öncesinde gerçekleştirdiğimiz YDK toplantımızda, buluşmayı gündemleştirdik ve YDK olarak oraya nasıl kitlesel ve niteliksel katkıda bulunuruz üzerine kafa yorduk.

Bunun için Genç Kadın Komisyonu ile çalıştık. Buluşmaya İstanbul'dan kalabalık bir grup olarak katıldık.

Buluşmaya katılanların hemen hepsinin kadın olması bile başlı başına bu buluşmanın diğerlerinden daha farklı geçeceğini gösteriyordu aslında! Nitekim öyle de oldu. Katılımcı kadınların tamamına yakınının tartışmalara katılışı, bizim için ileriye doğru bir adım oldu gerçekten. Çünkü konuşanlar

içinde daha önce böylesi bir toplulukta hiç söz almamış, duygularını-düşüncelerini ifade etmemiş arkadaşlarımız vardı ve onların tüm heyecanı bize de siniyordu. Çalışan, köylü, Kürt, ev kölesi kadınlar üzerine sunumları dinledik ve her biri ile ilgili ayrı tartışmalar yürüttük. 1. günün en önemli konusu "neden bir kadın çalışmasına" ihtiyacımız olduğuydu. **Evet, ihtiyacımız vardı bir kadın çalışmasına!** Kadın sorunu üzerine yapılabilecek her çalışmaya, her eyleme, her desteğe açtık geçekten. Bin yılların verdiği edilgenlik, yenilmiş kanımıza hatta genimize işlemiş durumdaydı çünkü. Hala sokaklar bizim için çok tehlikeli, ölüm ve intihar bizim için çok sıradandı! Başkaları için, başkalarının tahakkümü altında yaşamamız, hala bizim en temel görevimizdi! Biz "ezilenin ezileni" diyorlardı ya, ne doğru söylüyorlardı.

İkinci gün ise tartışmalar "nasıl bir kadın çalışması" üzerine yoğunlaştı. Mücadele içinde dahi olsak, kendimizi erkek yoldaşlarımızın yanında bile ifade etmekte zorluk yaşadığımızı; ne kendimizin ne de erkek yoldaşlarımızın toplumda değil de "fanus" içinde yaşadığımızı konuştuk. Bağımsız bir kadın çalışması yapılması, özellikle bu konuda en çok

sıkıntı yaşayan genç kadınların yer alarak kendilerini, inisiyatiflerini geliştirebilecekleri komisyonların oluşturulması ve bu komisyonlarda yalnızca kadınların yer alması tartışıldı.

Buluşmada YDK'dan bir arkadaşımız da konuşma yaptı. Kadın sorununa dair çok güzel bir şey söyledi: **Kadına yaklaşımımız bizim en çirkin yüzümüz!** Sistemin neredeyse tüm saldırıları kadınların üzerinden şekilleniyor olması da, biz devrimcilerin bu konuya yaklaşımımızdaki eksiklikler, zaafılar da bunun en bariz örnekleri bence!

Kadına yaklaşımımız bizim en çirkin yüzümüz! Sistemin neredeyse tüm saldırıları kadınlar üzerinden şekilleniyor olması, biz devrimcilerin konuya yaklaşımımızdaki eksiklikler, zaafılar da bunun en bariz örnekleri bence!

Kadının özellikle pratik işlerde yer aldığı, ancak karar mekanizmalarında yok sayıldığı bir düzende, kadınlar içinde en yok sayılan olan genç kadınlara yönelik böylesi çalışmalar yapılması çok anlamlı. Çünkü genç kadınlar arasında hem cinsel şiddete, saldırıya en çok uğrayan kesim hem de geleceğin mimarı olmasına rağmen karar mekanizmalarından en çok soyutlanan... YDK'nın bu konudaki yaklaşımını, politikalarını YDK olarak yakından takip ediyor ve destekliyoruz.

(İstanbul'dan bir YDK'lı)

Tecavüzcü zihniyet hesap verecek!

Siirt'te yaşanan küçük yaşta çocuklara yönelik cinsel istismar olayından sonra ülkenin birçok yerinden benzer haberler gelmeye başladı.

Siirt'te yaşanan küçük yaşta çocuklara yönelik cinsel istismar olayından sonra ülkenin birçok yerinden benzer haberler gelmeye başladı. Van Erçiş, Dersim ve son olarak da Ağrı'nın Hamur ilçesinde yaşanan olaylara toplumun birçok kesimden tepki gecikmedi. Ankara, İzmir, İstanbul, Amed, Van, Dersim ve daha birçok ilde yapılan eylemlerle yaşananlar protesto edildi.

İstanbul

13 Haziran günü Galatasaray Lisesi önünde toplanan kitle "Siirt-Pervari-Erciş'ten, Ovacık'a-Pertek'e Sistemin Tecavüzcüleri İşbaşında" yazılı pankart arkasında "Tecavüzcü zihniyet Munzur'da boğulacak", "Siirt'te, Dersim'de tecavüzcü devlet işbaşında" sloganlarıyla yürüdü. Yürüyüş Taksim tramvay durağında son buldu.

Burada okunan basın açıklamasında, "Bu tür tecavüz olaylarının YİBO'larda başlayıp bölge illerinin çoğunda ve en son da Dersim'de meydana gelmiş olması, ayrıca bu olayları gerçekleştirenlerin kamu görevlileri olması dikkat çekici olmakla birlikte bu saldırıların devlet destekli olduğu yönündeki inancımızı da pekiştirmektedir" denildi.

OHAL uygulamaları kapsamında bölge illerinin çoğunda yöre halkına yönelik göç ettirme, ajanlaştırma saldırılarının yanı sıra, ka-

dınların ve çocukların da Rıza Çolak ve benzerlerinin ağına düşürülerek adeta sistemin hedefi haline getirildiğine değinilen açıklamada, "Bu devlet politikasına karşı dün olduğu gibi bugün de karşı çıkarak bize ait olmayan ancak bizi hasım görenlere ait olan bu onursuz zihniyeti şiddetle reddediyoruz ve kınıyoruz. Tüm halkımızı bu tür saldırılara karşı halk olmanın onuruyla karşı çıkmaya, mücadele etmeye ve hesap sormaya çağırıyoruz" denildi. Eyleme Partizan ve BDSP de destek verdi.

İzmir

BDP il binası önünde bir araya gelen DÖKH üyeleri "Özgürlük mücadelesini yükseltelim, tecavüz kültürünü aşalım" pankartı açarak Konak'taki eski Sümerbank'a yürümek istedi. İzmir Emniyet Müdürlüğü yetkilileri, "İzmir'e şehit cenazesi geliyor, ortalık gergin" gerekçesiyle yürüyüşü engelledi. Bunun üzerine kadınlar, parti binası önünde yarım saat oturma eylemi gerçekleştirdi.

Ankara

Ankara Kadın Platformu, Ankara Dersimliler Derneği, DYG'li ve Devrimci Genç Kadınlar da yaşananlara ilişkin birer basın açıklaması gerçekleştirdiler. DYG'li ve Devrimci Genç Kadınlar, yılda ortalama bin 200

kadının tecavüze uğradığını, tecavüze uğrayan kadınların yarısının 18 yaşın altında olduğunu belirterek, dünyada ise saatte 500 taciz ve tecavüz olayı yaşandığına dikkat çektiler.

Amed

Amed Kent Kadın Meclisi bir basın toplantısı düzenleyerek yaşanan olaylara tepkisini dile getirdi. Açıklamada "Siirt'te yaşananlar kadınların şahsında topluma tecavüzdür" denildi. Urfa'da yurtta kalan üniversite öğrencilerinin her gün tacize uğradıkları için üniversite önünde oturma eylemi yaptıklarında polis "Siz kuyruk sallamazsanız, siz sürmezseniz, açık saçık giyinmezseniz taciz edilmezsiniz" şeklinde hakaret ve küfürlerine maruz kaldığına da değinilen açıklamada "Bu insanlar bu gücü ve hadsizliği devletin kendisinden ve zihniyetinden alıyorlar" denildi.

Batman

Batman'daki demokratik kurum ve kuruluşların dakin birimleri yaptıkları açıklamada "İşgalci güçler, savaşlarda o toprağın işgal edilmesi, kan dökülmesi ve binlerce insanın öldürülmesiyle yetinmezler, kadınlara tecavüz ederek ve çocuklarına sahip olarak işgal ettikleri halka son darbeyi vurup sözde güçlerini gösterirler" denildi.

(H. Merkezi)

Dersim yozlaşmaya geçit vermeyecek!

Dersim'in Pertek ilçesinde polis ile çalışan **Muhammed Bilgiç** ve Ovacık ilçesinde AKP eski il başkanı, işbirlikçi ajan **Rıza Çolak** isimli iki şahsın kız çocuklarına yönelik cinsel istismar ve tecavüz girişiminde bulunması olayının ardından her iki ilçede de halkın geliştirdiği tepki devletin bölgede yaratmak istediği yozlaşma kültürüne karşı mücadeleye dönüştürüldü.

Devletin kirli asası; tecavüzcü Rıza Çolak;

Dersim'in Ovacık ilçesinde devletten aldığı güçle hareket ederek halka karşı işlediği suçlarla tanınan işbirlikçi Rıza Çolak, 14 yaşında zihinsel engelli kız çocuğuna tecavüz girişiminde bulunurken yakalandı. Arabasına aldığı kız çocuğuna tecavüz girişiminde bulunurken yakalanan Rıza Çolak, çevredekilerin müdahale etmesiyle kaçmaya çalışırken arabasıyla bir kişiye çarparak yaralanmasına yol açtı. Çolak daha sonra polis karakoluna sığındı. Tecavüz girişimi haberi üzerine bölge halkı hükümet konağı önünde toplanarak sloganlarla olaya tepki gösterdi. Olayın ikinci gününde (10 Haziran) halkın tepkisi güçlenerek devam etti. Esnafın kepenklerini kapatarak destek verdiği eyleme binlerce kişi katıldı.

Pertek halkı yozlaşmaya karşı birleşti

Egemen güçlerin işbirlikçi unsurlar aracılığıyla bölgede yaratılmak istediği yozlaşmaya karşı Pertek halkı örgütlü tepkisini gösterdi. Pertek Anadolu Lisesi'nde Beden Eğitimi öğretmeni olarak görev yapan Muhammed Bilgiç'in lise öğrencisi kız çocuğuna yö-

Ülke kokuyor Haziran

Ve kendini yeniden yarattı küllerinden yürüdü...

Filiz verdi Gulanlar ülkemizde ve and içtiler Seyidler aşkına

Kadın koktu ülkemiz

Serpildi dört bir yana

Adı Haziran'dı

Haziran'dı Kadın

Kadın'dı Haziran

Ceylanlar da "doğarmış" Haziran'da İrem başına susamış ahu gözlüler

İşığı karanlığa çevirmek isterken zebaniler Özgürlük sevdalıları toplandı

Tarihin deviniminde

Sesleri sözleriyle geldiler

Adı özgürlüktü Sema

Adı aşktı Zilan

Ve karanlıklar parçalandı

Işık doğdu ülkemize

Ülkeme kadın rengi serpildi

Adı Zilan, adı Sema, adı Gulan'dı

Haziran kokuyor ülkemiz

Kadın kokuyor Haziran...

Haziran'da güdenleri anıyoruz
Midyat Siyasi Kadın Tutsakları

nelik cinsel istismarda bulunması halkın tepkisi ile karşılaştı. Dersim Eğitim-Sen yöneticileri olayın duyulması üzerine ilçeye hareket ederek olay hakkında görüşmelerde bulundu. Yapılan görüşmeler sonucunda ikinci gününde Kaymakamlık ve İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü ile görüşmelerde bulunulacağı ve Kaymakamlığın olayı geçiştirmek istediği, olayın büyütülmemesi yönünde tavrı olduğu belirtildi. Olayın açığa çıkarılması için duyarlılık gösterilmesi gerektiği ifade edilerek görüşmeler sonrası basın açıklaması gerçekleştirileceği söylendi ve halka geniş katılım çağrısı yapıldı. 10 Haziran'da yapılan görüşmeler esnasında toplanan kitle Pertek'te bir yürüyüş gerçekleştirdi. Partizan'ın da katıldığı yürüyüşte yozlaşmaya karşı halk mücadeleye çağrıldı. Görüşmeler sonrasında KESK heyeti adına Eğitim-Sen Dersim Şube Başkanı **Mehmet Ali Arslan** bir açıklama yaptı.

Dersim il merkezinde aralarında Partizan'ın da bulunduğu çeşitli kurumlar bir yürüyüş gerçekleştirerek, her iki olayı da protesto edip yozlaşmaya karşı mücadeleye çağrısı yaptı. 10 Haziran günü saat 17'de Sanat Sokağı'nda toplanan kitle sloganlar atarak yer altı çarşısı üstüne doğru yürüyüşe geçti. Yer altı çarşısı üstünde Dersim Eğitim-Sen kadın kolları üyesi **Eylem Eslek**'in okuduğu basın açıklaması ile eylem sonlandırıldı.

(Dersim Partizan)

Para cinayeti "aydınlatır" da karartır da!

Bir çöp konteynirinde cesedi bulunan ve aylarca konuşulan Münevver Karabulut cinayetinde yeni gelişmeler yaşanıyor. "Zengin ve şımarık çocuk" rolünü oynayan Cem Garipoğlu ile Garipoğlu şirketlerinin sahibi baba ve amca işbirliği ile katledilen Karabulut cinayetinde, Garipoğulları'nın "villasında" inceleme yapan 6 polislin, evde bula bula 700 bin dolar bulduğu ve bunları kayıtlara geçirmede, bir de katille-re yardım olsun diye villanın güvenlik görevlileri ile güvenlik kayıtlarını sildiği ortaya çıktı.

İstanbul Küçükçekmece Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından sürdürülen soruşturmanın iddianamesinde yer alan bu bilgiler, cinayetin delillerinin karartılması için ne rüşvetlerin alınıp verildiği konusunu gündeme getirdi. Münevver cinayetiyle ilgili hiçbir "sorumluluk" duymadığını ifade eden dönemde emniyet müdürü **Celalettin Cerrah**'in başında bulunduğu emniyet "rüşvet" teşkilatının o süreçte de iş başında oldukları anlaşılıyor!

(H. Merkezi)

Hayrettin Bakış

Kuşkusuz kitlelerin “Kureyş”e sevgi ve güveni Proletarya Partisi’ne olan güveniydi. Partisinin uzun yıllardır yürüttüğü mücadelenin, verdiği emeklerin, onların içlerinden gelen yüzlerce şehidimizin verdiği güven ve üzerinde yarattığı etki sonucuydu.

Kitlelerin alçakgönüllü ve yaratıcı önderi

Hayrettin çok genç yaşlarda Proletarya Partisi’nin düşüncelerinden etkilendi ve kısa sürede örgütlü faaliyete girdi.

Bu faaliyet sürecinde düşmana esir düştü, hapisaneye konuldu. 2 yıla yakın esirlik koşulları yaşadı ve 1980 sonları veya ’81 başlarında çıktı. Hapishane yaşamını verimli değerlendirmeyi bildi. Okuyor, araştırıyor, yoldaşlarıyla tartışıp birçok

şey öğreniyor, kavırıyor, ideolojik ve siyasal olarak yetkinleşiyordu. Kendisini “dışarı”daki sınıf mücadelesine hazırlıyordu. Büyük bir sevgi, azim, kararlılık, inat ve sabırsızlıkla kendisini geliştiriyordu. Hapishaneden çıkınca partisi ile bağ kurdu ve örgütlü faaliyete bıraktığı yerden devam etmekte tereddüt etmedi. O ana-baba, ailesini çok severdi ama parti-

sini, yoldaşlarını, dolayısıyla ideolojisini, davasını, dava uğruna partili mücadeleyi daha çok severdi. Bir devrimci, bir komünist için proletarya ideolojisi, partisi ve kavgasının aileden daha önem taşıdığına bilincindeydi. Ana-baba, kardeşleri birer bireydiler, toplumun parçalarıydılar. **Onların tek başına kurtarılması mümkün değildi. Ama toplumun kurtuluşu, onun ailesinin de kurtuluşu demektir.**

Soluğu dağlarda aldı!

Hayrettin yoldaş hapisaneden çıkışıyla birlikte kırsal alanda görevlendirilmişti ve Dersim’e getirilmiş, gerillaya katılmıştı.

Gerilla alanında daha önce deneyimi varmış gibi hiç zorluk çekmeden hemen adapte olmuştu. İlk bir mıntıka Parti organında görevlendirilmiş, II. Konferanstan sonra DABK’a getirilmişti. Aynı zamanda Bölge Askeri Komitesi’nde ve bir gerilla müfrezesinin başındaydı. Cuntanın gelişinden aylar sonra yapılan II. Konferans’ta gerilla savaşı yürütme kararı alınmıştı. Buna uygun görevlendirmeler yapılmıştı. 1981 yaz sonlarından itibaren Proletarya Partisinin birçok bölge ve alanında yönetici organlarda alınan kayıplar sonrası önemli eksiklikler gündeme geldi. Dersim’de büyük ve yoğun operasyonlara rağmen, kırsal alan oluşu ve kitle desteğinden dolayı bu denli kayıp alınmıyordu. Şehirlerde ise düşmanın çok yönlü saldırıları sonucu önemli kayıplar alınmıştı. Bu ağır kayıp döneminde önderlik bir güçlendirme toplantısı kararı aldı. Alanda Hayrettin’in katıldığı güçlenme toplantısında yoldaşlar onu da seçmişlerdi. Hayli ağır ve önemli bir yü-

kün altına girmişti.

Alçakgönüllü bir yoldaştı!

Oldukça alçakgönüllü bir yoldaştı. Kibirliğin, kendini beğenmişliğin zerresi yoktu. Konumu kötüye kullananlardan, kariyer düşkünü olanlardan nefret ederdi. Araştırmadığı, incelemeyi, bilmediği konulara karışmazdı ve “bilgi sahibi olmadan konuşmak saçma sapan konuşmaktır ve ciddi hatalara götürür” derdi. Kitlelerle diyalogo çok iyiydi. Yaşlılarla, kadınlarla, gençlerle ve çocuklarla oldukça rahat diyalog kurar, yaşlıyla yaşlı, çocukla çocuk olurdu ve onları konuşturup öne çıkan sorunları üzerine ajitasyon/propaganda yapmayı bilir, onları sıklıkla saatlerce dinlemelerini sağlardı. Oldukça sabırla onları dinler, konuşurken de ara sıra soru sorar, onların dikkatini yoğunlaştırır ve neşeyle dinlemelerini sağlardı. Konuştuğu insanlar çoğu kez dinlemeye kendilerini öyle bir kaptırırlardı ki kendi işlerini kaçıırırlardı.

Küçük köylü kurnazlığını yutmazdı.

Kim neyi, niye, hangi amaçla getiriyor veya hangi zemine çekecek hemen başında tahmin eder, hemen altında yatan hesapları ortaya döker, böyle olmaz deyip ikna ederdi.

Dersim halkının “Kureyş”i

Herhangi bir sorunu araştırırken de oldukça uyanıktı. Kitleler bu uyanıklık karşısında genellikle şaşırırlardı ve nereden biliyorsun derlerdi. Şakayla “Kureyş”tir (müslümanlarda Hz. Muhammed bağlantılı olan bir aşiret soyundan geldiği iddia edilen ve bir kolu Tunceli’de bulunan, “dede”- “ermiş” gözüyle bakılanlara söyleniyor “Kureyş”) de ondan denilmesi sonucu yoldaşın adı “Kureyş” olarak yerleşti. Yoldaşın diğer özelliklerinin ya-

rı sıra ağırbaşlılığı, olgunluğu, alçakgönüllülüğü, fedakârlığı, ciddiyeti, verdiği sözlerle bağlılığı, kitlelerle diyalogu, seviyeli esprileri, yoldaşlarına bağlılığı, onlar üzerinde yarattığı gözle görülür etki, oturaklı kişiliği vb. kitleleri derinden etkiliyordu. Faaliyet yürüttüğü Dersim ve civarında en çok tanınan, adeta efsaneleşen yoldaşlardan biridir Dersim’in “Kureyş”i. Kitleler ondan bahsedince derinden iç çekmeden edemezler ve gözlerinin dalmasını önleyemezler.

İhbarcıların korkulu rüyasıydı!

O dönemin sınırlı teçhizatına rağmen bir dizi saldırı ve savunma eylemine girmiş, başarıyla çıkmıştı.

İhbarcıların korkulu rüyasıydı. Gelen bilgilerin yanı sıra diyaloglardan istihbarat edinmesi, zayıf noktalar bulması olumlu yönleri idi. Tahlil, bağlantı, ilişki ve çelişkileri iyi yakalar, izlerini sürer, gözetim altında bulundurup, müthiş bir mantık gücüyle ele alır sonuca taşır. Birçok ihbarcıyı gözlem altında tutturmuş ve açıklarını biriktirip onları gafil avlayarak cezalandırmıştı. Kitleler “Kureyş”in sorgulamalarına sonsuz güvenirdi. **Kuşkusuz kitlelerin “Kureyş”e sevgi ve güveni Proletarya Partisi’ne olan güveniydi. Partisinin uzun yıllardır yürüttüğü mücadelenin, verdiği emeklerin, onların içlerinden gelen yüzlerce şehidimizin verdiği güven ve üzerinde yarattığı etki sonucuydu.**

Her yoldaş Hayrettin ve diğer şehitlerimizi bugün daha çok örnek almalı ve onlara layık olmalıdır.

(Bir yoldaşı)

Kavgada ölümsüzleşenler

Bargini şehitleri

Hayrettin Bakış komutasındaki gerilla birliği 29 Haziran 1985 tarihinde Hozat’ın Bargini köyüne yakın bir mezrada konakladığı bir sırada bir işbirlikçinin ihbarı sonucu TC askerleriyle gerillalar arasında yaşanan çatışmada Hayrettin Bakış, Nihat Topuzoğlu ve Metin Eker şehit düştü.

Nihat Topuzoğlu;

1961 yılında Dersim Ovacık Topuzlu köyünde dünyaya geldi. Yurtdışından kısa sürede ülkeye dönen Topuzoğlu özlemini çektiği dağlarda şehit düştü.

Metin Eker;

1962’de Dersim Hozat Ergen (Geçimli) köyünde dünyaya gelen Metin Eker, Cenk ve Gözlük

kod adlarını kullandı. Genç yaşlarda tanıştı Partizanlarla.

Aziz Erkoç;

Aziz Erkoç (İzzet) Dersim-Hozat Tağar köyünde doğdu. 1980 öncesinde mücadeleye katıldı. 29 Haziran 1985’te Dersim Ovacık Eğrikavak köyünde TC güçleriyle gerillalar arasında çıkan çatışmada şehit düştü.

Cevher Yaşar;

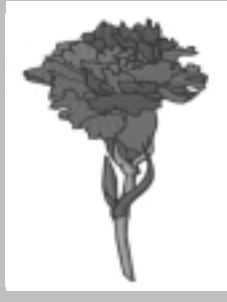
Dersim Mazgirt’e bağlı Pulan köyünde doğdu. 8 Temmuz 1985’te Dersim Mazgirt

Germisi’de işkencede katledildi.

Efendi Diril;

1956 yılında Dersim’in Ovacık ilçesi Hülüküşağı’nda dünyaya gelen Diril henüz çocuk yaşta tanıştı faşizmin zulmüyle. 1976 yılında Partizan saflarında mücadeleye başladı. Birçok eylemde aktif olarak yer aldı. Yiğit, militan, fedakâr mücadelesiyle kısa zamanda düşmanın korkulu rüyası haline geldi. İstanbul Kanarya Çakar Sokağında vücuduna 20 mermi sıkılarak katledilmiş vaziyette bulundu. Ölüm haberi kısa sü-

rede yayıldı. Cenaze köye varmadan Ovacık merkezde görkemli bir tören düzenlendi. 2000’i aşkın kitlenin hep bir ağızdan attığı “Efendiler ölmez”, “Kahrolsun komprador patron ağa devleti” sloganlarıyla haykırışları dilden dile yayılıyordu. Sokaklarda bir tane polis veya jandarmaya rastlamak mümkün değildi. Efendi Diril’in cenazesi çevre köyle-

rin de katılımı ile köye ulaştı. Burada da sabaha kadar süren törende yoldaşları silahlar eşliğinde saygı durumunda bulundular.

Pusula

Yapıcı eleştiri ve özeleştiri, yetkin militanlıkla mümkündür

Gerçek bir kavrayışla, ortaya güçlü bir eleştiri ve özeleştiri silahı çıkarılmaz. Bilakis bu silahın kullanımı bireylerin kavrayış düzeyinden bağımsız değildir. Burada özenle kavrayıştan söz ediyoruz. Çünkü kavramak uygulamaktır. Yoksa başkalarını eleştirmede ya da genel olarak eleştiri ve özeleştiriye dair tonlarca laf edip ama en ufak eleştiriye dahi tahammül göstermeyen, özeleştiri vermekten korkan küçük-burjuva yaklaşımlarla proleter yaklaşımlar arasındaki ayrımı ortaya çıkarmak zorlaşır.

Proleter bir tutum yalnız başına eleştirel bir yaklaşıma sahip olmayı yeterli görmez. **Proleter tutum, eleştiri ve özeleştiri sorununu itkesel bir yaklaşımla iç içe ele alır.** Eleştirmeyi ne kadar bir hak olarak görürse, özeleştirel yaklaşımı da bir görev olarak algılar. Haklar ve görevler ne kadar doğru bir tarzda kullanılıp yerine getirilirse proletarya davasına da o kadar hizmet edilmiş olunur. Proleter şekillenişten uzak, küçük burjuva kaynaktan beslenenler ise, başkalarını yüksek perdeden eleştirmeye, beceriksiz ve yeteneksiz olarak görmeye bayılırlar. Ama sıra özeleştiriye gelince, kalem-

leri sarhoş, dilleri lal olur. Bu düşüncü tarzıyla yapılan özeleştirelin tamamına yakını da eleştirileri savuşturma mantığından öteye gitmez.

Eleştiri silahını kullanırken, iki noktayı çok önemsemek gerekir. **Birincisi**, en sert eleştirilerimiz dahi yapıcı bir niteliğe sahip olmalıdır. Eleştirinin esas hedefinin hataları düzeltme, yetersizlikleri giderme anlayışı üzerinde yükseldiğini, eleştirdiğimiz komite veya bireylere hissettirmeliyiz. İşte eleştiriye hedef olan kesimlerde bu duyguyu uyanırmak; söylenen her şeyi can kulağıyla dinleme, önyargısız olarak sorgulama fırsatını yaratır. Ve eleştiriler böylece hedefine ulaşmış olur. Dolayısıyla **en etkili eleştiri, gerçeklere dayanan, kişisel değil, genel çıkarlarını gözetken bir kaygıyla yapılan eleştiridir. İkincisi**, birinciye paralel olarak yapılan her eleştiri toptancı değil, ayrırtıcı olmalıdır. Yani bireylerin veya komitelerin olumlu icraatlarının hakkı teslim edilmelidir. Olumlu noktalarda derinleşmek veya o noktaları çoğaltmak için yüreklenirici, teşvik edici yaklaşımlar ortaya konulmalıdır. **Yanlışların doğruları da gö-**

türdüğü bir eleştiri yöntemi bilimsel olmadığı gibi geliştirici de değildir.

Yukardaki tüm değerlendirmelerimizden ortaya çıkarmamız gereken ana sonuç; eleştiri ve özeleştiri silahının doğru kullanılmasının sınıf mücadelesi içindeki durumumuzdan, MLM kavrayış düzeyimizden bağımsız olmadığıdır.

Yeni kadro ve militanların açığa çıkarılmasında, görevlendirilmesinde izlenen yanlış pratiklerin temelinde de esasta **kavrayış yetersizlikleri yatar.** Çünkü kavrayış yetersizliği geri duruşları tetikler. Peki bu durum pratiğe nasıl yansır? Tabii ki eleştirene karşı tepkisel bir tutum geliştirmek, dolayısıyla görevlendirmede bireyin genel duruşunu, mücadeleye ne düzeyde katkı sunduğundan çok kendisine karşı almış olduğu tutum önemli bir sorun haline gelir. **Bunun adı sorunları kişiselleştirmedir. Sorunların kişiselleştirildiği yerde devrimci adalet duygusu zedelenir.** Bireylere dair inceleme araştırma yapmadan pekala belli sonuçlara ulaşılabilir. Oysa doğru tutum, tüm yaklaşımlarımıza ilkelerimizin yön vermesidir. Eğer proleter devrimci adaletle, ahlakıyla soruna yaklaşırsak orada önyargı olmaz. Orada bireyin bize karşı izlemiş olduğu tutum değerlendirmelerimizde pek bir anlam ifade etmez. Yani yaklaşımlarımıza bireysel küçük burjuva kaygılarımız ve öfke-

miz değil, proleter düşüncü tarzımız yön verir. Bu da ortaya genelin çıkarlarına hizmet eden eğitici sonuçların çıkmasına yol açar.

Sorunları kişiselleştirmeme, eleştiride yapıcılık, militanların olumlu çabalarını sahiplenme-destekleme yalnız karşılıklı bir özgüvenin doğmasına yol açmaz. **Aynı zamanda yeni genç militanların kendilerine olan güvenini daha da artırır.** Tabii ki yaklaşımlarda ilkeli olduğu kadar sabırlı ve esnek bir tutum da göstermek gerekir. Şunu unutmamak gerekir ki, kıvılcımın çakıldığı her yerde büyük yangınlar çıkarma olanağı var demektir. Eğer değişim ve dönüşümün sürekliliğine inanıyorsak, gelişim dinamiklerini taşıyan her bireyin doğru ve sabırlı bir tarzda müdahale edildiği takdirde değişebileceği gerçeğine de inanmalıyız.

Burada güven duymak ve bu güveni karşındakine hissettirmek kilit bir sorundur. Güvenin olduğu yerde görevlere karşı duyulan hassasiyet, beklentilere yanıt olmak sorumlulukları daha üst düzeyde olur. Eğer ortada bir güvensizlik varsa, her şey tam tersi bir seyir izler. Şöyle ki; güvensizliğin olduğu bir ortamda eleştiri-özeleştiri silahı adına layık bir tarzda işlemez. Bireysel yaklaşımlar, bireysel kaygılar birçok sorunun genelin çıkarına uygun olarak çözümünü engeller. Devrimci fedakarlık, özveri sakatlanır. Bu ve benzeri olumsuzlukları da-

ha da çoğaltmak mümkündür.

Sınıf mücadelesinde yaşanan pratik başarısızlıklar, niteliksel zayıflıklar tüm bu olumsuzlukların gelişimini tetikler. Olumsuz pratiğin yarattığı bu tahribatlar ancak olumlu pratiklerle aşılabılır-tamir edilebilir. **Dolayısıyla eksiklerimizi-yetersizliklerimizi gidermenin biricik alanı sınıf mücadelesidir.** Militan bir çizgi, sömürü ve zulüm düzenine karşı baş eğmez bir tutum, ideolojik, siyasal, örgütsel anlamda gelişmenin motoru, durağanlığın-çürümüşlüğün panzehiridir.

Yine iç işleyişte mutlaka öğretmen-öğrenci ilişkisinden kaçınılarak tüm görevlere parti bilinci sorumluluğuyla yaklaşılmalıdır. **Çünkü üretici yaratıcı ve parti içinde eğitici-yol gösterici bir çizgi izleme pratiği doğal bir otorite haline gelmenin yolunu da açar.** Ama her şeyi öğretmen kültürüyle, disiplin zirihıyla idare edeceğine düşünen kadrolar önce çevresini sonra kendilerini bitirirler. İşler iyi gitmeyince de kendi yaklaşım tarzını sorgulama-değiştirme yerine günah keçisi arama yoluna düşülür. Yüksek bir perdeden işe yaramayan insanların haritası çıkarılmaya başlanır. Oysa burada ters olan, işe yaramayan küçük burjuva düşüncü tarzının itici, aşağılayıcı yöntemidir.

NEPAL'DE ANLAŞMA VE MÜCADELE

Nepal'de devrim ile statükocu karşı-devrimci güçler arasındaki siyasi mücadele tüm keskinliği ile devam etmekte. 10 yıl süren Halk Savaşının ve halk hareketinin sonucunda monarşinin yıkılmasının ve federal demokratik cumhuriyetin kurulmasının ardından yeni cumhuriyetin anayasasını hazırlama ve barış sürecini tamamlama misyonu ile oluşturulan Kurucu Meclis'te en büyük parti olan Birleşik Nepal Komünist Partisi (Maoist) süreci devrime doğru götürmek için çalışmalarını yoğunlaştırmaktadır. Gerici, statükocu partiler Hindistan ve ABD emperyalizminden gelen desteğe dayanırken Maoistler ise kitle hareketliliği yaratarak **halk desteği** ile süreci zorluyorlar.

Kurucu Meclis'in görevini tamamlaması için belirlenen sürenin **28 Mayıs**'ta dolmasına

karşın hükümetteki gerici partilerin yoğun çabası ile anayasası hazırlanmamış, bu sebeple Nepalli Maoistler tarafından Mayıs başında hükümete süre verilmişti. Buna göre başbakan 28 Mayıs'a kadar istifa edecek, Meclis'in süresi uzatılacak ve BNKP (Maoist) önderliğinde oluşturulacak ulusal birlik hükümeti ile anayasa tamamlanacak, yeni bir düzen kurulacaktır. Hükümetin bu teklifi reddetmesi üzerine Maoistler Mayıs ayı boyunca büyük kitle eylemleri ve genel grevler düzenledi. Bu eylemler 28 Mayıs tarihine kadar giderek yoğunlaşıp kiteselleşecek ve eğer hükümet geri adım atmazsa Maoistler kendi hazırladıkları Halk Anayasası'nı 28 Haziran günü ilan edeceklerdir.

Maoist önderlerden Gajurel, 28 Mayıs öncesinde verdiği röportajda üç seçeneğin

olduğunu öne sürmüştür. İlkinde başbakan istifa edecek, Meclisin süresi uzatılacak ve yeni hükümeti Maoistler kuracaktır. İkincisinde hükümet geçici anayasaya dayanarak acil durum ilan edip süreyi 6 ay uzatacaktır. Eğer bu şık hayata geçerse Maoistler buna karşı çıkacak ve mücadeleyi yükseltecek. Bu durumda yabancı müdahale, kontrol edilemeyen bir iç kaos veya ciddi bir ekonomik krizin yaşanmasını Maoistler beklemektedir. Üçüncü şık ise başkanlık rejiminin anayasaya aykırı şekilde ilan edilmesidir. Bu en kötü seçenektir ve Maoistler bunu askeri darbe ile eş görece ve mücadele buna göre sertleşecektir.

Ancak BNKP (Maoist)'in önderliğinde kitle eylemlerinin ve grevlerinin beklendiği gibi başarıyla ve disiplin içinde gerçekleşmesi üzerine halk karşısında meşruiyeti iyice azalan hükümet partileri son gün olan 28 Mayıs'ta geri adım atarak Maoistlerle bir anlaşma imzalamıştır. Bağlayıcılığı olmasa da centilmenlik anlaşması olarak adlandırılan bu anlaşmada 3 madde bulunmaktadır. **Buna göre başbakan 5 gün içinde istifa edecek, ikincisi Kurucu Meclis'in çalışma süresi uzatılacak, üçüncüsü ile barış sürecini tamamlamak için yerine getirilmeyen sözler hayata uygulanacaktır.**

Ancak yaklaşık 1 ay geçmesine karşın anlaşma maddelerini hükümetteki NK ve NKP-BML ile muhalefetteki Maoistlerin farklı yorumlamaları sebebiyle üç maddeden yalnızca Meclisin süresinin uzatılması kararına hayat verilmiştir. Başbakan anlaşmanın ardından istifa etmesi için gereken 5 günlük sürenin dolmasına doğru en kısa zamanda istifa edeceğini ancak istifa için öncelikle Maoistlerin sözlerini tutmasını şart koşmuştur. Buna göre Maoistlerden **Halk Kurtuluş Ordusu**'nun devlet ordusu ile bütünleşmesi için bir yol haritası çıkarması, **Genç Komünistler Birliği**'nin lağvedilmesi ve el konulan toprakların sahiplerine geri iade edilmesi istenmektedir. Maoistler ise bu dayatmaları reddetmekte ve öncelikle sürecin açılması için meşruiyeti kaybolan başbakanın istifa etmesini ve yeni hükümetin meşru zeminde oluşmasını ve anlaşma maddelerini yeni hükümetin hayata uygulamasını öne sürmektedir.

Gerici, statükocu güçler yarı-sömürge yarı-feodal sosyo-ekonomik yapıyı ve gerici

devleti korumak için benzeri taktiklere sıkça başvurmaktadır. Daha öncesinde de benzeri konularda olduğu gibi Maoistlerin önderliğinde kitlelerin eylem ve grevlerinin belirli somut talepler doğrultusunda yoğunlaştığı ve hükümeti sarstığı dönemlerde son anda anlaşmayı kabul etmeleri kitlelerin beklentiye girmesine ve eylemlerin sönmülmesine sebep olmaktadır. Anlaşmanın ardından ise gerici güçler sözlerini tutmamak için çeşitli bahaneler ve oyalama taktikleri izleyerek sürecin sapması için çaba harcamaktalar. Maoistlerin yeniden kitleleri bilinçlendirip yeni taleplerle harekete geçmesi de bir süre almaktadır.

Hükümetteki partilerin bu tutumlarında Hindistan'ın payı oldukça fazladır. BNKP (Maoist) Başkanı Prachanda da Hindistan'ı ülkenin iç işlerine karışmaması doğrultusunda uyarmıştır. Bu dönemde ABD'nin sözcülerinin de Hint hükümetinden Nepal'in iç siyasetine daha fazla "yardımcı" olma talebinde bulunması da bu nedenle şaşırıcı değildir. Hindistan politik, ekonomik, kültürel ve dini yönlerden süreci aktif şekilde sabote etmeye çalışmaktadır.

Hakim sınıfların medyası ise Maoistlerin kendi içinde görüş ayrılıkları ve liderlik çatışması olduğu izlenimini oluşturmak için haberler yayınlamaktadır. **Maoistler resmi olarak yeni ulusal birlik hükümetinin Prachanda yoldaşın başkanlığında olması gerektiğini ilan etmiştir.** Ancak SB toplantılarında Prachanda ve çeşitli önderlerin gerekirse muhalefette kalma seçeneğini de ön plana çı-

kardıklarını ancak Baburam Bhattarai ve bazı önderlerin ise Prachanda dışında bir Maoist önderin başkanlığında bir hükümeti teklif etmeyi savunduğu iddia edilmektedir. Bhattarai yoldaş bu iddiaları reddetmesine karşın medyada bu yönlü iddialar dillendirilmeye devam etmektedir.

Maoistler kitleleri bilinçlendirmek için çalışmalarını da sürdürmektedir. 28 Mayıs'taki anlaşmaya karşın Maoistler 29 Mayıs'ta Kathmandu'da büyük bir miting düzenleyerek savundukları **"Federal Halk Cumhuriyeti Anayasası Taslağını"** ilan etmişlerdir.

17 Haziran'da açıklama yapan Başkan Prachanda ise partisinin nihai mücadeleye hazırlandığını ve bu mücadelenin zaferiyle beraber yeni anaysanın ve barışın hayat bulacağını ifade etmektedir.

Hindistan Komünist Partisi (Maoist) Merkez Komitesi adına Azad yoldaş, 1 Haziran tarihinde yaptığı açıklamada Hint medyasında kendine yönelik yapılan iftiralara cevap verdi.

HİNDİSTANLI MAOİSTLER TRENE YÖNELİK SABOTAJI ÜSTLENMEDİLER

Hindistan Komünist Partisi (Maoist) Merkez Komitesi adına **Azad yoldaş**, 1 Haziran tarihinde yaptığı açıklamada Hint medyasında kendine yönelik yapılan iftiralara cevap verdi.

Batı Bengal'de Jhargram şehrinin yakınından geçmekte olan Jnaneswari Ekspres treninin geçişi esnasında rayların sabotaja uğraması sonucunda trenin devrilmesi ve 150 masum yolcunun ölmesi ve 200'den fazla yolcunun yaralanması üzerine Batı Bengal Hükümeti, ordu ve polis ile medya tek ses halinde sabotajın Maoistler tarafından düzenlendiğini, bu bölgenin Maoistlerin güçlü olduğu bir bölge olduğunu ve Maoistlerin masum insanların kanına girdiği üzerine propagandaya başlamıştır. HKP (Maoist) böylesi bir saldırı gerçekleştirmediğini, 40 yıllık tarihlerinde sivilleri hedef almadıklarını,

binlerce üye, kadro ve savaşçıları yitirmelerine karşın yaptıkları hatalar üzerine de özeleştiri verdiklerini vurgulamakta ve henüz bağımsız bir ekip tarafından araştırma sonuçlanmadığı halde Maoistlerin hedef gösterilmesi sebebiyle medyayı teşhir etmektedir.

Batı Bengal'de 100 bini aşkın askerle **Yeşil Av Operasyonunu** başlatan Hint devleti Maoistlerin önderliğinde kurtarılan halk iktidarlarına karşı büyük bir taarruza geçmiştir. Buna karşın başarı elde edemeyen Hint ordusu büyük kayıplarla da karşılaşmıştır. Özellikle 6 Nisan'da Maoist gerillalar tarafından özel eğitimli komandalara yönelik Dantewada'da gerçekleştirilen saldırının gerilla savaşında yeni bir dönem açtığı Maoistlerce ifade edilmektedir. Yeni bir dönemi simgelemesi ve verdiği mesaj açısından **Kızıl**

Mektup adı verilen saldırıda 75 komando öldürülmüş, onlarca ağır silaha el konulmuştu. Psikolojik üstünlüğü Maoistlerin ele geçirmesi üzerine dünya gericiliğinin klasik yöntemlerine başvuran Hint ordusu köy yakmalar, tutuklamalar, yargısız infazlar ve tecavüzlerin üstüne böylesi masumlara yönelik saldırılar gerçekleştirerek sorumluluğu Maoistlere atmaya da başlamıştır. Medyanın Maoistlerin açıklamasını yok sayarak saldırıyı Maoistlerin yaptığını propagandasını yapması ise milyonlarca emekçinin sempatisini kazanan devrim mücadelesini karalamaya çalışmak anlamına gelmektedir.

Hintli Maoistler halktan hiçbir gerçeği saklamadıklarını belirtmekte ve tüm ilerici, demokrat, devrimci güçlere bu anti-propagandaya karşı devrimi ve halk savaşını savunma çağrısında bulunmaktadır.

ILPS Gazze'ye insani yardım taşıyan Özgürlük Filosuna yönelik İsrail'in barbarca saldırıyı mahkum etmektedir

Özgürlük Filosu'nun örgütleyicileri insani hedeflerinin yanı sıra İsrail tarafından 4 yıldır Gazze'ye dayatılan ekonomik ablukaya karşı çıkışlarını da göstermek istemişlerdir. Abluka Gazze'deki 1.5 milyon Filistinlinin çok kötü şartlarda, BM ajanslarının belirttiği üzere insanlık krizi içinde yaşamasına neden olmaktadır.

Prof. Jose Maria Sison
1 Haziran 2010

Gazze'ye 10 bin ton insani yardım taşıyan 6 gemide 700'den fazla silahsız insanın oluşturduğu Özgürlük Filosu'na yönelik İsrail barbarca saldırısını Halkların Uluslararası Mücadele Ligi olarak en sert şekilde mahkum ediyoruz. Raporlara göre en az 19 insan öldürülmüş ve yaralanmıştır. Gemideki yolcular arasında parlamenteler, sendikacılar, gazeteciler, akademisyenler, din adamları, sosyal aktivistler, yaşlılar, kadınlar, çocuklar da vardır. Özgürlük Filosu uzun süredir İsrail silahlı güçlerinin ABD ve Mısır'ın desteği ile kuşattığı Gazze'ye çok ihtiyaç duyulan ilaç, gıda ve inşaat malzemeleri taşıyamıyordu. Özgürlük Filosu **Özgür Gazze Hareketi**'yle beraber

aralarında Türk İHH, Malezya Küresel Barış Örgütü, Gazze Kuşatmasına Karşı Avrupa Kampanyası ve İsveç ve Yunan gemilerinin aralarında olduğu çeşitli insan hakları örgütlerine örgütlenmiştir.

Özgürlük Filosu'nun örgütleyicileri insani hedeflerinin yanı sıra İsrail tarafından 4 yıldır Gazze'ye dayatılan ekonomik abluka-ya karşı çıkışlarını da göstermek istemişlerdir. Abluka Gazze'deki 1.5 milyon Filistinlinin çok kötü şartlarda, BM ajanslarının belirttiği üzere insanlık krizi içinde yaşamasına neden olmaktadır.

Özgür Gazze Hareketi-

ne göre İsrail gaz akışını sınırlayarak Gazze'nin büyük kısmını karanlığa mahkum bırakmaktadır. İsrail otoriteleri yalnızca halkın tümden açlığa bırakmayacak derecede malzemenin geçişine izin vermektedir. Filistinlilerin ablukaya alınmasında İsrail-ABD ile işbirliği

yapan Mısır hükümeti yeraltında çelikten bir duvar örerek Gazze halkının insani ihtiyaçlarını tünellerden karşılamasına engel olmaktadır.

ABD ve diğer batılı emperyalist devletler haydut Siyonist devlete verdikleri sınırsız destek nedeniyle suçludurlar. Birleşmiş Milletler İsrail'in sürekli tekrarlanan savaş suçlarını ve insanlığa karşı suçlarını engellemekte isteksizliğini göstermeyi sürdürmektedir. Emperyalistler veto güçlerine dayanarak İsrail'in suçlarını mahkum eden ve yaptırım çağrısı yapan kararları engellemektedir. İsrail'e yönelik si-

nirsız emperyalist destek Siyonist devletin suçlarını dokunulmazca sürdürmesini teşvik etmektedir.

Avrupa Birliği ise inandırıcı olmayan bir açıklama yaparak olay hakkında araştırma yapılması çağrısında bulunmuştur. Bu çeşit araştırmalar anlamsızdır ve yalnızca İsrail'in elini yıkamayla sonuçlanmaktadır.

İsrail'in savaş suçlarına son vermenin tek yolu Filistin halkını boyunduruk altına alan İsrail işgalini devrim ile yok etmektir. Filistin halkı ulusal kurtuluş, demokrasi, barış ve daha iyi bir yaşam için verdiği haklı mücadelesinde dünya halklarının desteğini hak etmektedir. Bizler, Halkların Uluslararası Mücadele Ligi olarak tüm üye örgütlerimize ve diğer güçlere Filistin halkına destek sunmaya çağırıyoruz.

En büyük sanayi felaketinde 2 yıllık hapis cezası

Meksika Körfezi'nde **British Petroleum** (BP)'nin neden olduğu çevre katliamı ve bu katliamın etkilerinin yüzlerce yıl süreceği tartışılırken, 26 yıl sonra, Hindistan'ın **Bhopal** kentindeki felaketi hatırladık.

Hindistan'ın tüm bölgeleri gibi yoksulluğun kol gezdiği Bhopal'ın bu yoksul kaderi 26 yıl önce bir kez daha kalın çizgilerle çizilmiş ve hala etkileri süren bir felakete sahne olmuştu.

Dünya tarihinin **en büyük sanayi felaketi** olarak değerlendirilen katliama neden olan ise Amerikalı böcek ilacı şirketi **Union Carbide** fabrikasında meydana gelen gaz sızması olayı idi. ABD'de böyle bir fabrika kurmanın kanunen yasakken, Hindistan devleti topraklarını bu fabrikaya fütursuzca açmıştı.

1984 yılında yaşanan felakette çevre örgütle-

rine göre 15 ila 18 bin insan öldü, on binlercesi sakatlandı ve yıllardır binlerce çocuk da bu felaketin etkisiyle sakat doğdu. Sakat doğumlar, felaketin üzerinden 26 yıl geçmiş olmasına karşın devam ediyor.

Toprağa karışan ve hala normalin çok üzerinde olan toksit maddenin ne olduğu dahi bilinmiyor. Zira şirket, "**ticari sır**" olduğu gerekçesiyle maddenin ne olduğunu açıklamayı reddetti/reddediyor. Bölge, felaket sonrası doğal afet bölgesi olarak ilan edilmişti.

1989 yılında, Union Carbide, Hindistan hükümetine ve zarar gören halka 470 milyon dolar tazminat ödemmişti. Ancak bu paranın büyük bölümünden elbette mağdur olan halk yararlanamadı.

Şimdi üzerinden 26 yıl geçmişken, sorumlular hakkında açılan dava sonucunda "**ihmal yoluyla ölüme sebebiyet vermek**"ten 8 kişi "mahkum" oldu. "Suç teşkil eden öldürme" ile yargılananlar böylece iki yıllık hapisle sözde cezalandırılmış oldular. Bu Çernobil'i bile geride bırakan felaket davasında ilk "mahkumiyet" oldu. "Gecikmiş adalet, adalet değildir" sözünü kanıtlayanın ötesinde verilen 2 yıllık mahkumiyet kararı ise sorumlular için ödüller olarak da değerlendiriliyor. Ayrıca hala hayatta olan 7 sorumlu karara itiraz etti.

Taşeronlaşma her yerde can alıyor!

Dünyanın beşinci kömür ihrac eden ülkesi olan Kolombiya'da da tıpkı ülkemizde olduğu gibi, son yıllarda artan **taşeronlaşma**, maden ocaklarını işçilerin mezarı haline getiriyor. **16 Haziran** günü yasal işletme hakkına sahip olan **San Fernando** madeninde meydana gelen grizu patlamasında 18 kişi ölümlenirken, 150 metre derinlikteki madende hala 50'den fazla işçi bulunuyor. Ve her geçen gün bu işçilerin de yaşamında umut kesiliyor. Maden ocağının önünde gözyaşlarıyla bekleyen ailelerin görüntüsü de bizlere hiç yabancı değil kuşkusuz.

Kolombiya devlet maden kurumu başkanı **Mario Ballesteros**, patlamanın meydana geldiği madenin yıllık emniyet denetiminden geçen ay geçtiğini söyledi. Madencilik Bakanı **Hernan Martinez** ise, madende gaz tespit cihazı ve metan boşaltma borusu gibi temel gereçlerin bile bulunmadığını belirterek, soruşturma tamamlanincaya kadar madenin kapalı kalacağını açıkladı.

İspanya'da grev

Avrupa'yı saran kriz ve grev dalgasının bir adresi de İspanya. İspanya'da hükümetin "ekonomik krizle mücadele" adı altında memurların maaşlarından yüzde 5'lik kesinti yapılması üzerine bir günlük grev yapıldı. Kesinti büyük bir tepki yaratırken, greve yönetim, eğitim ve sağlık hizmetlerinde çalışan memurların katıldığı öğrenildi. Sendikalar kesinti kararından geri adım atılmaması durumunda genel greve gitmeyi planlıyor. İspanya'da işsizlik oranı rekor düzeyde (yüzde 20) seyrederken ülkenin yönetimi ayrıca Avrupa Birliği, IMF ve ABD'nin "ekonomik krize karşı tedbir alması" yönünde baskısına maruz kalıyor.

Belçika'da işçi yürüyüşü

Ekonomik krizin vurduğu bir başka ülke de Belçika... Mevcut işçi yasağını protesto eden işçiler, daha iyi şartlarda çalışmak, maaşlarının yükselmesi talepleriyle ülkenin bütün bölgelerinden Brüksel'e yürüdü. Sosyal ve kültürel sektörlerde çalışan 12 bin işçi, ayrıca daha fazla personele ihtiyaç olduğunu ifade ettiler. Yürüyüşü organize eden sendikalar Şubat ayında daha fazla maaş ve personel, işçi haklarını koruma ve ciddiye alınma konusundaki isteklerini hükümete sunmuş, ancak hükümet bu konuda bir adım atmamıştı. Yapılan araştırmalar, ötümüzdeki yıllarda Belçika'da 10 binlerce yeni işçiye ihtiyaç duyulacağını gösteriyor.

Kongo'da Sessizlerin Sesi'ni susturdular

İnsan hakları örgütleri ve Birleşmiş Milletler, Kongo'da önde gelen hak savunucularından, **Sessizlerin Sesi** adlı örgütün başkanı **Floribert Chebeya Bahizire**'nin öldürülmesine tepki göstererek acilen bağımsız ve kapsamlı bir soruşturma başlatılmasını istedi. Bahizire polis merkezine çağırıldıktan bir gün sonra (3 Haziran) başkent Kinshasa'nın dışında ölü olarak bulunmuş; bunun üzerine Uluslararası Af Örgütü, İnsan Hakları İzleme Örgütü ve BM bağımsız ve kapsamlı soruşturma istemişti. Bahizire'nin şoförü **Banzana** ise hala kayıp.

Bahizire, polis merkezine gittikten sonra ailesine, merkezden çıkarak üniversiteye uğradıktan sonra eve döneceğini telefon mesajı olarak bildirmiş, ancak bu andan sonra kendisinden bir daha haber alınamamıştı.

Evrensel Bakış

BP, bu felaketin de üstesinden gelir(!)

22 Nisan'da emperyalist sermayenin petrol alanındaki devletlerinden İngiliz petrol şirketi **British Petroleum** şirketi tarafından işletilen **Meksika Körfezi**'ndeki petrol platformunda yaşanan patlamadan sonra, ham petrol çevreye yayılır ve tüm canlıları büyük bir felaketle karşı karşıya bırakırken, etrafa yayılan kokular sadece petrolden ileri gelmiyor.

Bu koku aynı zamanda çürüyen kapitalizmin, kendisiyle birlikte yarattığı kirliliğin kokusuydu. Zira bu felaket ne ilkti ne de son olacaktı. Ve bu felaket ve katliamdaki sorumluluğu kendilerinden uzak tutmanın bir yolunu bir şekilde nasılsa bulacaklar ve Meksika Körfezi'ndeki insanlar da dahil tüm canlılar bunun ceremesini çekerken birileri semereyi yüklenip gidecekti. Tıpkı 26 yıl önce Hindistan'ın yoksul kenti **Bhopal**'da olduğu gibi... Binlerce insanın yaşamına mal olan ve etkileri hala

süren bu felaket karşısında açılan davada ödüllü gibi "ceza" alan 7 kişi, gönül rahatlığıyla yaşamlarının son yıllarını geçirecek. Aslında ilk kez bir çevre felaketinde sorumlu bulunduğu için sevinebiliriz de belki ama sevincimizin kursaklarımızda kalmasına neden olan gerçekler apaçık orta yerde durunca gönüller el veremiyor. Zira o günkü adı **Union Carbide İndia** olan şirket zaten uzun yıllar önce kapanmış olduğu için, aslında ortada bir sorumlu falan bulunmuyor. Yani şirketin suçu bulunması ya da bulunmaması pratikte hiçbir anlam ifade etmiyor. Union Carbide İndia şirketinin yerini alan yeni şirket de kesinlikle sorumluluğu kabul etmiyor. Elbette!

Hindistan'dan Meksika Körfezi'ne dönecek olursak, felaketin sonuçlarına kısaca bakalım. 22 Nisan'dan bu yana geçen aylar boyunca yapılan hiçbir yöntem petrolün sızmasını ve yayılmasını önleyemedi. Yayılan ham petrol

Amerika kıyılarına kadar ulaşmış bulunuyor. Çevre kuruluşları aralarında yunuslar, deniz kaplumbağaları vb. bulunduğu ondan fazla hayvan türünün risk altında olduğunu açıklıyorlar. Yayılan petrolün derinlere kadar indiği, petrolün bu kadar derinlere indiği bir kazanın daha önce hiç yaşanmadığı ifade ediliyor. Olağanüstü hal ilan edilen Mississippi, Alabama, Louisiana ve Florida eyaletlerinin büyük tehdit altında olduğu söyleniyor. Felaketten en fazla etkilenen kesim ise hiç kuşku yok ki bölgedeki balıkçılar. Bölgenin avlanmaya kapatılması balıkçılar için tam bir felaket. Ayrıca ABD'nin petrol kuyularını geçici olarak kapatması nedeniyle de birçok kişi işsiz kalmış durumda.

Felaket bu noktada durmuyor. Zira petrol kirliliğini önlemek için kullanılan kimyevi maddelerin içerdiği hidrokarbon bileşikler de canlılara tehdit oluşturuyor. BP'nin katillliği bir de burada ortaya çıkıyor. Maliyetleri kısmak için kullanılan kimyasallar bitki ve hayvanlarda başka doğum oranındaki düşüşler olma üzere ölümcüllüğe kadar varan etkilere yol açıyor. İnsanlarda ise karaciğer ve böbrek iflasına neden oluyor.

Ve en kötüsü bu felaket burada kalmayacak! Körfez petrolden tamamen temizlense dahi yıllarca bu zehirin sonuçlarını yaşayacak bölgedeki tüm canlılar.

Kapitalizmin kâr, daha fazla kâr için yapmayacağı/göze almayaacağı hiçbir şeyin olmadığı herkesçe bilinen ve sıkça tekrarlanan bir gerçektir. İşte Meksika Körfezi'nde yaşanan felaket tam da bunun somut örneğidir. Fosil yakıtların kullanımının küresel ısınmadan iklim değişikliklerine dair yarattığı felaket yetmezmiş gibi güvenlik önlemlerinde yapılan kısıtlamalarla gittikçe büyüyen oranda kazaların yaşanması eklendiğinde kapitalist-emperyalist sistemin göze aldıklarını görmek daha bir kolaylaşıyor.

BP'nin Körfezin temizlenmesi için ödeyeceği tazminatın bu noktada hiç de önemi yok. Zarar gören görmüştür, bundan sonrası için yapacakları ödemeler çevrenin değil ancak kendi ellerini "temizlenmesi" için harcayacakları paralardan başka bir şey olmayacaktır. Zaten bu ödemelerin de devede kulak kalacağını söylemenin gereği var mıdır bilmiyoruz. Gerçekte yapılan araştırmalar (Yeni Ekonomi Vakfı adlı kurulu-

şun açıklamalarına göre) sadece BP ve Shell'in bir yıl içinde çevreye açtığı zararları 46.4 milyar dolar olarak tespit ediyor. Bu iki şirketin bir yıllık kârı ise 25 milyar dolar! Yani açtıkları zararın ancak yarısı kadar kâr elde ediyorlar. Neyski ki, kimse onları bu maliyeti ödemeye zorlamıyor! Yoksa bu şirketlerin varlık nedenleri ortadan kalkardı! Kâr, hatta daha fazla kâr yoksa sermayenin orda işi olmaz!

Petrol şirketlerinin daha fazla kâr için yöntemlerinde elbette sınırlı yok. Özellikle yarı-sömürge ülkelere dayatılan düzenlemeler, emperyalist sermayenin doludizgin hareket edebilmesi için yapılan anlaşmalar vs. ile tüm sorumluluklarından bir çırpıda kurtulmalarına olanak veriyor. Dikkat edilsin; Union Carbide İndia'nın adındaki Hindistan'a bakmayın; kendisi bir Amerikan şirkettir. Meksika Körfezi'ndeki kazanın müsebbibi BP bir İngiliz sermayeli şirkettir. Çernobil'deki kazanın yaşandığı Ukrayna, Rus Sosyal Emperyalizminin en zayıf bölgelerinden biridir vs. vs.

BP'ye bağlı Deepwater Horizon petrol platformunun sahibi olan Transocean adlı şirket de

Marshall Adaları'na kayıtlı bir şirkettir. Çünkü petrol platformları ile ilgili düzenleme yapamayan ülkeler ilk tercihler arasında yer alır. **Bu da kapitalizmin ticari kanunu! Orman** kanunundan pek farkı yok gibi... Büyük balık küçük balığı yutar! Küçük balık ses bile çıkartamaz! Çünkü tüm sesleri çok daha önce sömürgecilik ilişkileriyle kesilmiştir.

Çevre sorunlarının emperyalist-kapitalist sistem içinde sona ermesini beklemek, emperyalizmin kendi varlığına son vermesini istemekten pek de farklı değildir. Zira bu sorunları dikkate alması varlık koşulu olan "kâr yasası"na aykırıdır baştan. Ancak bu, meselelenin bu sistem içinde çözülmesini bekleyen ve bunun mücadelesini veren, hatta kimi zaman etkili eylemlerle emperyalist şirketlere geri adımlar da attıran "çevre örgütlerinin" inisiyatifine bırakmayı da gerektirmeyecek kadar önemli bir meseledir. **Tüm canlıların ve onların yaşam koşullarının ortadan kaldırılmaya son vermesi karşı bir cephe de bu noktadan açmak son derece önemlidir. Yoksa kurtarılabilecek bir dünya kalmayacak!**

İşsizliğe Efes Pilsen'den çözüm: "Kölem olur musun?"

Efes Pilsen One Love Festivali İletişim Komitesi, bu seneki festival programını açıkladı. Ağzının kenarından alkol köpüğü akarken bir türlü mana veremediğimiz vücut hareketleri eşliğinde sözümona eğlenen binlerce insana ev sahipliği yapan festival komitesi, yeterince zıvanadan çıkmadığını düşünmüş olacak ki bu sene programa daha önce hiç bilinmemiş/denenmemiş/akıl unucundan geçmemiş uygulamalar da eklemiş. Projenin adı; "**Hayati**". Bildiğimiz, hep kullandığımız anlamda; yaşamın idamesi için gerekli olan şey/durum/kişi vs.

Festival ışığında; esnek çalışma saatleriyle para kazanmaya çalışarak öğrenimini devam ettirmeye çalışan üniversite öğrencilerine ya da mezun olup da diplomalı işsizler kervanına çoktan katılmış işsiz gençlerden oluşan işçilere verilen isim Hayati. Festivalde yapılacak olan maratonlarda kazananlara "köle" olarak verilecek olan gençler; "Hayati"ler...

Emperyalist-kapitalist düzenin kafa yapıcı ayaklarından alkolün duayeni Efes Pilsen duyduğumuz da bile ağzımızı açık bırakmaya yetebilen bu iğrenç promosyonunu tam da mayasında mevcut bulunan gayri insanlık, gayri ahlaklılık özlerine uygun olarak, cafcayarak, allayıp pullayarak sunuyor. Kendi yarattıkları çirkinliklere ayak kafayla tahammül edilemeyeceğini bildikleri için alkolü de bir sektör haline getirip "içelim güzelleşelim" şiarıyla kârlarına kâr katan egemenlerin ahyon sağlayıcısı Efes Pilsen diyor ki: "*İş imkanı yarattığımız onlarca üniversite öğrencisi ve üniversite mezunu genç işsizler festivale hayatı kolaylaştırıcı sürprizler yapacaklar. Onların yerine tuvalet, içki sırası bekleyecekler; sahneyi göremeyenleri omuzlarına alacaklar. Hep yanlarında olacak, bir yandan para kazanıp bir yandan da maraton galiplerinin festivalini unutmaz kılacakları!*"

Pervazsızlığın bu kadarı –ve daha fazlası- bu sistemin özüdür!

Ağdalı cümlelerle anlatılan, gümüş tepsilerde servis edilen bu durumun gerçeğe tercümesi; "**köleliktir**". Arap zenginlerini güneşten korumak için şemsiyeyle arkalarında gezen, görevini yerine getiremediği zaman vücudu kırbaçlara hedef olan, Osmanlı saraylarında bir yandan dans ederek bir yandan padişaha meyve soyan; gündüz serinletici gece "iştah alıcı"

olarak kullanılan kölelerin de adıdır "Hayati". Ve onlar da hep yaşadıkları dönemlerdeki egemenler için hayati olmuşlardır. Modern "Hayatiler" ise insan hakları beyannamelerine, demokrasi naralarına, çağdaşlaşma zirvalarına, medeniyet yalanlarına paralel olarak sistemin yarattığı güvencesizlik, geleceksizlik, ucuz iş gücülük, ücretli/karın tokluğuna kölelik, çukurunun içinde sistemin bekası için "hayati" olma özelliklerini muhafaza ederek varlıklarını devam ettiriyorlar/varlıkları devam ettiriliyor.

Üniversite öğrencilerine iş imkanı sağladığını söyleyerek bununla böbürlenilen Efes Pilsen,

Üniversite öğrencilerine iş imkanı sağladığını söyleyerek bununla böbürlenilen Efes Pilsen, üniversite kapılarını emekçi çocuklarına kapatan, devlet üniversitelerinde bile (!) piyasalaşmanın dibine vuran, harçlara % 500 zam yapmak gibi zalimane planlar kuran toptan bu düzenden, neo-liberal politiklardan ayrı mı görmektedir kendisini?

üniversite kapılarını emekçi çocuklarına kapatan, devlet üniversitelerinde bile (!) piyasalaşmanın dibine vuran, harçlara %500 zam yapmak gibi zalimane planlar kuran toptan bu düzenden, neo-liberal politiklardan ayrı mı görmektedir kendisini? Yaptığı projenin amacı "ben yıktım ben yaparım, ben onlarca genci çalışmaya mahkum ettim, okuyamalarına sebep oldum, bari istihdam sağlayayım" mıdır? Yoksa "nasıl olsa çalışacaklar, gelsinler esnek esnek çalıştırırım, ceplerine bir sigara parası koyayım, o esnada kârına kâr katayım" mıdır? Yoksa milyonlarca işsiz için bir iyi niyet elçisi midir Efes? Güvencesizleşmeye, taşeronlaşmaya, esnek çalışmaya, 4/C'ye karşı mıdır? İşçi direnişlerinde bizzat yer almış, flamarlarını kapı TEKEL işçilerine ziyaretler örgütlemiş de biz mi görememişizdir?

Soruların cevapları ayan beyan ortadadır.

Parçası bulunduğu sistemin özüne sadakatini hiçbir zaman yitiremeyecek olan sermaye şirketi Efes Pilsen, gözünü bürüyen kâr hırsı nedeniyle kendi yarattıkları kör kuyularda kendileri için açtıkları nefes deliklerinden her yana bahar havası dolduğunu iddia edebilecek kadar iğrenç, küçük ve ikiyüzlüdür.

Efes Pilsen; "Yanlış Anlaşılmadan Kaynaklı Olarak Uygulamayı Değiştirdik"

"Köle dağıtım" projesinin tepki çekmesinin ardından Festival Komitesi uygulamayı değiştirdiklerini ifade eden bir açıklama yaptı. Diyorlar ki; "**Maraton kazananlara eşlik edecek çalışanlarımız güneş ışınlarından onları korumak için güneş kremi, ıslak mendil ve serinletici su spreyi ve çimlere oturma bilmeleri için küçük kilim temin edecekler.**" Yani "kölelik" diye bir şey söz konusu değildir. Bir yandan tepkilerden çekinen Efes, bir yandan da uygulamadan vazgeçmiyor. Kölelikten ne anladıkları tarafımızca pek anlaşamadı. Maraton kazancısı çilgin festival katılımcılarının peşlerinde ellerinde spreyle, oturma kilimleriyle gezenler için bir kazanç kapısı açtığı yanlışlaması içinde çirpınan Efes Pilsen uygulamanın

bu haliyle çok insani olduğunu ifade ediyor.

Ne yazık ki olmadı sayın Festival Komitesi! Sizleri iyi tanıyoruz, yaptığınız ufak rötuşlarla sınırlamayacaksınız bu işten. Emrine amade bulunduğunuz sistemin "eğlence" anlayışı paralelinde kârınıza kâr katmak maksadıyla "köle" dağıtmayı planladınız. Tepkilerden korktunuz meseleyi ağdaladınız, allayıp pulladınız üstüne "ekmek parası" sosu döküp bu haliyle pazarladınız. Yemedik! "Çaresizliklerinden" faydalanıp sömürmek istediğiniz bahsi geçen genç işsiz ve üniversite öğrencileri dahası afyon misali kanına girdiğiniz tüm halkımız gerçek çareyi bulduklarında siz ellerinizde su spreyleyiler gezmek zorunda kalacaksınız peşimizde. Malum, dört yan isyan ateşleriyle yanacak; söndürmeye su lazım!.. Spreyleriniz yeter mi bilemeyiz ama, siz hazırda tutun, temkini elden bırakmayın!

(Ankara)

Zülfü Livaneli'nin *Leyla'nın Evi* adlı kitabını duymuşsunuzdur. Zeynep Avcı tarafından oynatılan son yıllarda **Tiyatrokare** tarafından sergilenen oyunun konusu kısaca şöyle:

Asil, güzel ve gururlu bir kadın Leyla! "**Eski**" İstanbul hanımefendilerinden... (eski İstanbul derken şu kastediliyor: *uşakların efendilerine saygılı olduğu, "çalıncunun, ayak takımının" henüz yalıların etrafına kadar "yayılmadığı" dönemler!*) Hani o ihtişamın içinde boğaz kenarında bir yalıda yetişen, dededen babadan paşa soyundan gelen ve her hareketinden zarafet akan gerçek hanımefendiler vardır ya! Söz konusu Leyla Hanım da onlardan biri... Eviden türlü oyunlarla çıkarılan Leyla Hanım, Beyoğlu'nun izbe bir evinde Yusuf ve "Alamancı" Roxy (Rukiye) ile birlikte yaşamaya başlar. Ve burada "**ye-ni**" İstanbul'la tanışır.

Livaneli'nin eski-yeni İstanbul çatışmasını, değişimini Leyla karakteri üzerinden göstermeye çalışırken toplumsal gerçekliklerden uzak bir "eski" yaratarak, "ye-ni" düzeni eleştirmeye çalıştığını

"Leyla'nın Evi"nde bile "terörist" olmaktan kurtulamayan çocuklar

bir kenara bırakalım. CHP gibi ne olduğu belli bir partide sessiz "siyaset" ve halktan gittikçe uzaklaşan bir hatta "edebiyat" yapmaya başlayan Livaneli'nin bu kitabının tiyatrosu ile ilgilenmemizin özel bir nedeni var.

Bizim gittiğimiz bu tiyatroya; "**Sen de yardım edebilirsin**" adındaki bir "sosyal sorumluluk projesi" kapsamında Maltepe Üniversitesi yardımıyla düzenlenmişti. Ve buradan elde edilecek gelir de Maltepe Hapishanesi ve Ağrı-Doğubeyazıt'taki bir ilkokula bağışlanacaktı! Ne güzel, değil mi? Nedir "Sen de yardım edebilirsin" projesi? Temel slogan şu: "*Suçlu çocuk yoktur, suçlu itilen çocuk vardır!*" (!) Bunu da "çocukların suçlu itilmelerinin en büyük nedenlerinin ekonomik yetersizlik ve eğitim eşitsizliği olduğunu" iddia ederek ortaya atıyorlar. Bu da herhalde "iyi niyetli" asimilasyon projesi oluyor.

"İyi niyetli", çünkü çocukları "teröristler"den ayrı tutuyorlar; asimilasyon çünkü hedefte çocuklar var; Kürt halkının ulusal-kültürel hakları yok sayılıyor, halkın meşru mücadelesi ekonomik şartlar ve eğitimsizlikle sınırlandırılarak, bunun kazılmasının da bu çocukların "topluma kazandırılması" ile mümkün olacağı söyleniyor!

Hapishanelerde binlerce Kürt çocuğu TKM ile yargılanırken, bölgedeki Kürt çocukları her gün kolluk terörüne maruz kalırken bunun yalnızca ekonomik ve eğitim şartlarının eksikliğine bağlamak, art niyetli bir tutumdur.

Diğer bir sorunsu tiyatronun özellikle son dönemlerde gündemde olan Maltepe Çocuk Hapishanesi'ndeki çocuklar için düzenlemelerine rağmen ne projenin ne tiyatroya yer alanların TKM mağduru bu çocuklara dair "acımak"tan başka bir yorumu bulunmaması! Tiyatronun ar-

dından tiyatroya oyuncularıdan konuyla ilgili görüş almak istediğimizde, bu çocuklara "çok acıdıklarını" ve onlar için "ellerinden geleni yapmaya hazır olduklarını" söylediler. Yakın zamanlarda Boğaziçi Üniversitesi Sosyoloji Bölümü Öğretim Görevlisi Nazan Üstündağ bir konuşmasında "**Biz bu çocukların ne kadar mağdur olduğunu anlatmaya çalışıyoruz ama bu çocuklar sadece mağdur oldukları için değil haklı oldukları için desteklemeliyiz**" derken ne kadar da doğru söylüyordu. Politik bir amaç için düzenlendiği iddia edilen bu tiyatro, aslında demokratik kamuoyunu yanıltmakta ve asimilasyon projelerine kan taşımaktadır. Tiyatrokare, belki iyi niyetiyle bu projeyi desteklemek istedi, onu bilemiyoruz. Ama bu projenin amacı oldukça açık, çocuklar için "kurtuluş" projesi olarak kamuoyuna sunulan bu düzen, tutsak çocukları "suça itilmiş", diğer Kürt çocuklarını da "suça itilmeye meyilli" olarak gören "Kürtler teröristtir" anlayışından bağımsız değildir! Bunu anlamamak için gerçekten çok iyi niyetli olmak lazım, buna da halk arasında "safılık" deniyor...

(İstanbul'dan bir İK okuru)

Tarih

2 Temmuz'da yürekler tutuştu

17. yılında Sivas katliamı sorulacak bir hesap olarak karşımızda durmaktadır. 2 Temmuz 1993'te Sivas'tan tüm dünyaya yayılan ışık hiç sönmeyecek! Karanlığı aydınlığa çevirmek için tutuşan bedenlerin ateşini hiçbir zaman söndürmeyeceğiz.

Ülkemiz coğrafyasının önemli illerinden biridir Sivas. Ozanlarıyla, pirleriyle köklü bir kültüre sahiptir. Tarihin her döneminde mücadeleye sahne olmuş topraklardır. Haksızlığa, zulme boyun eğmeyen Pir Sultan Abdal'la; zulmün temsilcisi Hızır Paşa'nın mücadelesi türkü türkü anlatılır bizlere. Her köşesinde ayrı bir tarih, ayrı bir hikaye vardır Sivas'ın. Ozanlarıyla ve bir de katliamla anılır... Türkülerin, aydınlık güllerinin tutuştuğu katliamla anılır...

Tarih 2 Temmuz 1993'tür. Geleneksel olarak yapılan Banaz Pir Sultan Abdal Şenliklerini daha güçlü ve görkemli kılmak için Pir Sultan Abdal Kültür Dernekleri çok sa-

yıda aydını şenliklere davet etme kararı almıştır. Çoğu aydından olumlu yanıt alırlar. Ankara'dan ve Türkiye'nin dört bir yanından insanlar otobüslere binerek 1-4 Temmuz arasında yapılacak olan şenliklere katılmak için 1 Temmuz'da Sivas'a gelirler.

Sivas... Aydın kimliğiyle tanınan ozanların, pirlerin şehri 12 Eylül faşist cuntasından sonra bilinçli olarak devlet tarafından gericilerle doldurulmuştur. Gericiler ve tabii ki arkalarındaki faşist devlet, daha aydınlık Sivas'a gelmeden yaptıkları katliam planlarını işleme koymaya başlamışlardı. 15 gün önceden Sivas'ta, altında Müslümanlar imzasıyla bildiriler dağıtılmaktaydı. "*Kâfirler şunu iyi bilmeli ki: İslâm'ın Peygamberi'ni ve kitab'ın izzetini korumak için, bu uğurda verilecek canlarımız vardır. Gün, Müslümanlığımızın gereğini yerine getirme günüdür.*" "Kâfirler istemese de, Allah nurunu tamamlayacaktır." (**Saff Suresi, Ayet: 8**) "**Not: Bu yazıyı okuyan, Allah rızası için çoğaltarak dağıtsın**" ve böyle devam eden bildirilerle planlı bir katliamın taşları örülmekteydi.

1 Temmuz'da Türkiye'nin dört bir yanından insanlar gelip şenlikler için buluştular. Tarih 2 Temmuz 1993 Cuma günü,

nü, saatler 13.30'u gösterirken ilk saldırılar başladı. Şenliklerin yapıldığı kültür merkezine yönelen saldırganlar "şeriat" sloganları altında insanlara saldırdılar. Şenlikteki insanların direnişleriyle karşılaşan grup, geri çekilmek zorunda kaldı. Fakat her geçen dakika camilerden çıkan insanlar bilinçli bir yönlendirmeyle gruba katılıyorlardı. Kültür merkezinin boşaltılmasıyla beraber gerici faşist grup dışarıdan gelen konukların kaldığı Madımak Oteli'ne yönelir. Bu arada sayıları 15 bini bulmuştur. Otelin etrafında hiçbir şekilde önlem alınmamıştır. Aydınların tüm söylemlerine rağmen sadece 40-50 polis ve 6 bin askeri bulunan Sivas tugayından sadece 40 asker vardır. Tugay komutanı olay yerine şöyle bir bakıp geçmekle yetinmiştir. Madımak Oteli'nin etrafını saran gerici faşist grup, oteli tüm dünyanın gözü önünde ateşe vermeye başlamıştır. Tüm bunlara ateşe verenlere "**Gazanız mübarek olsun**" diyen dönemin Sivas Belediye Başkanı da eklenince olayın ne kadar planlı olduğu açığa çıkmaktadır. Madımak Oteli'nin yakılmasıyla içeri de bulunan 35 aydın ve 2 otel çalışanı yaşamını yitirdi.

Kurulduğu günden beri kanla beslenen faşist TC, katliamın

baş aktörüdür. Dönemin Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel katliam sırasında şöyle demektedir; "**Halkımızla askerimizi karşı karşıya getirmeyin**". Aynı sınıfı temsil eden Başbakan **Tansu Çiller** 37 kişinin katledildiği olaydan sonra "**Halkımıza hiçbir zarar gelmemiştir**" diyebilmektedir. Sanıkların avukatlığını da Refah Yol hükümetinin adalet bakanı olan ve bakanlığı döneminde hapishanede sanıkları ziyaret eden **Şevket Kazan** üstlenir.

Gelinen aşamada AKP hükümetinin dile getirdiği bir yanıp bir sönen açılımların "demokratik açılım", "Alevi açılımı"- daha şimdiden amacı ortaya çıkmıştır. Sivas'ta 37 insanı yakan zihniyetten uzak değildir bunlar. Katliamla yapılmak istenilen egemenlerin temsilcisi AKP hükümeti kirli bir maske ile örtmeye çalışmaktadır.

17. yılında Sivas katliamı sorulacak bir hesap olarak karşımızda durmaktadır. 2 Temmuz 1993'te Sivas'tan tüm dünyaya yayılan ışık hiç sönmeyecek! Karanlığı aydınlığa çevirmek için tutuşan bedenlerin ateşini hiçbir zaman söndürmeyeceğiz.

(İzmir'den bir İK okuru)

Unutturulmaya, silikleştirilmeye çalışılan örnek direniş geleneğimize, onların sayesinde bir kez daha dikkatlerimizi topladık. Bu iki direnişin bölge halkı üzerinde önemli etkileri oldu. Bir amcanın **Orhan Yılmazkaya**'nın ardından sarf ettiği sözler anlatılmaya değerdir. Biz bu direnişin propagandasını bitirip sözü amcaya veriyoruz, “Şehirler yıllardır böyle bir babayiğitliğe hasretti. Tek başına meydan okudu köpeklere, canlı canlı izledik televizyondan. Hakını verdi ölümün de direnişin de, valla biz çok sevindik. Mahirler, İbrahimler geldi aklımıza.”

Dersimli, direnişin de ihanetin de en koyusunu görmüş yaşamıştır. Unutmaz direnenlerini ve önünde saygıyla eğilmesini bilir. Tabi bir de hesap sorulmasını ister. Hıdırlar için de böyle... Hala anlatılır. Yani bu üç isim, devrimci ve komünistlerin bilincinde olduğu kadar, halkımızın bilincinde de bir etki yarattı. Amacımız bu etkiyi güçlendirmek, onları anmak ve sahiplenmektir.

- **Söz kamp çalışmalarınızdan açılmışken neler tartıştınız, nelere yoğunlaştınız?**

- Öncelikle diyebilirim ki her yıl daha gelişkin bir çalışma programı çıkarıyoruz ve her yıl daha verimli geçiyor.

Eğitimlerde şiarımız, yine “her bir pratiği eğitime çevir, her eğitimi pratiğe geçir” oldu. Bu yıl tüm gerilla birliği ile aldığımız teorik-politik eğitimlerimizin konularını sadeleştirdik. Daha çok pratik faaliyette ihtiyaç olan konuları tercih ettik. Hazırladığımız taslak tüm birliğin önerileriyle geliştirildi. Sonra tüm konular oluşturulan gruplara dağıtıldı. Yani parti komitemizin denetiminde hazırlığı ve sunumu yapılan çalışmalarda, yine her yoldaş hem öğretmen hem öğrenci oldu. Oldukça da canlı geçtiğini söyleyebilirim. Teorik-politik eğitimlerimizin ana konuları, **diyalektik ve tarihsel materyalizm, halk savaşı ve gerilla savaşı** ve de **kültürel dejenerasyon**du. Bunlar içinde öne çıkardığımızısa kültürel dejenerasyondu. Burjuva-feodal sistemin topluma yönelik dejenera etme saldırıları, bunun devrimci ve komünist saflara yansması... Daha somut olarak alanımızza yansmaları... İdeolojik tartışmalarımızı içimize yönelterek, küçük burjuva özelliklerimize, alışkanlıklarımıza köklü bir savaşa açmaya çalıştık.

Faaliyet değerlendirme toplantılarımızı bu yıl bir buçuk aya yaydık ve her faaliyetin değerlendirilmesini eğitime çevirdik. Askeri eğitimlerimizde ise, yine ihtiyaç duyduğumuz konuları pratiğimiz üzerinden tartıştık. **Pratikten kopuk, pratiğe yanıt vermeyen konulardan mümkün olduğunca uzak durduk, işlenen tüm konuları da pratikle bağını kurduk.** Bu yılki çalışmalarımızdan şunu bir kez daha gördük; **güçlü bir pratik güçlü bir eğitimi-teoriyi getiriyor.** Örneğin kitle faaliyetimizdeki, askeri faaliyetimizdeki genişleme ve gelişme üzerinden daha gelişmiş bir eğitim yapma olanağı bulduk. Bundan sonrası ise daha güçlü bir pratik olacaktır.

Haftalık haber-gündem tartışmalarımız, yine politik çalışmalarımızın bir parçası olarak kamp boyunca düzenli aldığımız çalışmalardan oldu.

Bu yılki çalışmalarımızda, verimi artırmak için yöntemsel-biçimsel yeniliklere de ihtiyaç duyduk. Yaşamın ayrıntılarında henüz savaşın renginin olmadığı, sivilize alışkanlıklarımıza da müdahale etmeye çalıştık. Mesela geçen yıllarda, eğitimlerde sınırlı içilen sigarayı bu yıl kaldırdık. Sigara içenler ve içmeyenler kırk beş dakikada bir verilen aralarda haklarını kullanmış oldu. Bunun dışında, toplantı düzeni-disiplini konusunda **devrimci bir ordunun kurallarını** yakalamaya çalıştık. Bir savaş örgütünün militanları olarak, savaşı ve yasalarını yaşamın her ayrıntısında uygulamak önemlidir. Bahsini ettiğimiz şeyler biçimsel şeyler değildir. Savaşçıları savaşın ciddiyetini ve disiplinine göre şekillendirmenin, eğitmenin önemli bir yöntemi ve uygulamasıdır.

- **“Teori pratik, güçlü teori güçlü pratik, daha güçlü teori daha güçlü pratik” demiştiniz. Güçlü teorinin yanıtlarını aldık. Peki, bunun devamı olan güçlü pratik için neler söyleyeceksiniz?**

- Dost düşman herkes biliyor ki, TKP/ML kuruluşundan bu yana gerilla savaşındaki ısrarından ödün vermemiştir. Bu savaşı geliştirme konusundaki başarısızlıklarımız, bizi ideolojimiz konusunda bir an olsun tereddüde düşürmemiştir. Çünkü yetersizliklerimiz temelinde kavrayış, uyarılma ve uygulamanın; parti, savaş ve kitleler meselelerine yansması olduğunu biliyoruz. Bu konularda sızma yarata-

cak düşünce ve pratiğe, adım adım ama bizzat savaş içinde ulaşacağımıza eminiz. Tüm bunlardan dolayı, önümüzdeki dönem şiarımızı **“kitleleri örgütle, savaşı geliştir”** olarak belirledik. Geçen dönem faaliyetimizde geçmiş yılların olumsuz alışkanlıklarından, tarzından kopma çabamız vardı. Ancak güçlü kopsular güçlü sızramaları yaratır. Savaş ve kitleler konusunda sızramalar yapmayı hedefliyoruz. Yüzümüzü savaşa ve kitlelere çevirdik. Yakına ve ileriye adımlar attık. Artık adımlarımızı hızlandıracağız.

Ülkemiz emekçilerinin ihtiyaç duyduğu sesin sahibi biziz ve bu ses daha güçlü çıkacak. Bundan kimsenin kuşkusunu olmasın. Fakat bunu ancak ve ancak halkımızla birlikte yapabileceğimizi biliyoruz. Savaşımız, halkımızın yiğit kızlarının-oğullarının içlerine “ateş düşürecek!”. Onları saflarımıza savaşmaya, özgürleşmeye ve kurtuluşa çağırıyoruz.

Partimizin şehit düşen 4. Genel Sekreteri Mehmet Demirdağ yoldaşı saygıyla selamlayarak, onun bir sözüyle söyleşimizi bitirelim; **“Biz bu söylediklerimizi yapmalıyız, yapabiliriz, yapacağız!”**

BAŞLIK!

- **Askeri olarak 2009 yılı TİKKO açışından nasıl geçti?**

Komutan; 2009 yılı bizim açımızdan, birçok noktada yeni adımlar attığımız ve mevcut pratiğimizi geliştirmeye çalıştığımız bir süreç oldu. Savaşı geliştirme ve yaygınlaştırma noktasında çaba gösterdik diyebiliriz. Bir yandan gerillanın temel görevlerinden biri olan kitle faaliyetini daha nitelikli bir hale getirmeye çalışırken, öte yandan düşmana yönelik saldırılarımızı artırmaya çalıştık. Yeni alanlara açılım yaptık ve buralarda gerilla faaliyetini başlattık. **Savaşı yaygınlaştırma konusu bizim açımızdan çok önemli bir yerde duruyor.** Geçen yıl böyle bir hedefimiz vardı ve bu yıl daha geniş alanlara sesimizi duyurabilmek, daha geniş kitlelerle bağ kurabilmek, düşmana bir yönden değil birçok yönden vurabilmek bakımından bu yönlü adımlar attık. Bunun dışında düşmana yönelik dört eylemimiz oldu. Bunlardan ikisi başarılı olurken, sabotaj taktiğini kullandığımız iki eylemde de sonuç alamadık.

Bunlardan ilki **Aliboga-Bozan** yaylasında, HPG ile birlikte yaptığımız eylemdi. Düşmanın operasyon gücüne iki ayrı noktadan Kanas ve BKC'lerle saldırdık. Bir noktada HPG'li arkadaşlar, diğer noktada ise HPG'li arkadaşlar ve biz, yirmi dakika arayla iki ayrı saldırı düzenledik. Düşman ani saldırıyı karşısında operasyonu geri çekmek zorunda kaldı. Diğer bir eylemimiz de Hozat'a bağlı **Peyik (Çağlarca) Karakolu**'na yönelik saldırı eylemimizdi. Bölgedeki diğer tüm karakollar gibi bu karakol da hem JITEM karargahı olarak, halkı ajan-ışbirlikçileştirme noktasında faaliyet gösteriyordu ve hem de çevre köylerde fuhuş-uyuşturucu gibi halkı yozlaştırmaya dönük çalışmalar yürütüyordu. Biz de bu nedenle Peyik Karakolu'nu hedef alan bir saldırı düzenledik. Diğer iki eylemimiz sabotaj tarzında planlanmıştı. İlki **Pertek-Gülbari** köyü çevresinde bulunan ve **Turkcell'e** ait bir baz istasyonuna yönelikti. Çevre halkının da tepkisini toplayan bu baz istasyonunu tahrip etmek amacıyla güçlerimiz buraya bomba döşedi, ancak teknik bir aksaklıktan dolayı patlamadı. Diğer eylemimiz de, Hozat'ta bulunan, Hakkı Balık adındaki halk düşmanının özel aracını imha etmeye yönelik bir eylemdi. Bu unsur, bölgede hem düşmana yakınlığıyla bilinen ve halk tarafından tepki toplayan birisiyken, hem de düşmanın ajanlaştırma politikalarını yaşama geçiriyordu. Bu yönüyle, eylemi ajan-ışbirlikçiliğe karşı yürüttüğümüz çalışmaların bir parçası olarak değerlendirmek gerekiyor. Eylemi gerçekleştirmek için güçlerimiz Hozat'a kadar girip bombayı yerleştirdiler.

Ancak bu bomba da aynı nedenden dolayı etkisiz kaldı. Bu eylem girişimlerimizin başarısız kalması bir yandan ciddi bir olumsuzlukken, öte yandan düşmanda bir panik yarattığını söyleyebiliriz. Şunu açıkça belirtmek gerekiyor: sabotaj taktiği bizim açımızdan çok önemli bir yerde duruyor. Bu taktiği kullanarak düşmanı tecrübe kazandırdığımızdan söz etmek gerekiyor. Düşman da bunu biliyor. Hem Partimizin hem de PKK'nin bu konuda çokça deneyimi var. **Önümüzdeki süreçte de bu biçimde eylemlerimiz olacak ve bu yüzden, bombalarımızın patlamaması olmasın ne halkımızı üzmemelidir ne de düşmanımızı sevindirmelidir.**

Bütün bunlarla birlikte, burada açamayacağımız birçok askeri çalışmanın da etkisiyle, gerilla gücümüzün her yıl hem sayısal olarak arttığından ve hem de gittikçe daha fazla askeri tecrübe kazandığından söz etmek gerekiyor. Savaşın bugünkü düzeyi ve Dersim özgünlüğünü hesaba kattığımızda, bugün gerilla birliğimiz açısından sayısal gelişmeden çok niteliksel gelişme, yani askerleşme düzeyimizin yükselmesi önemli bir yerde duruyor. Mevcut gücümüzle aldığımız ağır sorumlulukları layıkıyla yerine getirmek için en çok buna ihtiyaç duyuyoruz. Bunu da ancak ve ancak savaş pratiğinin içinde gerçekleştirebileceğimizi biliyoruz. Bu yüzden tüm gücümüzle buna yüklenmeye çalışıyoruz.

Genel olarak toparlarsak, 2009 yılı bizim için hem düşmana yönelimde, hem faaliyetimizi yaygınlaştırmada ve hem de kitle faaliyetimizi süreklileştirmede başarılı adımlar attığımız bir yıl oldu. Savaşı savaşarak öğrenme, savaş içerisinde tecrübe kazanma ve TİKKO'yu Dersim'de kalıcı hale getirme noktasında bir ilerleme söz edebiliriz. Ancak, adımlarımızı hızlandırma konusunda yetersizliklerimiz mevcut. Kısacası “yakına ama daha da ileriye” adım atmanın çabası içindeyiz.

- **Bu yıl düşmanın yönelimini nasıl değerlendiriyorsunuz?**

- Bu değerlendirilmeyi elbette TC'nin genel sürecinden bağımsız ele alamayız. PKK'nin sezon başında almış olduğu “eylemsizlik” kararı ve TC tarafından hızlandırılan “demokratik açılım” süreci, düşmanın askeri alandaki taktiğini de belirleyen bir niteliktedir. TC bir yandan “demokratik açılım” maskesiyle halkı kandırmaya ve PKK'yi tasfiye etmeye yönelirken, öte yandan gerillaya dönük saldırılarına da hız kesmeden devam etti. Bu bile tek başına devletin karakterini ortaya koyuyor. T. Kürdistanı'nda yapılan onlarca operasyon, TC'nin demokrasiden ne anladığını bize gösteriyor. Dersim de bu sürecin dışında kalmadı. Düşmanın gerillaya yöneliminde bir azalmadan bahsedemeyiz. Tam tersine son yıllarda kullanılan hareketli birlikleri artık daha da aktifleştirmeye başladığını söyleyebiliriz. Gerillaya karşı gerilla taktikleriyle savaşmayı esas alarak, ancak uygulanabilecek hiçbir taktikten de vazgeçmeyerek savaşı sürdürmeye çalışıyorlar. Bu yıl esasta bu birliklerle karşı karşıya geldik. Bu tür birlikler TC'nin ordusunu modernize etme ve profesyonelleştirme çalışmalarının bir parçası.

Ve bu yıl, savaşın silahlı boyutunun, yavaş yavaş esasta hareketli birliklerle gerilla arasında olacağı açıkça görülmeye başladı.

Diğer taraftan düşmanın hem sivil hem de askeri güçleriyle, halkı kazanmaya yönelik çalışmalarını hızlandırdığını söyleyebiliriz. Halkla iyi geçinmeye, ekonomik ilişkileri kullanarak kendi saflarına çekmeye ve ajanlaştırmaya çalışıyorlar. **Koruculuğu yaygınlaştırma çabaları da bunun bir parçasıdır.** Bunların yanında bazı alanlarda gerilla kılığında köylere girip bizim adımıza bildiri dağıttıklarının da bilgisini alıyoruz. Bütün bunlar düşmanın halkı kazanma konusunda daha aktif olmaya çalıştığının ve elindeki tüm olanaklarla bunun çabasına yo-

ğunlaştığının birer göstergesidir.

Yani düşman bir taraftan kendi ordusunu gerilla savaşının mevcut düzeyine göre düzenleyip hareketli birlikleriyle gerilla karşısında başarılı olmaya çalışırken, aynı zamanda halkı gerilladan soğutmak ve kendi saflarına kazanmak için de elinden geleni yapıyor. Önümüzdeki süreçte de, yönelimini esas olarak bu iki nokta üzerinden sürdüreceğini söyleyebiliriz. Ancak TC'nin, PKK'yi -ve genel olarak da gerillayı- tasfiye etme noktasında daha da saldırganlaşabileceği ve savaşın turmanabileceğini de hesaba katmak gerekiyor. Biz de genel olarak bu noktalar üzerinde duruyor, planlarımızı ve hazırlıklarımızı buna göre yapmaya çalışıyoruz. Kısaca bunları söyleyebiliriz.

- **Önümüzdeki dönem gerilla savaşını geliştirme noktasındaki hedefleriniz nedir?**

- Bu konuda öncelikle şunu söylemek gerekiyor: TİKKO, Partimiz TKP/ML'nin ideolojik-politik önderliğinde savaştan bir örgüttür. Partimizin önümüze koyduğu görevler, politikalar, yönelim ne ise, biz de bulunduğumuz alanlarda bunu gerçekleştirmeye çalışıyoruz. Buradan bakıldığında Partimizin 8. Konferansının yönelimi ortadadır. Gerilla savaşının geliştirilmesi ve bu yönlü adımlarımızın hızlandırılması gerekiyor. TİKKO olarak esasta doğru bir yönelim içinde olduğumuzu rahatlıkla söyleyebiliriz. 8. Konferans sonrası attığımız adımlar, içinde belirli yetersizlikleri barındırsa da esasta bu yöndedir. **Ancak Partimiz, önümüzdeki dönem bize, kitle faaliyetimizde, düşmana yönelimimizde, askerleşme ve ordulaşma düzeyimizin geliştirilmesinde, savaşın yaygınlaştırılmasında daha hızlı adımlar atmamızı emrediyor.** Yani daha ciddi ve etkili adımlar atmamız gerekiyor. Partimize gönül vermiş tüm taraftarlarımızın, diğer alanlardaki yoldaşlarımızın ve genel olarak halkımızın da bizden bunu beklediğini biliyoruz. Omuzlarımızdaki yükün ağırlığının farkındayız. Hiç kimse abartılı beklentilere girmemeli, ancak şunu söylemek gerekiyor ki, 2010 yılı bizim açımızdan az önce bahsettiğimiz konularda daha güçlü adımların atıldığı bir yıl olacak. Bunu rahatlıkla söyleyebiliriz.

- **Askerleşme düzeyinin yükseltilmesinden bahsettiniz, bu ne anlama geliyor?**

- Askerleşme, savaşın yasalarının kavranması, savaş tarihine ve Halk Savaşı'nın teorisine ve stratejisine hakimiyet, uygulanacak taktiklerin, kullanılan silahların-araçların-tekniklerin, karşısına çıktığımız düşmanın tanınması ve bunlara hakim olunması, arazinin daha derin ve yaygın kullanılması, saldırı ve savunma diyalektikliğinin doğru biçimde kurulabilmesi ve bunun öğrenilmesi, düşman bilincinin-hesap sorma bilincinin kazanılması gibi birçok konuyu kapsıyor. Ancak bunların hepsi teorik konular olmaktan çok, esasta pratik, yaşamsal konulardır ve ancak savaş pratiği içerisinde kazanılabilir. Bunların dışında savaşın gereklerine uygun bir ordu yaratmak, bunun disiplinini oturtmak, buna uygun cüret ve cesareti örgütlemek de askerleşme tanımımızın içindedir. Savaşığımız

orduya benzemeden ancak ondan daha üstün ve daha ileri bir disiplin yaratmalıyız.

Burada nasıl bir savaşçı sorusuna cevap vermek gerekiyor? **Bu aslında militan bir kişilik yaratma sorunudur. Bir savaşçıdan olması gereken en önemli özelliklerden birisi saldırı ruhuna sahip olmasıdır. Zafere kilitlenen, cesur, hesap soran, her gün düşmanı nasıl yok edeceğini düşünen, düşmanın saldırılarına karşı uyanık ve tedbirli, kolay pes etmeyen, en zor koşullarda bile ne yapacağını bilen ve düşmana vurmak için her an fırsat kollayan savaşçı kişilikler yaratmalıyız.** Demirdağ yoldaşın dediği gibi, “başımızza ne geleceğine değil, düşmanın başına ne getireceğimize” yoğunlaşmalıyız. Gerilla birliğimizi buna uygun şekillendiremezsek, birçok konuda yetenekli savaşçıları yaratmanın tek başına hiçbir anlamı olmaz. Partimizin savaş tarihi bunun örnekleriyle doludur.

Ancak askerleşmek derken, sadece iyi silah kullanmaktan, her türlü askeri tekniğe hakim olmaktan, sürekli eylem peşinde koşmaktan vb. bahsetmiyoruz. Bunlar mutlaka olmalıdır ve savaş zaten bunlar olmadan yürümez. Ancak askerleşme düzeyimizin yükseltilmesi derken esasta ideolojik-politik olarak bir netlik yakalamaktan ve bunun gereklerini yerine getirmekten bahsediyoruz. Askerleşme, her şeyden önce savaşın amacının bilince çıkarılmasıdır. Ne için savaştığının bilinmesi, esas olarak ideolojik-politik açıdan buna doğru yanıtlar verilmesidir. Her savaşının bu konuda bir netliğe ve kafa açıklığına sahip olması gerekir. Savaşmaktan başka çaresinin olmadığı bilincine varamayan bir savaşçı ve bir ordu, asla uzun süreli bir savaşı zafere götürmez, uzun soluklu bir mücadeleyi sürdüremez. Askerleşme düzeyimizi yükseltmeliyiz derken her şeyden önce ve esas olarak bundan bahsediyoruz. Yani bu, gerilla birliğimizin ideolojik-politik düzeyinin savaş içerisinde yükseltilmesi anlamına geliyor. Diğer konular buradan yola çıkarak ele alınmalı. Bu anlamda askerleşme düzeyimizi yükseltmeden, ordulaşma ve savaş düzeyimizi de yükseltmeyeceğimizi biliyoruz. Esasta yoğunlaştığımız noktalar bunlardır. Teorik, teknik, pratik vb. eğitimimizin büyük bir bölümü de buna yöneliktir.

- **Son olarak halkımıza bir mesajınız var mı?**

- Eşitsiz ve elverişsiz koşullarda bir savaş yürütüyoruz. Sürecin ilk adımlarında bu durumu böyle olmasının anlaşılır ve kabul edilebilir özellikleri vardır. Sınıf düşmanlarımız her türden maddi, teknik olanaklara ve sayısal olarak kalabalık bir orduya sahiptir. Ancak bu yalnızca görünüşüyle böyledir. Söyler misiniz güçlü olan bu ordu kimin ordusudur? Halkın mı, yoksa halk düşmanlarının mı? Ezenlerin mi yoksa ezilenlerin ordusu mu? Darbeciliğiyle, katliamlarıyla ünlenenmiş bu ordu ezenlerin halk düşmanlarının ordusudur. Her türden rüşvetçiliğin, yolsuzlukların baş temsilcisi durumundadır. ABD emperyalizmine göbekten bağımlı, onların uşaklığını yapmakta yeminli, katil bir ordudur. Türk ordusu eli kanlı faşist bir ordudur. Onun katillik unvanı ve ünü sadece ülke sınırlarıyla çizili değildir. Bölge ve dünya çapında ünlüdür. Afgan, Bulgar, Yunan, Macar, Yugoslav, Arap, Kürt, Ermeni halklarının katili bir ordudur. Onun tarihi ve her bir anı halk düşmanlığıyla, katliam ve işgalcilikle doludur. Halk ordusu TİKKO, böylesine faşist ve katliamcı bir orduya karşı savaşmaktadır.

Halkımızın çileğe ve onurlu gençlerine “başlarına bir hal gelmeden” dahlara gelmelerini söylüyoruz. Bu kavga da saf tutmalarını, haklı olanların, ezilenlerin, emekçilerin kavgalarını büyütmelerini söylüyoruz. Ne ün ne de mevki vaat ediyoruz. Halka hizmet etmeye çağırıyoruz, özgürlük için savaşmaya çağırıyoruz. Özgür ve onurlu bir yaşama, namuslu ve militan bir kavgaya çağırıyoruz. Halkın özgürlük ve kurtuluş ordusu TİKKO'ya katılmaya çağırıyoruz. Ekmek ve özgürlük için, bağımsızlık ve halk demokrasisi uğruna savaşmaya çağırıyoruz. Dünyanın baş belası, en büyük haydut ABD emperyalizmine, onun yeminli uşağı halk düşmanı Türk ordusuna karşı savaşmaya çağırıyoruz. İşsizliğe, yoksulluğa, cehalete, adaletsizliğe, haksızlığa ve mutsuzluğa karşı savaşa çağırıyoruz. **Özgürlük ateşlerini kuşanarak, silah elde savaşmaya, halkın arasına girip, onları aydınlatmaya çağırıyoruz.**

(Devam edecek)

İşçi-köylü

BİZ HALKIZ GELECEK ELLERİMİZDEDİR!

Umut Yayıncılık ve Basım Sn. Ltd. Şti.
Yönetim yeri: Gureba Hüseyin Ağa Mh.
İmam Murat Sk. No: 8/1 Aksaray-Fatih/İs-
tanbul Tel: (0212) 521 34 30 Faks: (0212) 621
61 33 Sahibi ve Yazışları Müdürü: Çilem
ÖNSEL Baskı: SM Matbaacılık Adres: Ço-
bançeşme Mh. Sanayi Cad. Altay Sk. No: 10
A Blok Yenibosna Bahçelievler İstanbul
Tel: 0212 654 94 18

BÜROLAR

Kartal: İstasyon Cd. Dörtler Ap. No: 4/2 Tel: (0216) 306 16 02
Ankara: Sıhhiye Mh. Süleyman Sırrı Sk. Yunt Ap. No: 19/7 Çankaya Tel: (0312) 430 67 65
İzmir: 856 Sokak, No: 48/203 Kemeraltı Konak, Tel: (0232) 446 78 07
Malatya: Dabakhane Mh. Turgut Temelli Cd. Barış İşhanı Kat: 3 No: 95
Erzincan: Ordu Cd. Ordu İşhanı Kat: 3 Tel: (0446) 223 67 18
Bursa: Selçuk Hatun Mh. Ünlü Cd. Sönmez İşsarayı Kat: 2 No: 185 Heykel, Tel: (0224) 224 09 98
Mersin: Silifke Cd. Çavdaroğlu İşhanı Kat: 3 No: 1/8
Avrupa Büro: Weseler Str 93 47169 Duisburg-Almanya Tel: 0049 203 40 60 958 Faks: 0049 203 40 60 959

Çartınik Kıvılcımını Yangına Çevireceğiz! -2-

- 2009 yılı faaliyetinize ilişkin bize neler söyleyebilirsiniz?

Siyasi Komiser; Devrimci ve komünistlerin faaliyetlerinin; başarı ya da başarısızlığını değerlendirmede, dünyada, ülkede ve faaliyeti yürütülen alandaki gelişmeleri ne oranda kavrayabildikleri önemli bir yerde durur. Buradaki ekonomik, siyasal, sosyal gelişmeler dönemsel politikamızı, yönelimimizi belirler. Bu noktada Partimizin 8. Konferansı, hem parti bütünlüğümüz açısından hem de alanımız açısından bir yönelim çizmişti. Ve bu yönelim alanlarda özgülleştirilmesi, zenginleştirilmesi konusunda alan önderlikleri önemli görevler yüklenmişti. Buradan hareket etmeye çalıştık. 2009 dönemi politikalarımız, 8. Konferans kararlarını kavramaya dönük tartışmalar, 2008 dönemi kitle faaliyetimizin değerlendirmeleri, dünyada ve ülkemizde yaşanan gelişmeler üzerinden şekillendi.

Faaliyete başlamadan önce ülke ve dünya gündeminde yaşanan önemli gelişmeleri kamp döneminde takip etmeye çalıştık. Ge-

nında da ciddi düşüşler yaşandı. Düzeltelim, nüfusla paralel demek eksik olacaktır. Göç ettirilenlerin bir kısmının hayvanları, köylüleri ile birlikte yakılarak kalanlara hayvanlarını ya tamamen ya da kısmen satmak zorunda kaldı. Çünkü küçükbaş hayvancılık yaylacılığın temelidir. Yaylalarda gerillanın geri arazi olarak tanımadığı yüksek yerlere kurulur. Bölgeyi insansızlaştırmanın en pervasız saldırısı olan köy boşaltmalar, bu gün uygulanmasa da, yayla yasakları o gün bugündür devlet tarafından resmi ya da gayri resmi olarak uygulanmaktadır. Bu yıl olduğu gibi geçen yıl da Genelkurmay'ın bölgeyi askeri bölge ilanından sonra, yayla yasaklarının kapsamı daha da genişledi.

Bunun sonucu olarak hayvancılık bölgede ciddi bir çıkmaza sokulmakta, hayvanlarını tüccara satan köylü ya borçlu olduğu için ya da parasını tüccardan alamadığı için daha büyük bir çıkmaza girmektedir. Ne büyük şehri tercih edebilmekte, ne de köyünde hayvancılık yapabilmektedir. Tam bir dar boğaz... Tüm bunların üzerine, bu dönemde birçok köylü daha hayvanlarını satmak zorunda kaldı. Onları tüccarın insafına bırakan yayla yasaklarına ekonomik kriz eklendi. Sürekli borçlanan köylü tüccarın kapısını, bu tüccarlara büyük tüccarların kapısını çalmaktadır. Marks kapitalizmi anlatırken herkesin herkesle savaşından bahseder... Tam da böyle bir şey... Herkesin herkese borçlu olduğu bir süreç yani... Ancak Dersimli köylüler bu saldırıların kapsamını yeterince görememekte. Birinci muhatap tüccarlarla çaresiz kovalamacılar içinde sürüklenmektedir. Devletin yayla yasaklarına, krizin bölgeye yansımalarına, tüccar sömürüsüne karşı ekonomik-demokratik bir tepki koymaktan uzaktır. Dağınık ve örgütsüz yapıları ile karınlarını doyurmaya çalışmaktalar. Yaşamlarının merkezinde bu ekonomik çelişkiler yaşanıyor olmasına rağmen ciddi bir kanıksama var. Bu meseleleri A/P faaliyetlerimizde işlemeye çalıştık. Ancak bölge köylerinde daha tali olan gündemler daha çok tartışılmakta. Mesela

PKK'nin son eylemsizlik kararıyla beraber, demokratik açılım süreci, yerel seçimler... Tabi bu durumu olumsuzladığımız anlaşılmalıdır. Halkın politik gündeme ilgisi bilakis çok gerekli bir şeydir. Ancak eksik kalan temel meselelerin olmayışıdır. Yalnız Dersim halkının değil, ülke halkımızın karakteri ve tabi esasta egemenlerin dezenformasyonun sonucu, ekonomik değil politik gündemler daha çok tartışılmakta. Bu da onları asıl örgütleyeceğimiz ekonomik çelişkiler zeminini zayıflatmaktadır. Bunları öngördük. A/P faaliyetimizde de gündemleştirdik ancak zayıf kaldığımızı söyleyebiliriz.

- Yerel seçimler döneminde yine kampanyadaydınız sanırım. Ancak sonrasında Dersim kitesinin nabzını tutabilmişsinizdir. Neler söyleyebilirsiniz bu konuda?

- Yerel seçimlerde AKP'nin Dersim'deki 'beyaz eşya' saldırısını, kışın radyadan takip edebildik. Daha kamptan çıkmadan bu konuyu ajitasyon-propaganda gündemlerimizin başına koymuştuk.

Dersim, Amed ve Batman, yerel seçimler döneminde AKP'nin özel ilgi alanına giren illerdi. Bunlar AKP'nin Kürt halkına ve PKK'ye karşı yürüttüğü saldırıların seçim dönemindeki manevrasındı. T. Kürdistanı'nda alınacak bu iller, Kürtlerin iradesini temsiliyetinde önemli bir yerde duruyordu. Devletin ırkçı şoven ideolojisinden beslenen liberal İslamcı-faşist parti AKP'nin, buralardaki beyaz eşya dağıtım kampanyası, çaresizlik içindeki bir çırpışın son hamleleriydi. Nihayetinde

bu illeri ciddi farklarla kaybeden AKP, iyi bir Kürt sillesi yemişti. Pratiğe çıktığımızda bu saldırının olumsuz etkileriyle ve bu saldırıya dönük olumlu tepkilerle karşılaştık. Daha canlı ajitasyon-propaganda yapma olanaklarını kullanmaya çalıştık. Dersim'de AKP'nin seçim saldırısı yalnızca beyaz eşya dağıtımı ile sınırlı değildi. Bundan daha kapsamlı bir saldırısı daha vardı. Yerel uzantılar... Ulusal, kültürel, sınıfsal değerlerini yitirmiş, kendini üç-beş kuruşa pazarlayan ama bununla beraber aşiret ilişkilerinde etkili olan unsurların aday gösterilmesi, kapı kapı dolaştırılması, hala ciddi etkileri olan aşiret ilişkileri üzerinden göz ardı edilmemesi gereken bir etki yarattı. AKP burada teşhir olmuş bir düzen partisiydi. Ancak bazı köylerde şaşırtıcı sayıda oylar çıktı. Bu meseleyi özel olarak incelemeye çalışırken, bir yandan da AKP'nin ve adaylarının teşhirine yoğunlaşmaya çalıştık. Oy verenlerle yürüttüğümüz tartışmalarda, "Biz AKP'yi biliyoruz, AKP için oy kullanmadık, adaya kullandık" yanıtlarıyla karşılaştık. Bu yanıt bahsini ettiğimiz akraba-aşiret ilişkilerinin sonucuuydu. Fakat beyaz eşya için oy verenler de vardı. Dersim büyük şehirde DTP adayı Edibe Şahin'in alması bir kazanımken, faşist düzen partilerinin özel olarak da AKP'nin bölgedeki politikalarını ve Dersimlilerin bundan etkilenme düzeyini gözden kaçırmamak gerekir. Biz de bu temelde, seçim tarihi geçmiş de olsa sonuçları üzerinden bu meseleleri gündemimizde aldık.

- Peki demokratik açılım tartışmalarının en yoğun olduğu yaz döneminde, Dersimli köylülerin tepkileri nasıldı?

- Devletin Kürt ulusunu, ulusal hareketi ve Türkiyeli tüm emekçileri hedef alan "Kürt açılımı" ile başlayan "demokratik açılım" ve "milli birlik açılımı" olarak devam eden saldırıları, diyebiliriz ki yazın en çok gündem olan konulardan biriydi. Bunun birçok nedeni var. Konu, önemli itibarıyla devletin ve burjuva medyanın aracılığı ile adım adım kamuoyuna yansıtıldı. Tüm halkımızın, özel olarak da T. Kürdistanı halkının gündemine girmesinde; yıllardır süren bir savaşın bitmesine, sorunun çözümüne duyulan özlem vardır. Dersimliler için de böyledir. Bölgede PKK'nin, partimizin ve diğer dost örgütlerin yürüttükleri gerilla savaşının kesintisiz tanığı, dayanağı olan Dersimlilerin tepkileri incelenmelidir. Köylüler bir yandan PKK'nin tutumunu, bir yandan bizim tavrımızı öğrenmeye çalışıyorlardı. Devletin Kürt sorununu çözme çabasına aldanan, PKK'nin adam atmasını isteyen, PKK'nin kısa vadede silah bırakacağını düşünüp tepkiselleşen, aynı kaygıyla bizim tavrımızı öğrenmeye çalışan köylülerle yaz boyunca tartışmaya çalıştık. İrkçilik ve şovenizmden mayasını alan TC devleti, Kürt sorununun kaynağıdır, çözümü ise asla olmaz. Demokratik açılım adına sundukları aldıkları küçük tavizlerdir. Bu tavizlerin,

PKK'yi ve savaşını tasfiye etmede şekere bulandırılmış kurşun olduğunu bölge halkı da gördü. Şunu unutmayalım ki, ülkemiz egemenleri ne zamanki demokrasiden bahsetmişse, o zaman hak gaspları artmıştır. Ne zaman barış demişlerse, operasyonlar hızlanmıştır. Yazın süreç aynen böyle işledi. Geçen yaz yaptığımız kitle çalışmalarımızda bolca tartıştığımız bu sorun, görünen o ki bu yıl da tartışılmaya devam edecek. Bu yönüyle Dersimlinin silahlı mücadele, gerilla savaşı konusundaki bilincini bulandırın bu saldırıyı, tersinden güçlü bir gerilla savaşı çağırısına dönüştürmeye devam edeceğiz. Bu bilinç Temmuz 2009'da yaptığımız Hozat-Peyik (Çağlarca) Karakolu'na yönelik saldırı eylemimiz önemli bir politik mesaj niteliğindedir.

Bunlar dışında, dönem boyunca kitle faaliyetimizde gündem olan konular; devletin ajan ve işbirlikçilik saldırıları, bilinçsiz ve kâr amaçlı orman kesimleri, köylülerin kendi aralarında yaşanan sorunların nedeni olan yabancılaştırma, birlik olamama, kültürel yozlaşma, bölgede yapıyı hızla süren barajlar oldu.

Faaliyetimizin olduğu alanlarda, bu konularda kitle toplantılarına ağırlık verdik. Birbir ve örgütlenme perspektifinden uzak olan bir kitle çalışmasından güçlü bir kopuş yakalamada, toplantılarımız önemli bir yerde durmaktadır. Hedefimiz, köylüleri toplayıp sınırlı bir A/P yapmak değildi tabi. Mümkün olduğunca onları toplantıların öznesi yapmaya, inisiyatiflerini açığa çıkarmaya çalıştık. Bilinçsiz ve kâr amaçlı orman kesimleri ve ajan-ışbirlikçilik tüm alanlarımızda toplantılar yaptığımız temel gündemler oldu. Az önce bahsettiğimiz gündemlerin dışında, köylülerin yaşadığı çeşitli sosyal sorunların çözümüne yönelik toplantılar da düzenledik. Köylülerin, sorunlarının çözümünde gerillayı güç görmeye devam etmesi önemlidir. Ancak tehlikeli bir yanılgıya da getirebilir. Tartışılan, çözüm zorlanan sorunlar, eğer köylüleri örgütlemeye hizmet etmiyorsa, gerilla da çözümde yalnız kendi öz gücüne, otoritesine güveniyorsa sorun var demektir. Yıllar öce yoldaşlarımızın ve dostlarımızın müdahale edip çözüme bağladığı birçok sorunun tekrar bize gelmesi bundandır. Köylüler sorun yaşar, gerilla gelir tartıştır, bir karar alır, köylülerse buna uymak zorundadır. Sonra gerilla barınağa çekildiğinde ya da faaliyeti kesintiye uğradığında sil baştan olur. Biz köylülerin kendi sorunlarını çözmede ancak yol gösterici, kendi güçlerinin farkına varmalarında bilinç taşıyıcı, onları harekete geçirici olmalıyız. Halkın yaşamındaki temel sorunların çözümünün sahibinin kendilerinin olduğunu kavratıp onları buna inandırıp ikna edemediğimizde bir halkı kurtuluş davasının sahibi yapamayız. Köylülerin adım adım Demokratik Halk Devrimi'nde örgütlenmesi ancak böyle mümkündür. Dedim ki, köylülerden gelen sorunları bu çerçevede ele almaya

çalıştık.

- 2009 kitle faaliyetinizin en önemli başarısı ve en önemli başarısızlığı nedir desek bize kısaca ne söyleyebilirsiniz?

- Birçok konuda başarı ve başarısızlıklarımız var. Ama faaliyetimizin süreklileşmeye ve yaygınlaşmaya başlamasını en önemli başarılarımız olarak sayabiliriz. Faaliyetimizin niteliği ve niceliğindeki gelişimden bahsettiğimiz anlaşılmalıdır. Başarılarımızı... Henüz bir örgütlenme yaratamamış olmamızdır. Kitlelere gütmek kolaydır, aslanan örgütlenme konusundaki adımlardır. Bu konudaki başarısızlıklarımızı bu yıl çok tartıştık. Ve açık tartışılmasını da sakıncalı görmüyoruz. Çünkü başarısızlıklar cesur tartışmaların içinde başarıya doğru evrilir.

- 2009-2010 kış dönemi çalışmalarınız için ne diyebilirsiniz?

- Kamplarımız, kış koşullarının ve düşmanın saldırılarına karşı savunmanın zorunluluğundan çıkan çalışma-yaşam alanlarımızdır. Ancak bununla sınırlı bir işlev vermenin ne derece yanlış olduğunu, yanlış hatırlamıyorsa geçen yılki söyleşinizde de konuşmuştuk. Kış kamplarımız aynı zamanda ideolojik-politik eğitim kamplarımızdır. Buradan hareketle, kamp isimlendirmemizi geçen yıl değiştirmiştik. Kamplarımızı "geçici kış üssü" olarak değil, "eğitim ve üslenim kampı" olarak isimlendirme kararı almıştık. Bu biçimsel bir adlandırma sorunu değil, nasıl bir işlev vereceğimize ilgili bir şeydir. Bu arada kamplarımız, 27 Mayıs 2007'de Çemişgezek Uskex'de şehit düşen Hıdır Oğur ve Mahmut Polat'a attık. İki yıldır daha da geliştirmeye çalıştığımız panomuzu ise, Nisan 2009'da, İstanbul Bostancı'da bir çatışmada saygıdeğer bir direnişle şehit düşen Orhan Yılmazkaya'ya attık.

- Peki, neden Hıdır Oğur-Mahmut Polat ve Orhan Yılmazkaya?

- Hıdır, Mahmut, Orhan... Onları ortaklaştıran onlarca şey sayabiliriz. Ama bunlardan en önemlisi onların direnişleridir. Devrim ve sosyalizm davasına inancın, bunun yegane aracı olan silahlı mücadelenin, tasfiyecilik saldırılarına en çok maruz kaldığı bir çağdayız. Tabi sorun bununla bitmiyor, saldırılar kadar etkilenme düzeyi de çok yüksek. Devrim ve sosyalizme, silahlı mücadelenin zafetine karşı inancın, sempatinin güçlendiği ya da zayıfladığı dönemler kendi militan kişiliklerini, eylem tarzlarını da yaratır. Ülkemiz devrimci hareketinin yaklaşık son on yılının bu konuda önemli oranda bir gerileme yaşadığı ortadadır. Devletin emekçilere ve öncülerine saldırılarının niteliğinde, niceliğinde bir azalma yok. Ama ne emekçiler ne de öncüler, güçlü bir karşı koyuş direniş örgütleyememektedir. Emekçilere ve öncülerine yönelen onlarca saldırm sessiz sedasız karşılanmakta... İşte böyle bir ortamda, bazı direnişler tüm dikkatleri toplar ve işaret olurlar. Tıpkı Hıdır gibi, Mahmut gibi, Orhan gibi... Onlar dağdan ve şehirden atılan işaret fişekiydiler.

Devamı Sayfa 15'te

rilla alanında birçok gelişmeyi, özellikle kış döneminde sınırlı olanaklar içinde takip etmek bir dezavantaj yaratır. Bu dezavantaj ancak faaliyet içinde genel politikanın özgüllemlerle beslenmesiyle boşa çıkarılabilir. Bunu hesaba katmaya çalıştık.

Hatırlarsanız, gündem oldukça yordu. Emperyalizmin son küresel krizi, ABD başkanlık seçimleri ve Barak Hüseyin Obama'nın şaşaalı "çıkışı", 29 Mart yerel seçimleri, PKK'ye yönelik tasfiye saldırıları ve PKK'nin eylemsizlik süreci, Ergenekon tartışmaları, Dersim, Şırnak, Amed'de belli yerlerin askeri bölge ilan edilmesi....

Sonra bölgede yaşananlar... Az önce bahsettiğimiz gündemlerin bölgedeki etkilerinin dışında, bölgede yaşananlar kış boyunca merakla bililenmeyi beklediğimiz ve yorumlamaya çalıştığımız şeylerdi. Bu bahsini ettiğimiz gündemlerin bölgeye yansımalarıyla beraber 2009 faaliyetimizin politik içeriğinden bahsedelim.

Emperyalizmin yaşadığı küresel krizden bahsettik. Sonradan takip edebildiğimiz kadarıyla, siz de gazetelerde bu sürece ilişkin kapsamlı değerlendirmelere yer vermiştiniz. Ki halen ülke ve dünya gündeminde olan bu krize dair çok şey yazılıp çiziliyor. Bizim krizin bölgeye yansımalarına değinmemiz yeterli olacaktır.

Bölgede köylülüğün temel geçim kaynağı hayvancılık, özel olarak da küçükbaş hayvancılıktır. Zorunlu göçler ve köy yakmalarından sonra, nüfusla paralel hayvancılık ora-